

354

“ജി. പി.”

സി. പി. രാമകൃഷ്ണപിള്ള ബി. ഏ.

129
962

രാധ്-ഇന്ദ് പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ,
തിരുവനന്തപുരം.

പകർപ്പുകാരം.

വിഖ അണ ധവ.

ചരമനായ ജി. പി. പിള്ള

“ജി. പി.”

(മവുസർ — മൻറെ)

“കേരളീയൻ” ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള
“തിരുവിതാംകൂറിലെ മംഗളീയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള
ജനയിതാവു”: ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള”
എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിവർത്തനം.

രായ്-ഇന്ദ് പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ,
തിരുവനന്തപുരം.

ചെങ്കൽ പാക്കം]

[വിഖ അന്ന മം.

വിജ്ഞാപി

“കേരളീയൻ” ഇംഗ്ലീഷിൽ രചിച്ചിട്ടുള്ള “തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭത്തെതിന്റെ ജനയിതാവ്: ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ ലളിതവും ആകർഷകവും ആയ രീതിയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിന് ശ്രീ സി. പി. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയോട് ഞങ്ങൾ അതപ്രസംഗം കൃതജ്ഞരാണ്. ഉത്കൃഷ്ടമായ സാഹിത്യചാസനയും അസാമാന്യമായ ധീഷണാശക്തിയുമുള്ള ഈ യുവാവിന്റെ ഈ കൃത്യനിർവ്വഹണം കേവലം സൗഹൃദപ്രചോദനം മാത്രമാകുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥം കേരളത്തിലെ ജീവചരിത്രസാഹിത്യശാഖയ്ക്ക് ഒരു നേട്ടമായി സ്വാഗതം ചെയ്യപ്പെടുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ജി. പി. യുടെ പുത്രൻ ശ്രീ. ജി. പി. ശേഖർ പ്രസ്തുത മഹാന്റെ ഒരു സമ്പൂർണ്ണമായ ജീവചരിത്രം വിപുലമായ തോതിൽ തയ്യാറാക്കിവരുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുത ഈ ഘട്ടത്തിൽ പൊതുജനങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതിന് ഞങ്ങൾക്ക് അനല്പമായ സന്തോഷമുണ്ട്.

പ്രസാധകർ

ആമുഖം

“ജി. പി.”— ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്ക് ഏതാണ്ട് അപരിചിതനാണ് അദ്ദേഹം. പക്ഷെ അരശതാബ്ദത്തിനുമുമ്പ്—രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭം ഇന്നാട്ടിലെ സാമാന്യജനങ്ങൾക്ക് ഏതാണ്ട് അജ്ഞാതമായിരുന്ന കാലത്തു്—തന്റെ സകല കഴിവുകളും ഒരു രാഷ്ട്രീയ ധർമ്മനുമരത്തിനുവേണ്ടി അർപ്പിച്ച ആ യോദ്ധാവിന്റെ സ്മരണ നമുക്ക് പ്രചോദനം നൽകേണ്ടതാണ്. “ജി. പി.”—യുടേജീവചരിത്രത്തെപ്പറ്റി—സംഭവബഹുലമായ ആ സമരചരിത്രത്തെപ്പറ്റി—അറിയുന്നതിനു് ഈ ലഘുഗ്രന്ഥം ചിലർക്കെങ്കിലും ഉപകരിക്കുമെങ്കിൽ എന്റെ ശ്രമം സഫലമായി.

സി. പി. രാമകൃഷ്ണപിള്ള
വിവർത്തകൻ

“ഈ വീരപുരുഷൻ വിദ്യാർത്ഥിയായ
ഒരു കാലം മുതൽ ഉത്രിപിടിപ്പിച്ചു
ഒന്നാളിക്കത്തിച്ച പ്രക്ഷോഭനാഗ്നി പല
പ്പോഴും ആറിയും, കൂടുകൂടെ നീറിക്ക
ണ്ടും ചിലപ്പോൾ ആളിപ്പിടിച്ചും പല
അവസ്ഥാന്തരങ്ങൾ പ്രാപിച്ചതാണ് അവ
സാനം ഇന്ന് വിജയപത്മവസായിയായ
ഉത്തരവാദിഭരണപ്രക്ഷോഭനമായി നീണ്ടു
നിന്നാളിക്കത്തിയത്.”

മലയാളമനോരമ
(മാർച്ച് ൧൦, ൧൯൪൮.)

വിഷയസൂചിക

	പുറം
1. ബഹിഷ്കൃതരായ മൂന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾ ...	൧
2. ബാല്യം	൭
3. രാഷ്ട്രീയ ധർമ്മമരം ...	൧൨
4. ജി. പി.—പത്രാധിപർ, പ്രചാരകൻ, കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകൻ ...	൨൯
5. ലണ്ടൻ സന്ദർശനം	൪൩
6. തിരികെ ഇന്ത്യയിലേയ്ക്ക് ...	൫൧
7. “സ്റ്റാൻഡേർഡ്” മാനനഷ്ടക്കേസ് ...	൭൧
8. ജി. പി. വീണ്ടും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ...	൭൭
9. അഖസാന ഘട്ടം	൮൭
10. അനുബന്ധങ്ങൾ	൮൯

“ജി. പി.”

(എസ്റ്റേറ്റ്-എൻറൻ)

എ. ബഹിഷ്കൃതരായ മൂന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾ

തിരുവിതാംകൂർ ഒരുനവയുഗത്തിലേയ്ക്ക് കാലുണിയിരിക്കുകയാണ്. അനേകം ആളുകളായി നീണ്ടുനിന്ന നിരന്തര സമരത്തിനും ത്യാഗത്തിനും മകടം ചാർത്തിക്കൊണ്ട് ജനകീയശക്തികൾ വിജയം കൈവരിച്ചു ഉത്തരവാദിഭരണം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയവിപ്ലവത്തിന് വിത്തു പാകിയത് അറുപത്തഞ്ചുകൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുൻപ് തിരുവനന്തപുരത്തേ രാജകീയകലാശാലയിൽ ബി. ഏ. ക്ലാസ്സിൽ വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു പതിനെട്ടുവയസ്സുകാരനാണെന്നറിയുന്നത് ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്ക് കൗതുകപ്രദമായിരിക്കും. രാജകീയകലാശാലയുടെ മുമ്പിൽ അനവധി വിദ്യാർത്ഥിപ്പുരുഷങ്ങളുടെ ഉത്സാഹപ്രകടനങ്ങൾക്ക് മുകസാക്ഷിയായി ഒരു വൃദ്ധപുരുഷൻ ഇന്നും നില്ക്കുന്നു. ആ “കാരണവരുടെ” ശീതളച്ഛായയിൽ ഒരു യുവാവ് തന്റെ രണ്ട് സുഹൃത്തുക്കളൊന്നിച്ചിരുന്നു അന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻ വെമ്പാകം രാമയ്യങ്കാരെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തെയും നിശിതമായി വിമർശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ലേഖന

ങ്ങൾ കത്തിക്കുറിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ആ ലേഖനപരമ്പരകൾ അന്ന് ബ്രിട്ടീഷ് കൊച്ചിയിൽനിന്നും ഹാൾ മെൽവിൽ വാക്കുരെ നിപുണമായ പത്രാധിപത്വത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന “വെസ്റ്റേൺസ്റ്റാർ” പത്രത്തിൽ ലേഖകന്റെ വ്യക്തിത്വം വെളിപ്പെടുത്താതെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ നാട്ടിൽ ജനിച്ചു വളർന്നവർക്ക് ഇവിടെ വികസിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ അനുവദിക്കാതെ മരനാട്ടുകാരെ ഇങ്ങോട്ടു ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്ന ഒന്നായിരുന്നു അന്നത്തെ ഭിവാന്റെ നയം. ഈ കത്സിതനയത്തെ രൂക്ഷമായി വിമർശിക്കുകയാണ് ആ വിദ്വാർത്ഥിലേഖകൻ സാധാരണ ചെയ്തിരുന്നത്. “സ്റ്റാർ”ലെ ലേഖനങ്ങൾ രാജ്യമൊട്ടാകെയും, ഔദ്യോഗികമണ്ഡലങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും, ചില കോളിളക്കങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാക്കി.

കറേക്കാലത്തേയ്ക്ക് ലേഖകനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ അജ്ഞതയിൽ ആണ്ടുകിടന്നതേയുള്ളൂ. അവകുടങ്ങളായ ചില സംശയങ്ങൾ പല പ്രമുഖവ്യക്തികളുടെയും മേൽ പതിഞ്ഞെങ്കിലും അവയെല്ലാം അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളാണെന്നു തെളിഞ്ഞു. “സ്റ്റാർ” പത്രാധിപരിൽനിന്നും നേരിട്ട വിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിപ്പാൻവേണ്ടി ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ കൊച്ചിയിലേക്കയച്ചുനോക്കി. പക്ഷേ ആ ശ്രമവും വിഫലമായതേയുള്ളൂ. ഈ ലേഖനപ്രവാഹത്തിന്റെ ഉറവ് കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ദൃഢപ്രത്യാനായിരുന്ന ഭിവാൻ ചാരന്മാരെ നിയോഗിച്ചു വളരെ

ഉദ്യജിതമായി നടത്തിയ അന്വേഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി യുവാവായ ആ “കറവാളി”യും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു സഹോദരങ്ങളും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു. തന്റെ പ്രതിയോഗികൾ ആരാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ദിവാൻ രാമയ്യങ്കാർ കോപത്തിന്റെ കോമരമായിത്തീർന്നു. ആ മൂന്നു വിദ്വാർത്ഥികളെയും കലാലയത്തിൽനിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കണമെന്നും കലാലയാദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന പ്രൊഫസർ ജോൺ ഓസ്റ്റിനോട്ടു ദിവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഉന്നതായനായ പ്രിൻസിപ്പാലാകട്ടെ, തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽവെച്ചു് ഏതു തരത്തിലും യോഗ്യന്മാരാണെന്നു് തനിക്കു ബോദ്ധ്യമുള്ള ആ മൂന്നു യുവാക്കളുടെയും മേൽ എന്തെങ്കിലും നടപടി തന്റെ സ്വന്തം ചുമതലയിൽ എടുക്കുവാൻ വിസമ്മതിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. ആ “കറവാളി”കളെ വെറുതെ വിടാൻ പാടില്ലെന്നു ദിവാനും തീർച്ചപ്പെടുത്തി. പത്രങ്ങളിൽ രാഷ്ട്രീയലേഖനങ്ങളെഴുതി വിദ്വാർത്ഥികളുടെയിടയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചു് ഭരണകൂടത്തിന്റെ നേർക്കു് വിദ്വേഷം വളർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്നു കേൾത്തിന്നു് ആ മൂന്നു വിദ്വാർത്ഥികളെയും കലാലയത്തിൽനിന്നു് ഉടൻ ബഹിഷ്കരിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഗവർണ്മെൻറത്തരവു് അദ്ദേഹം പ്രിൻസിപ്പാളിനയച്ചു. നിസ്സഹായനായിത്തീർന്ന പ്രിൻസിപ്പാളിന്നു് ആ ഉത്തരവിന്നു് കീഴുവഴങ്ങാതെ നിർവ്വാഹമില്ലെന്നു വന്നുകൂടി. പക്ഷേ, തന്റെ പ്രിയ ശിഷ്യരെ

ചൊത്താക്കിയപ്പോൾ പ്രൊഫ്സർ റോസ്സും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്ന ഡാക്ടർ ഹാർവിയും ആ യുവാക്കളുടെ സ്വഭാവനൈർമ്മല്യത്തെയും കഴിവുകളേയും പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രശംസാപത്രങ്ങൾ നൽകുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ ബഹിഷ്കൃതനായ ലേഖകൻ കഥാപുരുഷനായ ജി. പരമേശ്വരൻ പിള്ളയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾ ചെമ്പാകം രാമയ്യങ്കാരുടെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന ദിവാൻനാണു പിള്ള അവർകളുടെ പുത്രൻ എൻ. രാമൻ പിള്ളയും ദിവാൻ പേപ്പുരായിരുന്ന രഘുനാഥാചു അവർകളുടെ പുത്രൻ ആർ. രംഗരാവുവുമായിരുന്നു.

ആ മൂന്നുവിദ്യാർത്ഥികളുടെ മേൽ കൈക്കൊണ്ട ഈ നടപടി അന്നത്തെ പ്രമുഖ ഭക്ഷിണേന്ത്യൻ പത്രങ്ങളുടെയെല്ലാം വിമർശനത്തിന് ഹേതുവായി ഭവിച്ചു. കോഴിക്കോട്ടു നിന്നൊരു ലേഖകൻ “സ്റ്റാർ” പത്രത്തിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതുകയുണ്ടായി:

“രംഗപുയിലെ ഏകാധിപതിയുടെ സേപച്ഛാരണത്തിൽ ഈ മാതിരി സംഭവങ്ങൾ അസാധാരണമല്ല. അവിടെ കോളേജുകളിലും സ്കൂളുകളിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ, അവർ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ നയത്തിന് വിചാരിതമായി എന്തെങ്കിലും പറയുന്നപക്ഷം, അറസ്റ്റുചെയ്ത് സൈബീരിയയിലെ ഖനികളിൽ പ്രവൃത്തിയെടുക്കുവാൻ അയക്കുന്ന ചതിയുള്ളതായി നാം വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ അങ്ങ

നെ ഒരു സ്ഥിതി, നിയന്ത്രിതരാജാധികാരം മാത്രമുള്ള ഒരു അസ്ഥിരസാമ്രാജ്യത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നത് ഒരു പുതിയ യുഗത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്.”

അനന്തരസംഭവങ്ങൾ അതൊരു പുതിയ യുഗത്തിന്റെ നാടിയായിരുന്നു എന്ന് തെളിയിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അന്ന് ആ മൂന്നു വിദ്വാർത്ഥികളുടെ ബഹിഷ്കരണത്തിൽ പരിണമിച്ച സംഭവങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ ബോധത്തെ തട്ടിയുണർത്തിയ ഒരു മാനസിക വിപ്ലവത്തിന്റെ ബീജാവരണം ആയിരുന്നു. ഈ സംഭവങ്ങൾക്ക് സുമാർ എഴുപത്തഞ്ചുവർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് ധീരനായ വേലുത്തമ്പിദളവാ വിപ്ലവത്തിന്റെ കാഹളമുതിയ കാര്യം ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. ഈ രാജ്യത്തു വളർന്നുവന്ന ബ്രിട്ടീഷ് ആധിപത്യത്തെ ആട്ടിപ്പായിക്കുവാൻ ഒരു ധീരയത്നം അദ്ദേഹം നടത്തി. ആ ശ്രമം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തിൽ കലാശിച്ചെങ്കിലും തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ തങ്കലിപ്പികളിൽ ആ അദ്ധ്യായം കുറിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു എന്നതിന് സംശയമില്ല. പക്ഷേ വേലുത്തമ്പി നടത്തിയത് വ്യവസ്ഥാപിതമാർഗ്ഗത്തിലൂടെയുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭണമായിരുന്നില്ല. സായുധമായ ഒരു ലഹളയുടെ നിറമാണ് അതിനുണ്ടായിരുന്നത്.

രാമയ്യങ്കാരുടെ മുൻഗാമികളായിരുന്ന രായർഭിവാൻജിമാരുടെ ഭരണകാലത്തു് മദ്രാസിലെ “അതേ

നിയം” മുതലായ പത്രങ്ങളിൽ അസംഘടിതമെങ്കിലും സുശക്തമായ ഭരണ വിമർശനം ഇടയ്ക്കിടെ വെളിപ്പെടുത്താറുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അതും സാമാന്യജനങ്ങളിൽ രാഷ്ട്രീയബോധം ജനിപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭണമായി വളർന്നിരുന്നില്ല. രാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭണം, അതിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ, തിരുവിതാംകൂറിൽ ആരംഭിച്ചത് ജി. പരമേശ്വരൻ പിള്ളയാണ്. തുടർച്ചയായി ഒരു ദശാബ്ദ കാലം മുഴുവനും സംസ്ഥാനത്തെ സേപ്താഭരണത്തിനെതിരായി മങ്ങാത്ത ധൈര്യത്തോടും ഒരുങ്ങാത്ത ഊർജ്ജസ്വലതയോടുംകൂടി അദ്ദേഹം ഒരു സമരം നയിച്ചു. അദ്ദേഹം ആവിർഭവിപ്പിച്ച രാഷ്ട്രീയക്കോളിളക്കം ബ്രാഹ്മപ്രഭാകരത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയെ തിരുവിതാംകൂറിലേക്ക് ആകർഷിക്കാൻ പര്യാപ്തമായി ഭവിച്ചു. ഇവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ അവശതകൾ പ്രഭാകരത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടു വരപ്പെട്ടു. ആ സേനാനിയുടെ നിരന്തര പരിശ്രമം ജനസാമാന്യത്തിനിടയിൽ രാഷ്ട്രീയ പ്രബലത വളർത്തുകയും തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളെയും ചുമതലകളെയും കുറിച്ചുള്ള ശരിയായബോധം ജനങ്ങളിൽ ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കാരണത്താൽ അദ്ദേഹത്തെ “തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ ജനയിതാവു” എന്നു വിളിക്കുന്നത് തികച്ചും സംഗതമാകുന്നു.

൨. ബാല്യം

നാട്ടുകാർക്ക് “ജി. പി.” എന്ന രണ്ടക്ഷരങ്ങളാൽ സുപരിചിതനായിരുന്ന ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള, ചുവന്നർ മെമ്പ്ര.വരി ഹസ്-ാം തീയതി ഭൂജാതനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബം തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്ന് ഏകദേശം പത്തുമൈൽ വടക്കുള്ള പള്ളിപ്പുറം ദേശത്താണ്. ബാല്യത്തിൽ തന്നെ മാതാപിതാക്കളാൽ നല്ല പെട്ടുകുട്ടി തന്റെ മാതൃ സഹോദരിയുടെ വാത്സല്യമനുഭവമായ സംരക്ഷണത്തിൽ വളർന്ന് ബാല്യദശയെ തരണം ചെയ്തു. പിന്നീട് മഹാരാജാസ് ഹൈസ്കൂളിലും, തുടർന്ന് രാജകീയ കലാശാലയിലും വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തി. ഒരു വിദ്വാൻമിയായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ ജി. പി. യുടെ വ്യക്തിമഹത്വം തെളിഞ്ഞു കണ്ടിരുന്നു. അക്കാലത്തെ ഒരു ഒന്നാംകിട ഫ.ത്ത് ബാൾ കളിക്കാരനായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഒരു കായികാഭ്യാസിയെന്ന നിലയിലും ഒരു നല്ല പ്രസംഗകനെന്ന നിലയിലും പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ചു. രാജകീയ കലാശാലയിൽ ഒരു ക്രിക്കറ്റ് അസോസിയേഷനും ഒരു ടെന്നീസ് അസോസിയേഷനും സംഘടിപ്പിച്ചതിൽ ജി. പി.യ്ക്കും ഒരു നല്ല പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പ്രസംഗകനെന്ന നിലയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തോടു് തുല്യത വഹിക്കുന്നവർ ആരും തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്കീർത്തികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കളിസ്ഥലത്തും പ്രസംഗവേദിയിലും സമാജിച്ച ഈ പ്രാമാണ്യം അദ്ദേഹത്തെ വിദ്വാൻമി ലോകത്തിലെ ഒരു പ്രമുഖനേതാവുമാക്കി.

കളികളിലും പ്രസംഗങ്ങളിലും അതീവതല്പരനായിരുന്നു എങ്കിലും ജി. പി.യെ ഏറെയും കൂടുതൽ ആകർഷിച്ചത് പത്രപ്രവർത്തനമായിരുന്നു. ബലവത്തായ ആന്തരപ്രചോദനത്താലെന്നപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മവും കഴിവുകളും ആ വഴിക്കു തിരിഞ്ഞു. തിരുവിതാംകൂറിൽ പത്രപ്രവർത്തനമെന്നെന്ന് ഏതാണ്ട് അജ്ഞാതമായിരുന്ന അക്കാലത്തു്, എഴുതാനായപ്പോൾ മുതൽ ജി. പി. ലേഖനമെഴുതിത്തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം എഫ്. ഏ. ക്ലാസ്സിൽ വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് “കൊച്ചിൻ ആർഗൻ” എന്ന പത്രത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യലേഖനം പ്രസിദ്ധീകൃതമായത്. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ബി. ഏ. ക്ലാസ്സിലായപ്പോൾ “വെസ്റ്റേൺ സ്റ്റാറിൻ” ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിത്തുടങ്ങുകയും ക്രമേണ ആ പത്രത്തിലെ ഒരു സ്ഥിരം ലേഖകനാവുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ടിവാൻ രാമയങ്കാരുടെ ഭരണത്തെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ലേഖനങ്ങൾ “സ്റ്റാറി”ൽ തുടർച്ചയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതും, തൽഫലമായി തന്റെ രണ്ടു സുഹൃത്തുക്കളോടുകൂടി ജി. പി. കലാലയത്തിൽ നിന്ന് ബഹിഷ്കൃതനായതും മുമ്പേ പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞുവല്ലോ.

വിദ്യാർത്ഥിജീവിതത്തിൽ സുധമ്മതനായിരുന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ഈ ബഹിഷ്കരണം അദ്ദേഹത്തെ വിദ്യാർത്ഥിജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യനാൾത്തിലാക്കി. ആ സംഭവത്തെപ്പറ്റി പരേതനായ രാമവർമ്മ രമ്പാൻ

അവർകൾ തന്റെ “ജി. പി. സ്മരണകളിൽ” എഴുതിയിരിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്:

“അക്കാലത്തു് താഴ്ന്ന ക്ലാസ്സിൽ പഠിച്ചിരുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു ഞാൻ. വിദ്യാർത്ഥി ലോകം ഈ കൃത്യത്തെ സർവ്വാത്മനാ നിന്ദിച്ചു. അവരുടെ ഭാഷയിൽ ഈ മൂന്നു ധർമ്മഭടന്മാരും പുജാർഹരായി. ഇവരെ ഒന്നു കാണാനായി തരംനോക്കി സ്കൂളിലും മറ്റു സമീപസ്ഥലങ്ങളിലും കൂട്ടംകൂടിയിരുന്ന പല വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഞാനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ മൂന്നു ഭരിതന്മാർ പരമേശ്വരൻ പിള്ളയോടായിരുന്നു ഞങ്ങൾക്കു് അധികം അനുഭാവം തോന്നിയിരുന്നതു്. മറ്റു രണ്ടുപേർക്കും രക്ഷയ്ക്കു പ്രബലമായ പിതാക്കന്മാരുണ്ടായിരുന്നതിനാലോ, ലേഖനങ്ങൾ എഴുതാൻ പരമേശ്വരൻ പിള്ളയ്ക്കു് ശേഷി കൂടാമെന്നു് ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരുന്നതിനാലോ, എന്തോ, ഞങ്ങളുടെ ഒന്നാമത്തെ ആരാധപുരുഷൻ പരമേശ്വരൻ പിള്ളതന്നെയായിരുന്നു.”

വിദ്യാലയത്തിൽ നിന്നും ബഹിഷ്കൃതനായ തിരുശേഷം ഒരു മാസക്കാലം ജി. പി. തിരുവനന്തപുരത്തുതന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. തന്റെ സതീർത്ഥ്യരുടെ പിതാക്കന്മാരായ ദിവാൻ നാണപിള്ളയും രഘുനാഥറാവുവും “സ്റ്റാറിലെ” ലേഖനങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ തന്നിഷ്ഠ പ്രേരണനുകിയിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മ

തിക്കുന്നപക്ഷം തന്റെ പേരിലുള്ള കുറുക്കൾ അവഗണിക്കപ്പെടുമെന്നും, അതിനാൽ അപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കണമെന്നും, അദ്ദേഹത്തെ പലരും ഉപദേശിച്ചു. എന്നാൽ തന്റെ ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതിൽ യാതൊരു പങ്കുമില്ലായിരുന്ന ആ രണ്ടുമാന്ദ്യമാരേയും അനാവശ്യമായി അലട്ടുന്നതിന് ജി. പി. വി. സമ്മതിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായി പല മാന്ദ്യമാരും ജി. പി. യെ സമീപിച്ച്, കോളേജിൽ പ്രവേശനമോ സർക്കാരുദ്യോഗമോ ഏതു വേണമെങ്കിലും സമ്പാദിച്ചു കൊടുക്കാമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. പക്ഷേ അദ്ദേഹം ആ മാതിരി പ്രലോഭനങ്ങൾക്കെല്ലാം അതീതനായി നിന്നതേയുള്ളൂ. ഏറെത്താമസിയാതെ മദിരാശി പ്രസിഡൻസി കോളേജിൽ പ്രവേശനത്തിന് ശ്രമിക്കുവാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരം വിടുകയും ചെയ്തു.

അന്നത്തെയാത്ര ജി. പി. യെ ഒരു മഹാവിപത്തിൽനിന്നും രക്ഷിച്ച യാദൃച്ഛിക സംഭവമായിരുന്നു. വിദ്യാലയത്തിൽനിന്നും ബഹിഷ്കൃതനായി അധികം കഴിയുന്നതിനു മുൻപ്, അദ്ദേഹത്തെ ഒരു കേസിൽ കുടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടശ്രമങ്ങൾ രഹസ്യമായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്ന് എവിടെയെങ്കിലും പോകാൻ മുതിരുന്നപക്ഷം ആ യുവാവിനെ തടവിലാക്കുവാൻ പോലീസുകാർ നിയുക്തരായിരുന്നു. ജി. പി. യുടെ ലേഖനങ്ങൾ “സ്റ്റാറി”ൽ പ്രസിദ്ധീകൃതങ്ങളായ ഇടയ്ക്കു, ദിവാൻ തന്റെ രീതികൾ മറ്റൊ

ത്തപക്ഷം തലയിൽ വെടിയുണ്ട പായുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു
 തുറന്ന ചില പരസ്യങ്ങൾ തിരുവനന്തപുരത്തു് പല
 ഭിത്തികളിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതു സംബ
 ധിച്ചു് ഒരു സുബ്ബാവചിന പോലീസ് അറസ്റ്റ്
 ചെയ്തു. ജി. പി. യും സഹതുക്കളും ഇക്കാര്യത്തിൽ
 നിരപരാധികളായിരുന്നെങ്കിലും, ചില തല്പരകക്ഷിക
 ളുടെ ശ്രമഫലമായി അവരെയും ഈ സംഭവവുമായി
 ഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ജി. പി. യുടെ രണ്ടു സഹതു
 കളും അതിനിടയ്ക്കു് മദ്രാസിലെത്തിയിരുന്നതു് കൊണ്ടു്
 ഗവർണ്മെന്റിന്റെ പ്രതികാരബുദ്ധിയ്ക്കു് ആ യുവാവു്
 ഏകലക്ഷ്യമായിത്തീർന്നു. ഗവർണ്മെന്റിന്റെ മർദ്ദ
 നനടപടികളെപ്പറ്റി യാതൊരു സംശയംപോലുമി
 ല്ലാതെ കഴിഞ്ഞു കൂടിയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ ഭിവസവും
 ഒരു ചാരപുരഷൻ സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടു് മിരുന്നു.

ഒരു സായാഹ്നത്തിൽ തിരുവനന്തപുരം വിട്ടുപോ
 കവാൻ ജി. പി. തിരുമാനിച്ചു. കേവലം ആകസ്മിക
 മായിരുന്നു ആ തീരുമാനം. അതുകൊണ്ടു് ആ “പതി
 വുസന്ദർശകൻ” പോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രയെ
 പറ്റി അറിഞ്ഞതു് പോയതിന്റെ പിറേറഭിവസമാ
 യിരുന്നു. ഉടൻതന്നെ ഗവർണ്മെന്റു് അദ്ദേഹത്തെ
 വഴിക്കുവച്ചു് പിടികൂടുവാൻ കൊല്ലത്തും, ആലപ്പുഴയും,
 വൈയ്ക്കത്തുമുള്ള പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർമാർക്കു് ഉത്ത
 രവുകളയച്ചു. ആ ശ്രമം വിഫലമായപ്പോൾ ഒരു ഇൻ
 സ്പെക്ടറെ അരിവേഗംകൊച്ചിയിലേക്കയച്ചുനോക്കി.

എങ്ങനെയെങ്കിലും “കുറവാളിയെ” പിടിച്ചു തിരുവ നന്തപുരത്തു കൊണ്ടുവരണമെന്നു ദിവാൻ രാമയ്യ കാർക്കു നിർബ്ബന്ധമായിരുന്നു. പക്ഷേ ഈശ്വരധീ നത്താൽ ജി. പി. ആ കെണിയിൽ നിന്നൊല്ലാം രക്ഷപ്പെട്ടു. തന്നെ പിന്തുടർന്നിരുന്ന “ചേട്ടനായ്ക്ക”യ്ക്കു പറ്റി ഒന്നുമറിയാത്ത അദ്ദേഹം കൊച്ചിയിലെത്തി അധികം താമസിയാതെ മദിരാശിയിലു ചുപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ചെന്നു.

൩. രാഷ്ട്രീയ ധർമ്മസമരം

യുവാവായ പരമേശ്വരൻ പിള്ള മദിരാശിയിലെ ത്തിയപ്പോൾ നിർദ്ധനനും നിസ്സഹായനുമായിരുന്നു. തന്റെ അചഞ്ചലമായ ധൈര്യവും സുദൃഢമായ ആത്മ വിശ്വാസവുമല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും ആശ്രയമായി അന്ന് അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നു. വിനാവിദംബം അദ്ദേഹം പ്രസിഡൻസി കോളേജിൽ ചേർന്നെങ്കിലും, പ്രതികാര മുർത്തിയായ ദിവാൻ, അദ്ദേഹത്തിന് അവിടെയും സമാധാനം അനുവദിച്ചില്ല. അവിടെ വെച്ച്, അദ്ദേഹത്തെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമം നടന്നെങ്കിലും ചില അപ്രതീക്ഷിത പരിതസ്ഥിതികൾ അദ്ദേഹത്തെ അതിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചു.

ഒരു ദിവസം പ്രസിഡൻസി കോളേജിന്റെ മുൻ വശത്തു് ഒരു കുതിരവണ്ടിവന്നു നിന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലേ ഒരു പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറും മദിരാശി പോലീസിന്റെ ഒരു സാർജൻറുമായിരുന്നു അതിലുണ്ടായിരുന്നവർ. മദ്ധ്യാഹ്ന ഭക്ഷണത്തിനായി പോയിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ ഓരോരുത്തരായിട്ടുമടങ്ങിവന്നു തുടങ്ങിയതേയുള്ളൂ. തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നു വന്ന ആ പോലീസുദ്യോഗസ്ഥനെ വണ്ടിയിൽ തന്നെ ഇരുത്തിയിട്ടു് സാർജൻറ മലയാളികൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന സ്ഥലമന്വേഷിച്ചു തുടങ്ങി. കോളേജിലെ ഒരു ശിപായി ഏകദേശം ഇരുനൂറ്റുവരെ അകലെയുള്ള ഒരു മുറി മുണ്ടിക്കണ്ടിയിച്ചുകൊടുത്തു. അവിടെ ഒരു സംഘം മലയാളികൾ

കൂടി നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു”, തനിക്കെതിരെ വന്ന ജി. പി. യെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധിക്കാതെ, ആ സാർജൻറ അങ്ങോട്ടു ചെന്നു” ജി. പരമേശ്വരൻ പിള്ള ആരാണെന്നു” അവിടെ ആദ്യം നിന്ന വിദ്യാർത്ഥിയോടു ചോദിച്ചു. ആ വിദ്യാർത്ഥി തെല്ലിട സംശയിച്ചു നിന്നെങ്കിലും അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ സാർജൻറിനെ ഭക്ഷണശാലയിലേക്കു നയിച്ചു. കാര്യം മനസ്സിലാക്കിയ ജി. പി. അവിടെനിന്നു പിൻവാതിലിൽ കൂടി രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ജി. പി. നേരെ ചെന്നതു് ഹൈക്കോടതിയിലേക്കാണ്. ചില സുഹൃത്തുക്കളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി അന്നത്തെ മദിരാശി ഗവർണ്ണർ സർ ഗ്രാൻറ് ഡാമിനും അന്നു് മദിരാശിയിലുണ്ടായിരുന്ന തിരുവിതാംകൂർ റസിഡൻറ് ഹാനിക്കു് ടൺസായ് പിന്നും ഓരോ ഹർജി എഴുതി ഉടൻതന്നെ സമർപ്പിച്ചു. ആ ഹർജികളിൽ തിരുവിതാംകൂർ ഗവർണ്ണർ തന്നോടു കൈക്കൊണ്ടിരുന്ന നീതിരഹിതമായ മർദ്ദനനയത്തെ വിവരിക്കുകയും, തന്നെ ഏതെങ്കിലും നീതിനപ്രായക്കോടതിയിൽ വിസ്തരിക്കേണ്ടി വരുന്നപക്ഷം അതു് ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു കോടതിയിലായിരിക്കണമെന്നു് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. നീതിനിഷ്ഠനായിരുന്ന ഗവർണ്ണർ ഉടൻതന്നെ ഒരു അനേചലണം നടത്തുവാൻ ഉത്തരവിടുകയും ഹാനിക്കു് ടൺസായ് ചു് എക്സ്ട്രാഡിഷൻ വാറണ്ടു് പിൻ

വലിക്കുവാൻ തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള തന്റെ സിൽബ ബന്തികൾക്ക് കമ്പിയടിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ഒരാഴ്ചക്കാലത്തോളം ജി. പി. അറസ്റ്റിൽ പെടാതിരിക്കാൻപേണ്ടി “ഭ്രാന്തേത്തി”ൽ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവന്നു. ഒടുവിൽ വാണ്ടു പിൻപലിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലുണ്ടായിരുന്ന അമ്പായം തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്തു.

അങ്ങിനെ സ്വതന്ത്രനായിത്തീർന്നതിനുശേഷം ജി. പി. പ്രതിബന്ധങ്ങളെയെല്ലാം തരണംചെയ്ത് ബി. ഏ. ഡിഗ്രി സമാർജ്ജിച്ചു. കുറച്ചുകാലം അദ്ദേഹം മദിരാശി ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒരു മലയാളം പരിഭാഷകനായിരുന്നു. അന്നും തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയ സ്ഥിതിഗതികൾ അദ്ദേഹം സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ദിവാൻ രാമയ്യങ്കാർ ഉദ്യോഗം ഒഴിഞ്ഞു പോവുകയും തൽസ്ഥാനത്തു് റി. രാമറാവു നിയമിതനാവുകയും ചെയ്തു. സ്വതഃ അശക്തനായിരുന്ന രായർ ദിവാന്റെ അവിദഗ്ദ്ധഭരണം രാജ്യത്തിലെ സ്ഥിതിയെ കൂടുതൽ വഷളാക്കിത്തീർത്തു.

പ്രവർത്തനോൽസുകനായിരുന്ന ജി. പി. യ്ക്കു് തിരുവിതാംകൂറിലെ സംഭവഗതികൾ കണ്ടുകൊണ്ടു് മൗനംദീക്ഷിക്കുവാൻ മനസ്സുണ്ടായില്ല. “ഒരു രാജ്യസ്ഥിനി” എന്ന ഗ്രന്ഥനാമധേയത്തിന്റെ മറവിൽനിന്നു കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭർഭരണത്തെ നിശിതമായി വിമർശിച്ചുതുടങ്ങി. മദിരാശിയിലെ പ്രമുഖ പർത്തമാനപുത്രങ്ങളിലെല്ലാം ആ “രാജ്യസ്ഥിനി”യു

ടൈർച്ചുഴയറിയ ലേഖനങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവയെപ്പറ്റി ഒരിക്കൽ “ഫിന്റ” (മദ്രാസ്) ഒരു കുറിപ്പ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി:

“കേരള നാളികളായി തിരുവിതാംകൂർ കായ്കളെപ്പറ്റിയുള്ള ലേഖനങ്ങൾ പത്രപംക്തികളിൽ സ്ഥലം പിടിക്കുന്നുണ്ട്. പത്രങ്ങളിൽ കാണുന്നതിൽ ദശാംശമെങ്കിലും പരമാർത്ഥമാണെങ്കിൽ ആ ‘മാതൃകാരാജ്യ’ത്തിലെ ഭരണത്തെപ്പറ്റി ഒന്ന് അന്വേഷിക്കേണ്ടതാവാവുന്നതാണ്. അവിടുത്തെ ഭരണാധികാരികളുടെ പേരിൽ ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി നിരവധി കാരങ്ങൾ ആരോപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിലൊന്നെങ്കിലും ആരു നിഷേധിച്ചിട്ടുമില്ല. പത്രപ്രസ്താവനകൾക്ക് ഉപേക്ഷാർത്ഥമായ വസ്തുതകളാണ് വ്യക്തികളിൽനിന്ന് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭരണകൂടത്തിന് ഏതോ കുഴപ്പം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. മി: രാമറാവുവിനെ ഭിന്നനായി നിയമിച്ചപ്പോൾതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്ന ഭൂരിപക്ഷ ശക്തികളെ വിജയപൂർവ്വം നേരിടാനുള്ള തന്ത്രം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടോ എന്നുള്ള സംശയം ഞങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ സംശയം അടിസ്ഥാനരഹിതമായിരുന്നില്ലെന്ന് അനന്തരസംഭവങ്ങൾ തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞു.”

പത്ര ലേഖനങ്ങൾക്കു പുറമെ ഭാരതമൊട്ടുക്കുള്ള പൊതുജനശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കത്തക്ക ശക്തിമത്തായ

ഭാഷയിൽ തിരുവിതാംകൂർ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റിയുള്ള ചില ലഘുലേഖകളും അദ്ദേഹം അടിക്കടി എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അവയിൽ ആദ്യത്തേത് ഫുവുവെ-ൽ മദിരാശി ഗവർണ്ണറുടെ തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശനവേളയിൽ “പ്രോപാഗിന്ദ” (“സപരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി”) എന്ന പ്രഹസന നാമത്തിൽ പുറത്തുവന്ന “മദിരാശി ഗവർണ്ണർ കാണിമറാ പ്രഭുവിനുള്ള ഒരു തുറന്ന കത്തു്” ആയിരുന്നു. ഒരു മദിരാശിപത്രം അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ, ആ തുറന്ന കത്തു് “തിരുവിതാംകൂർകാരുടെ സങ്കടങ്ങളേയും രാജ്യത്തിലെ ദുർഭരണത്തേയും തുറന്നു കാണിക്കുന്നതിനു് പര്യാപ്തവും, ജനീയസിന്റെ വാചാലതയും ശക്തിയും ഉണ്ടെങ്കിലും ജനീയസിന്റെ വിദ്വേഷത്തിന്റെ ലേശം പോലും ഇല്ലാത്തതു്” ആയ ഒരു ലഘുലേഖയായിരുന്നു.

ധാരാളം യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും കണക്കുകളും ഉദ്ധരിച്ചു് എഴുതിയിരുന്ന ആ തുറന്ന കത്തിനെപ്പറ്റി അന്നത്തെ പ്രമുഖപത്രങ്ങളെല്ലാം അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി.

“ഈ പ്രസ്താവന തികച്ചും വ്യക്തവും നിശ്ചിതവുമാണ്. അതുകൊണ്ടു് അതിൽ കാണുന്ന ആരോപണങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി അറിയുന്നതു് അത്ര വിഷമമുള്ള കാര്യമല്ല.”

(“ഇംഗ്ലീഷ് മാൻ,” കൽക്കട്ട.)

“സാധാരണയായി ഗുഡ്നാമധാരികളുടെ പ്രസ്താവനകൾ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാറില്ല. പക്ഷേ ഈ

ലഘുലേഖയിൽ കാണുന്ന വസ്തുതകൾ വളരെക്കാലമായി ‘പൊതുമതലായി’ത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അവയെ നിഷേധിക്കുവാൻ ഇതുവരെ ആരും മുതിർന്നിട്ടുമില്ല.”
 (“സ്റ്റേറ്റ് സുമാൻ,” കൽക്കട്ട.)

“ഇത്രയധികം ചുരുക്കത്തിൽ അല്പമെങ്കിലും തീ കാണാതിരിക്കുകയല്ല. കുറച്ചുകാലമായി തിരുവിതാംകൂറിൽ എല്ലാം ഭംഗിയായിട്ടാണ് നടക്കുന്നതെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവിധത്തിൽ അവിടുത്തെ സംഗതികൾ വെളിയിൽ വന്നു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.”

(“സിവിൽ ആൻഡ് മിലിറ്ററി ഓസറ,” ലാഹോർ)

“ഋജുവുമാകയും യോഗ്യതയും തികഞ്ഞ ഒരു മനുഷ്യനെ നിലയ്ക്കും ശേഷിമാനും ന്യായസ്ഥനുമായ ഒരു ഭരണാധികാരിയുടെ നിലയ്ക്കും കാണിമാരാലുപരികാരം ഞങ്ങൾക്ക് അപരമായ വിശ്വാസമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ മുഖസ്തുതികൊണ്ടും സേവകൊണ്ടും നിറം പിടിക്കാതിരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ ആശിക്കുന്നു. ഒരു കാലത്തു് ഭാരതത്തിലെ ‘മാതൃകാരാജ്യം’ എന്ന് പേരു കേട്ടിരുന്ന സംസ്ഥാനം, ചക്രവർത്തിനിരീതിമനസ്സിലെ ഈ പ്രവിശ്യയിലെ പ്രധാന പ്രതിനിധിയുടെ ഉദാസീനതമൂലം നശിക്കാനിടയായാൽ അതു് പരമദയനീയമായിരിക്കും.”

(“കർണ്ണാടക പ്രകാശിക,” ബാംഗളൂർ.)

ജനങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷകളെയെല്ലാം കാണിമാരതകർത്തൃകളാണു്. ഒന്നിലും ഇടപെടാത്ത ഒരു നയ

മാണ് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചത്. പക്ഷേ ആ “തൂണു കത്തി”ന് ഭരവാചകമായ ഫലം ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ സ്ഥിതി ആകുപ്പാടെ കഴിപ്പത്തി ലാണെന്ന് അത് ലോകത്തിന്റെ മുമ്പാകെ പ്രഖ്യാപിച്ചു.

രണ്ടുകൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം “തിരുവിതാംകൂർ തിരുവിതാംകൂർക്കാർക്ക്” എന്നൊരു ലഘുലേഖയും ജി. പി. പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. തിരുവിതാംകൂറിലെ സർക്കാർ സർവ്വീസിൽ ഈ നാട്ടുകാരെ തുടർച്ചയായി അവഗണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന “രായർ ഭരണ”ത്തിന്റെ കള്ളി പുറത്താക്കുന്ന ഒരു രേഖയായിരുന്നു അത്. സ്വതസ്സിദ്ധമായ വാഗ്ധാടിയോടും നീതിനിഷ്ഠമായ അമർഷത്തോടുംകൂടി അതിൽ അദ്ദേഹമെഴുതിയിരുന്നതിങ്ങനെയാണ്:

“തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ എന്നും വിദേശികളായ ഒരു സംഘം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഭാസ്യവൃത്തിക്കാരായിരിക്കണമോ? ഈ ലോകം മുഴുവൻ തിരഞ്ഞാലും ഇങ്ങനെ തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണത്തിൽ ഒരു പ്രധാന പങ്കിൽനിന്ന് പുറം തള്ളപ്പെട്ട്, തങ്ങളുടെ ജന്മാവകാശങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ട്, ഒരു വിദേശീയ വർഗ്ഗത്തിനടിപ്പെട്ടു കഴിയുന്ന ഒരു ജനതയോ, ഒരു രാഷ്ട്രമോ, ഒരു ദേശമോ മറ്റൊന്നും കാണുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ വിദേശീയവർഗ്ഗക്കാരാകട്ടെ, തങ്ങളുടെകരബലം കൊണ്ട് അവരെ കീഴടക്കിയിട്ടില്ല; തോ

കുറിഞ്ഞു മുഖിൽ അനുസരിച്ചിട്ടില്ല; മാനസികമായോ കായികമായോ അവരെക്കാൾ മെച്ചമൊന്നുമുള്ളവരുമല്ല. ഒരു പക്ഷേ പരമ്പരാഗതമായുള്ള രാഷ്ട്രീയബോധത്തിൽ ഈ വിഭേദികൾ വളരെ താണുപട്ടിയീലല്ലേ നില്ക്കുന്നതെന്നുതന്നെ സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് ഈ രാജ്യത്തിൽ നാട്ടുകാരുടെ കാരുണ്യത്തിന്റെ തണലിലല്ലാതെ കഴിഞ്ഞു കൂടുവാൻതന്നെ യോഗ്യതയില്ല. എന്നിട്ടും അവർ ഇവിടെ അധികാരം പുലർത്തുന്നു. ഇത് പ്രധാനമായിട്ട് അവരുടെ വർഗ്ഗസ്നേഹംകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. ഇതാണ് ഹതഭാഗ്യയായ വഞ്ചിനാടിന്റെ സ്ഥിതി! തിരുവിതാംകൂർ ഒരു കാലത്തു് തിരുവിതാംകൂർകാരുടെതായിരുന്നു. പക്ഷേ ഇന്ന് അങ്ങനെയല്ല. ഇനി എന്നെങ്കിലും ആയിരിക്കുമോ? നിസ്സഹായതും മർദ്ദിതതയായ തിരുവിതാംകൂറുകാരുടെ ഈ ദുരവസ്ഥക്ക് ഒരു പരിഹാരമില്ലേ? നേരിയ ഒരു ആശങ്കയെങ്കിലും പഴുതില്ലേ? അതോ അവർ എന്നും ഒരു ചെറിയസംഘത്തിന്റെ കീഴിൽ അടിമകളായി കിടന്നു് ഉഴലണമോ? അവരുടെ പൂർവ്വികന്മാർ അഭിമാനപൂർവ്വം വെച്ചുപുലർത്തിയിരുന്ന രാഷ്ട്രീയമേധാവിത്വം അവർക്ക് തിരിച്ചു കിട്ടുമെന്ന് അവർ ഒരിക്കലും ആശിക്കപോലും വേണ്ടെന്നോ? കേരളചാസനാരുടെയും വേലുത്തമ്പിമാരുടെയും അയ്യപ്പൻമാർത്താണ്ഡനാരുടെയും ചെമ്പകരാമനാരുടെയും ധീരകൃത്യങ്ങളും ഉന്നതമായ മനുഷ്യസ്നേഹവും നിർദ്ദാഷങ്ങളായ ആവേശങ്ങളും അതി

രറ്റാ ഓടാത്തുവും സ്വാർത്ഥരഹിതമായ നീതിനിഷ്ഠയും അതുപോലെയുള്ള മറ്റു ഉന്നതാദർശങ്ങളും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കാലം തിരുവിതാംകൂറിന് ഇനി ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നോ? തിരുവിതാംകൂറിന്റെ മഹത്തായ പാരമ്പര്യം വെറുമൊരു കടംകഥയായി പരിണമിക്കുമെന്നോ?

“തിരുവിതാംകൂർ തിരുവിതാംകൂർക്കാർക്കു്” എന്ന ലഘുലേഖ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു് അധികം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു് രാമറാവുവിന്റെ ഭരണത്തെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടു് മറ്റൊരു ലഘുലേഖ ജി. പി. പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അതിൽ ഭരണപരിഷ്കാരത്തിനു് ഉപയോഗപ്രദമായ രീതിയിൽ ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിക്കുകയും അവയെല്ലാം ഭിവാൻ രാമറാവു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ജി. പി. ചെയ്യുമറ്റൊരു മഹൽകൃത്യം, തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാർ സർവീസിൽ തിരുവിതാംകൂർക്കാർക്കു് ശരിയായ ഒരു പങ്ക് അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനു് മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ ഗവർണ്മെന്റിനെ നിർബന്ധിക്കുകയായിരുന്നു. ഇതിനായി മദിരാശിയിലെ ചില സുഹൃത്തുക്കളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ഒരു “മെമ്മോറിയൽ” തയ്യാറാക്കി. “തിരുവിതാംകൂർക്കാർക്കു്” അവരുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണത്തിൽ ന്യായമായി ലഭിക്കേണ്ട പങ്ക് നീഷേധിക്കുകയും, അവരെ സംസ്ഥാനത്തിലെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളിൽനിന്നു് മന്യ

പൂർവ്വം ഒഴിച്ചുനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഭക്ഷിച്ച നയത്തിൽ തെളിഞ്ഞുകണ്ട അനീതി മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരിക”യായിരുന്നു ആ മെമ്മോറിയലിന്റെ ഉദ്ദേശം. മെമ്മോറിയലിന്റെ പകർപ്പുകൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും പതിനായിരത്തിനുമേൽ ഒപ്പുകൾ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്തു. മദിരാശിയിലെ അഭിഭാഷകന്മാരുടെ ഇടയ്ക്കു് ഒരു പ്രമുഖസ്ഥാനമലങ്കരിച്ചിരുന്ന കെ. പി. ശങ്കരമേനോനാണ് മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലേക്കു് ആ മെമ്മോറിയൽ സമർപ്പിച്ചതു്. പിന്നീടു് “തിരുവിതാംകൂർ മെമ്മോറിയൽ” എന്ന് പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്ന ആ ഭീമഹർജിയുടെ സമർപ്പണം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ രാഷ്ട്രീയ ചരിത്രത്തിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു. അവകുടും ഏതാണ്ടു് നിരാശാജനകവുമായ ഒരു മറുപടിയാണ് തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാർ പ്രസ്തുത മെമ്മോറിയലിനു് നൽകിയതു്. പക്ഷേ മെമ്മോറിയലിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന സംഗതികളെപ്പറ്റി പശ്ചാലോചിക്കുന്നതിനു് ഒരു നിവേദകസംഘത്തെ സ്വീകരിക്കാമെന്നു് സമ്മതിച്ചു. തൽഫലമായി ജി. പി. തിരുവിതാംകൂറിൽ തിരിച്ചെത്തി പാവൂർ, കോട്ടയം ആലപ്പുഴ, കൊല്ലം, തിരുവനന്തപുരം, നാഗർകോവിൽ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ രാഷ്ട്രീയ യോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി. അങ്ങനെയൊരു രാഷ്ട്രീയ പ്രചരണം തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ അതിനുമുമ്പു് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. നായനാർ, സുറിയാനി കൃഷ്ണപ്ര

നികൾ, ഇഴുപ്പർ, നമ്പൂതിരിമാർ, തമിഴർ, ലത്തീൻ കത്തോലിക്കർ എന്നുവേണ്ട തിരുവിതാംകൂറിലെ സകല സമുദായങ്ങളും ആ മെമ്മോറിയലിന്റെ പിന്നിൽ അണിനിന്നു എന്നുള്ളതു് അതിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയായിരുന്നു. പറവൂർ പള്ളി വികാരിയായിരുന്ന റവ: ഫാദർ റി. സി. ഫിലേറിയന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിലാണു് പറവൂർ യോഗം നടന്നതു്. കോട്ടയത്തു് സിറിയൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ റെറാഡ്. മാർ അത്തനേഷ്യസും, ആലപ്പുഴയിൽ കുമാരമംഗലത്തു് നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടും, കൊല്ലത്തു് കാവാലം നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയും, നാഗർകോവിലിൽ എസ്. ശിവൻപിള്ളയും അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ച യോഗങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണ വിജയമാക്കി. തിരുവനന്തപുരത്തു് റി. എഫ്. ലോയിഡ് എന്നൊരു ആംഗ്ലോ ഇന്ത്യനായിരുന്നു അഗ്രാസനാധിപതി. പരേതനായ രാമധർമ്മതമ്പാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ “ജി. പി. സ്മരണകളിൽ” അന്നു് തിരുവിതാംകൂറിൽ നടന്ന പ്രചരണപരിപാടിയെപ്പറ്റി വിസ്തരിച്ചു് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കാവാലം നീലകണ്ഠപ്പിള്ള അവർകൾ കൊല്ലം യോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചുകൊണ്ടു് ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ശങ്കരമേനോനെ അർജ്ജുനനോടും ജി. പി. യെ കുരുക്ഷേത്രയുദ്ധത്തിൽ അർജ്ജുനന്റെ നിരുപമസാരഥിയായിരുന്ന ഭദ്രവാൻ കൃഷ്ണനോടും ഉപമിക്കുകയുണ്ടായി. തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു് ആ പ്രചരണപരിപാടി വിജയകരമായി പൂർവ്വസാനിച്ചിട്ടു. അതിനു

ശേഷം മെമ്മോറിയലിലെ ഒപ്പുകാരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു നിവേദകസംഘത്തെ ആദ്യം ദിവാൻജിയും പിന്നീട് മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും സ്വീകരിച്ചു. ആ മെമ്മോറിയലും അതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ പ്രചരണവും തിരുവിതാംകൂറിലെ അധികാരി വർഗ്ഗത്തിനിടയ്ക്ക് ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ രൂപമെടുക്കുവാൻ ഇടയാക്കി. ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളുടെ നേരെ കണ്ണു ചിമുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് സർക്കാർ മനസ്സിലാക്കി. മെമ്മോറിയലും അതിനോടു ബന്ധമുള്ള മറ്റു രേഖകളും ജി. പി. യുടെ ഉത്സാഹത്തിൽ പുസ്തകരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും അത് ഇന്ത്യയൊട്ടാകെയുള്ള പ്രധാനപത്രങ്ങളുടെ പിന്തുണ സമാർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്തു.

“മദ്രാസ് മെയിൽ” പത്രം ആയിടക്ക് ഇങ്ങനെ എഴുതി:

“ചുറ്റുമുള്ള ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളോട് താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നിലവളരെ മെച്ചമായിരിക്കാം. പക്ഷേ ഏതദ്ദേശീയ ഭരണാധികാരികൾ ഉടനടി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു വലിയ കുറവ് അവിടെ ഉണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർ പ്രജകൾക്ക് അവരുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ഒരു നല്ല പങ്കുകൊടുക്കാതിരിക്കുകയും അവരെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളിൽനിന്ന് കരുതിക്കൂട്ടി പുറത്തള്ളുകയുമാണ് അവിടെ ചെയ്യുന്നത്.”

“ഫിന്ദ്” പത്രത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നു:

“ഇത്രയധികം ആളുകൾ ഒപ്പിട്ട ഈ മെമ്മോറിയൽ വളരെ നാളുകളായി നിലനില്ക്കുന്നതും രാജ്യവ്യാപകവുമായ അസംതൃപ്തിയുടെ ഒരു പ്രകടനം തന്നെയാണ്. അത് കണ്ടില്ലെന്നുവെച്ച് തള്ളിക്കളയുന്നത് ബുദ്ധിപൂർവകമായിരിക്കുകയില്ല.”

കൽക്കട്ടായിലെ “ഇൻഡ്യൻ മിറർ” പ്രസ്തുത മെമ്മോറിയലിനെപ്പറ്റി എഴുതിയിരുന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്:

“രാജഭക്തരായ പതിനായിരം പ്രജകൾ ചേർന്നു സമർപ്പിച്ച ഈ അതിപ്രധാനമായ മെമ്മോറിയലിനെ പരിച്ഛിതാശയനായ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് അതർഹിക്കുന്നത്ര ഗൗരവത്തോടെ പരിഗണിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ ആശിക്കുന്നു.”

ഈ അവസരത്തിൽ മറ്റൊരു കാര്യവും സ്മരണീയമാണ്. മാനുഷമായ ഒരു പെരുമാറ്റത്തിന് ഈ വേദസമുദായത്തിനുള്ള അവകാശത്തെപ്പറ്റി തിരുവിതാംകൂറിൽ ആദ്യമായി ഒരു വാദം പുറപ്പെടുവിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രമുഖനായിരുന്നു ജി. പി. മെമ്മോറിയലിലും അതിനുശേഷം മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്കു സമർപ്പിച്ച മറ്റു പല രേഖകളിലും ഈ വേദസമുദായത്തിന്റെ ചില പ്രത്യേകമായ അവകാശ

ങ്ങൾ ചേർത്തത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമഫലമായിട്ടാണ്. അതുകൊണ്ടാണു ഗവർണ്മെന്റിന്റെ പെരുമാറ്റത്തിൽ ഗണ്യമായ ഒരു വ്യത്യാസവും വരുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, പ്രമുഖരായ ചില ഈഴവർ ചേർന്ന് തങ്ങളുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ ക്രോഡീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ഹർജി ഗവർണ്മെന്റിൽ സമർപ്പിക്കുന്നതിന് വേണ്ട ചിന്തയുണ്ടായും നേതൃത്വവും നൽകിയതും ജി. പി. തന്നെയായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഈഴവർ അന്ന് അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന അവശതകൾ ജി. പി. യുടെ ശ്രമഫലമായി ബ്രിട്ടീഷ് പാർലമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. പിന്നീട് പ്രഭുസഭയിലെ അംഗമായിത്തീർന്നദേഹവും അന്ന് കോമൺസു സഭയിലെ ഒരംഗവും ആയിരുന്ന ഹെർബർട്ട് റോബർട്ട്സ് ആണ്, ജി. പി. യുടെ പ്രേരണയിൽ ആ കൃത്യം നിർവ്വഹിച്ചത്. മവന്റേ-ൽ പുനായിൽ സമ്മേളിച്ച ഒൻപതാമത് ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ സോഷ്യൽ കാൺഗ്രസ്സിൽവെച്ച് തിരുവിതാംകൂറിലെ ഈഴവർ ഒരു സമുദായമെന്ന നിലയ്ക്ക് അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവശതകളെ ജി. പി. ശക്തിയേറിയ ഭാഷയിൽ വിമർശിക്കുകയും, അവരെ 'തൊട്ടിൽ ജാതി'ക്കാരായി പരിഗണിക്കുന്നതിന്റെ അസാഹചര്യത്തെ വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു സമുദായത്തോടു മുഴുവൻ കാണിച്ചുവന്ന ഈ അനീതി രാജ്യത്തിന് ഒരു തീരാക്കുരുമായിരിയുമെന്നു അന്ന് അദ്ദേഹം താക്കീതു നൽകി.

ജി. പി. തന്റെ കുട്ടിക്കാലം മുതൽ തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരിനെതിരായി നടത്തിവന്ന രാഷ്ട്രീയസമരത്തിന് “തിരുവിതാംകൂർ മെമ്മോറിയൽ” മകടം ചാർത്തി. പത്തുകൊല്ലത്തെ നിരന്തര ശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി കേവലം മുകതയിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ജനലക്ഷങ്ങളെ ഉയർത്തി തങ്ങളുടെ മൗലികാവകാശങ്ങളെപ്പറ്റി ബോധമുള്ളവരാക്കിത്തീർക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ നേട്ടം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ രാഷ്ട്രീയ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു പുതിയ അദ്ധ്യായം സമാരംഭിച്ചു.

ജി. പി. തിരുവിതാംകൂറിന് വേണ്ടി അനുഷ്ഠിച്ച മഹനീയ സേവനങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമാനന്തരം മധുരയിലെ “സൗത്ത് ഇൻഡ്യൻ മെയിൽ” എഴുതിയിരുന്നതിങ്ങനെയാണ്:

“ഭാരതത്തിലെ ഒരു വിപ്ലവകാരിയും ഇത്ര ഉന്നതമായ ഒരു ഉദ്ദേശമോ ഇത്ര വിപുലവും സംപൂർണ്ണവുമായ വിജയമോ ഇതുവരെയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഭാരതത്തിലെ മറ്റേതുഭാഗത്തുമെന്നപോലെ തികച്ചും വിഭേദശീയവും അനുകമ്പാഹിതവുമായ ഒരു സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിന്റെ കൂത്തടിക്കലിൽ നിന്ന് തന്റെ നാട്ടുകാരെ രക്ഷിക്കുവാൻ സുശക്തവും സുധീരവുമായ ഒരു സമരം നയിച്ച ആ ധീരാത്മാവിനെ, കൃതജ്ഞത നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്ടുകാർ എന്നെന്നും സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്”, ഇന്ന് ആ മനോഹര

സംസ്ഥാനത്തെ വാനോളം പുകയ്ക്കുന്ന പർ കരച്ചൊന്നുമല്ല. അവിടുത്തെ ഭരണരീതിയെപ്പറ്റി പുകയ്ക്കിപ്പാടുന്നതും സാധാരണയാണ്. പക്ഷേ എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും അതിഭീമവും പദവിയും പ്രതാപവുമുള്ള വർ നയിച്ചിരുന്നതുമായ വർപിച്ച ശക്തികളോടു ഏകനായി, അജ്ഞാതനായി പോരടിയ ആ സേനാനിക്ക് ആ ഭരണരീതികെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിൽ സാരമായ ഒരു പങ്കുണ്ടായിരുന്നു എന്നതു് വിസ്മരിക്കുവാൻ പാടില്ല. സമരം ഏതാണ്ടു് അവസാനിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ആ സമരം തുടങ്ങുകയും വിജയകരമായി നയിക്കുകയും ചെയ്ത നേതാവു് നമ്മെ വിട്ടു പിരിയുകയും ചെയ്തു. മരിച്ച വർക്കു് സ്റ്റാർക്കുൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ആ സ്റ്റാർക്കുളിൽ ചില സ്റ്റാർക്കുവാക്യങ്ങൾ കൊത്തിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവു് പടിഞ്ഞാറൻതീരപ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെയിടയിലും നടപ്പുള്ള പക്ഷം ഗോവിന്ദൻ പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ അന്ത്യവിശ്രമസ്ഥാനത്തെ അലങ്കരിക്കേണ്ടതു് തിരുവിതാംകൂർ തിരുവിതാംകൂർക്കാർക്കു് എന്ന മുദ്രാവാക്യമാണു്.”

ർ. ജി. പി. —പത്രാധിപർ, പ്രചാരകൻ,

കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകൻ.

ഒരു പത്രപ്രവർത്തകൻ, ഗ്രന്ഥകാരൻ, സമുദായ പരിഷ്കർത്താവു്, കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകൻ മുതലായി വിവിധനിലകളിൽ പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ മദിരാശിയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ശരിയായ വിവരണം ഒരു ലഘുഗ്രന്ഥത്തിൽ സാദ്ധ്യമല്ല. തന്റെ മദിരാശി ജീവിതത്തിനുശേഷം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥകാരനും പ്രസംഗകനുമായി സുപ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്ന ജി. പി. ബ്രിട്ടീഷ് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയിലെ ഒരു അംഗമായിരുന്നു. ആ നിലയിലും തന്റെ മാതൃഭൂമിക്കുവേണ്ടി വളരെ കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂറുകാരായ തന്റെ നാട്ടുകാർക്കുവേണ്ടി മഹത്തായ സേവനങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ ഒരു നല്ല പത്രപ്രവർത്തകനെന്ന നിലയിലും ജി. പി. പ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്നു. മദിരാശിയിൽ സ്ഥിരവാസം തുടങ്ങിയപ്പോൾ മുതൽ ലേഖനവൃത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന ആദായമാർഗ്ഗമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനങ്ങൾക്കു് പ്രാധാന്യം നൽകി മദിരാശിയിലെ പ്രധാനപത്രങ്ങളെല്ലാം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങി. കറേക്കാലത്തേക്കു് “മദ്രാസ് മെയി”ലിന്റേയും “മദ്രാസ് സ്റ്റാൻഡാർഡി”ന്റെയും മഖപ്രസംഗങ്ങളെഴുതുന്ന ജോലിയും അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചു വന്നിരുന്നു. മൗണ്ട്-ൽ അദ്ദേഹം

“മദ്രാസ് സ്റ്റാൻഡാർഡ്”ന്റെ പത്രാധിപരായി നിയമിതനായി. അന്ന് “സ്റ്റാൻഡാർഡ്” ആഴ്ചയിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം മാത്രമാണ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. രണ്ടുകൊല്ലത്തിനുശേഷം ജി. പി. ചില വ്യവസ്ഥകൾക്കു വിധേയമായി പ്രസ്തുത പത്രത്തിന്റെ ചുമതലയും അവകാശങ്ങളും ഏറ്റെടുത്തു. അദ്ദേഹം സ്വതസ്സിദ്ധമായുണ്ടായിരുന്ന ധൈര്യവും പ്രവർത്തനോത്സുകതയുമാകൊണ്ട് സാമ്പത്തികമായയാതൊരു പിന്തുണയുമില്ലാതിരുന്നിട്ടും ആ പത്രത്തെ ഒരു ദിനപത്രമാക്കി. ജി. പി. യുടെ വിദഗ്ദ്ധനേതൃത്വത്തിൽ “സ്റ്റാൻഡാർഡ്”ന്റെ പ്രചാരവും സ്വാധീനശക്തിയും ദൈനംദിനം വർദ്ധിക്കുകയും, അധികം താമസിയാതെ ഭാരതത്തിലെ പൊതുജന ജീവിതകളുടെ മുന്നണിയിൽ ഒരു സ്ഥാനം അതു് സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. കേവലം അപ്രധാനമായ ഒരു ആംഗലേന്ത്യൻ ത്രൈവാരികപ്പത്രത്തിന്റെ നിലയിൽ നിന്നും ഒരു പ്രമുഖദേശീയ ദിനപത്രത്തിന്റെ നിലയിലേക്കു് “സ്റ്റാൻഡാർഡ്” ഉയർന്നുവന്നു. പ്രസ്തുത പത്രത്തിന്റെ ആധിപത്യം അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തതോടുകൂടി പുതിയ പുതിയ പംക്തികൾ അതിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. സർ ദിൻഷാവായ്ക്കാ, ഡബ്ബ്ളിയു. എസ്. കെയിൻ, ഏർഡ്ലീനോർട്ടൻ തുടങ്ങിയ പ്രമുഖവ്യക്തികൾ “സ്റ്റാൻഡാർഡ്”ൽ ചതിവായി ലേഖനങ്ങളെഴുതിത്തുടങ്ങിയതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമഫലമായിട്ടായിരുന്നു.

“മദ്രാസ് സ്റ്റാൻഡാർഡ്” ഇന്ത്യൻ ദേശീയ പത്രങ്ങളുടെ മുന്നണിയിലേക്ക് അതിർപ്പം കുതിച്ചുകയറി. പത്രാധിപർ മദിരാശിയിലെ പൊതു ജീവിതത്തിൽ പ്രാമുഖ്യമാർജ്ജിച്ചു. ആദ്യകാലം മുതൽ തന്നെ ഒരു തികഞ്ഞ ഉല്പതിഷ്ഠവും സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തകനുമായിരുന്ന ആ യുവാവ്, “മദ്രാസ്” സോഷ്യൽ റിഫോം അസോസിയേഷൻ്റെ സ്ഥാപകരിൽ ഒരാളായിരുന്നു. മദിരാശിയിലെ മധുവർജ്ജന പ്രസ്ഥാന ചരിത്രത്തിന്റേ ജി. പി. യുമായി അദ്ദേഹമായ ബന്ധമുണ്ട്. അദ്ദേഹം “ഇൻഡ്യൻ ടെമ്പിൾസ്” അസോസിയേഷൻ്റെ നായകനായിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ തന്റെ ജീവിത കാലത്തു പോലും അദ്ദേഹം ലാഹരിസ്സാധനങ്ങളൊന്നും തന്നെ — മദ്യമെന്നല്ല, പുകയില പോലും — ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല എന്നുള്ളത് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

മദിരാശിയിലെ മലി്ളികൾ നേതൃത്വത്തിനു വേണ്ടി നോക്കിയിരുന്നത് ജി പി. യെ ആയിരുന്നു. പെരുഷവും നിരങ്കുശത്വവും തികഞ്ഞ അദ്ദേഹം കർമ്മോത്സുകതയുടെയും സത്യസന്ധതയുടെയും സജീവ മുർത്തിയായിരുന്നു. നീചമോ നിന്ദ്യമോ ആയ എതിനേയും മുഖം നോക്കാതെ വിമർശിക്കുവാനും എതിർത്തു നശിപ്പിക്കുവാനും അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും മടിച്ചിരുന്നില്ല. അവശതയേയും അടിമകളുടേയും ഉന്നമനത്തിനു വേണ്ടി അക്ഷീണയത്നം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ കർമ്മധീരൻ മർദ്ദകർക്കും സേപച്ഛാപ്രഭുക്കൾക്കും

ഒരു ഭയങ്കരമൂർത്തിയായിരുന്നു. “ക്രിക്കറ്റ് രാജ”നെന്നും പ്രസിദ്ധനായ രഞ്ജിറ്റ് സിങ് ജി മൗന്റ്-ൽ മദിരാശി സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം ജി. പി. നടത്തിയ ഒരു വിജയ സൽക്കാരത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ട്, ഏർഡ് ലിനോർട്ടൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ അന്നു ജി. പി. ക്ക് മദിരാശിയിലുണ്ടായിരുന്ന നിലയും വിലയും തെളിച്ചു കാണിക്കുന്ന വാഗ്ദാനം :

“പലതരത്തിലും മി. പരമേശ്വരൻപിള്ള നമുക്കെല്ലാവർക്കും സുപരിചിതനാണ്. ഒരു പ്രസംഗകനെന്ന നിലയ്ക്കും അദ്ദേഹം അഭിപ്രീതിയുമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൂലികയുടെ ശക്തി അനല്പമാണ്. പൊതുജനതാപ്തയുണ്ടാക്കുവേണ്ടി അചഞ്ചലനായി പോരാടുന്ന അദ്ദേഹം സത്യത്തിന്റെയും ന്യായത്തിന്റെയും കക്ഷിപിടിച്ചുകൊണ്ട് അശക്തന്റെയും അവശന്റെയും സംരക്ഷകനായിട്ടാണ് കാണപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്”.

നാല്പത്തഞ്ചുകൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷം തിരുവനന്തപുരത്തെ ഒരു സദസ്സിനെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് ഡാ: സി. ആർ. റെഡ്ഡി പറഞ്ഞതു് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:

“ഞാൻ ഒരു ചിട്ടാർത്ഥമായിരുന്നപ്പോൾ മദിരാശിയിലെ യുവലോകംസ്നേഹസമ്മിത്രമായ ബഹുമാനത്തോടുകൂടി ആദരിച്ചിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു പരേതനായ ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള. അന്നു് പൊതു

ജീവിതം ഇന്നത്തേതിൽ നിന്ന് തുലോം വിഭിന്നമായിരുന്നു. ലോകം ഇത്രമാത്രം പുരോഗമിച്ചിരുന്നില്ല. ഇന്ന് നാം നേടിക്കഴിഞ്ഞതിന്റെയും നാളെ നാം നേടാൻ പോകുന്നതിന്റെയും അടിക്കല്ലിട്ട മഹാ വ്യക്തികളിലൊരാളെന്ന നിലയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തോടുള്ള നമ്മുടെ കടപ്പാട് നിസ്സീമമാണ്.”

ജി. പി. യുടെ പത്രപ്രവർത്തനചരിത്രം ഉജ്ജ്വലവും സംഭവബഹുലവുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആധിപത്യകാലത്ത് “മദ്രാസ് സ്റ്റാൻഡാർഡി”ൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ പലതും വലിയ കോളിളക്കത്തിന് കാരണമായിട്ടുണ്ട്. അന്നത്തെ മദിരാശി ഗവർണ്ണർ അറക്കത്തും അഗണ്യനായ വെൻലോക്ക് പ്രഭുവായിരുന്നു. “വിഡ്ഢിത്തങ്ങളുടെ പഞ്ചവത്സരവാത്സ്യം” എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തെപ്പറ്റി ജി. പി. പറഞ്ഞിരുന്നത്. അന്നത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥലോകത്തിന്റെ അഹങ്കാരത്തെയും അഴിമതിയെയും പറ്റി എത്ര സൂക്ഷ്മമായ ഭാഷയിൽ എഴുതിയാലും അദ്ദേഹത്തിന് അലംഭാവം വന്നിരുന്നില്ല:

“പൗരാണിക കാലങ്ങളിൽ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി രക്തസാക്ഷികളാകേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളവരുടെമേൽ വമ്പുമുറങ്ങളെ അഴിച്ചുവിട്ടിരുന്നുവത്രേ! ഇന്ന് വെൻലോക്ക് പ്രഭു നമ്മുടെ ഇടയ്ക്ക് നരഭോജികളെ തുറന്നുവിട്ടിരിക്കുന്നു! അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിപ്രഭാവം കാണിക്കേണ്ടിടത്തു് അദ്ദേഹം ദയനീയമാംവിധം പരാജയപ്പെട്ടിരി

ക്കുകയാണു്. ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അതൃപ്തിയുടെയും അമർഷത്തിന്റെയും വിത്തുകൾ അദ്ദേഹം പാകിക്കഴിഞ്ഞു. ഇവിടെ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് ഭരണമാണോനടക്കുന്നതെന്നു് ജനങ്ങൾ സംശയിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. സ്പെയിനിലും സൈബീരിയയിലും കിരാതഭരണം നടത്തിയിരുന്ന ആ കാലത്തേക്കു് ഈ രാജ്യം ഒന്നു തിരിച്ചുപോയതാണോ എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. കിരാതത്വം എങ്ങും സ്വതന്ത്രമായി വിഹരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ചുമതല മുഴുവനും ചെൻലോക്ക് പ്രഭുവിനാണു്. നമ്മുടെ ചുറ്റും നഷ്ടപ്പെട്ട മാനത്തോടും തകർന്ന ഹൃദയങ്ങളോടും കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നവർ കുറവല്ല. സാധാരണ ജീവിതാവശ്യങ്ങളിൽ നിന്നുപോലും പിടിച്ചുക്കുറപ്പെട്ടവർ ധാരാളമുണ്ടു്. തങ്ങളുടെ ഉററ മിത്രങ്ങളെപ്പോലും സംരക്ഷിക്കുവാനുള്ള കഴിവു് നശിച്ചവരും വിരളമല്ല. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഒരു അലൗകിക ശക്തിയിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും അധികം ആശങ്കയാതെ തന്നെ ഒരു കാര്യം കാണാൻ കഴിയും. ഉദ്യോഗസ്ഥ ഭിഷ്ഠപ്രഭുത്വത്തിന്റെ ശക്തിയേറിയ അടിയേറു് നിസ്സഹായരായിക്കഴിയുന്ന തന്റെ സഹജീവികളുടെ നേരെ കണ്ണടച്ചു കളയാൻ മാത്രം ഹൃദയകാഠിന്യമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെ മേൽ, ദൈവശിക്ഷ അതിന്റെ മുഴുവൻ ശക്തിയോടുകൂടിയിരുന്നിരിക്കും പതിക്കുന്നതു്. ചെൻലോക്ക് പ്രഭു തെറ്റമെഴുവരെ രക്ഷിക്കുവാൻ നിരപരാധികളെ വഞ്ചിക്കുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.”

ജി. പി. യുടെ തീപ്പെറ്റി വമിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രസിദ്ധ പത്രപ്രവർത്തകനായിരുന്ന ഹെൻറി ലബോഷ്വർ കാണുന്നതിനിടയായി. ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനെന്ന നിലയ്ക്കുള്ള തന്റെ പരിചയത്തിൽ ഒരു വ്യക്തിയുടെ നേരെ ഇത്ര ശക്തിയേറിയ ഒരു ആക്രമണം കണ്ടിട്ടില്ലെന്നാണ് അവയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം തന്റെ മാസികയായ “ടൂത്തിൽ” എഴുതിയിരുന്നത്. ജനപ്രീതി അണുവളവില്ലെങ്കിലും അനിയന്ത്രിതമായ അധികാരമുള്ള ഒരു ഭരണാധികാരിയെ ഇത്ര നിർഭയമായി വിമർശിക്കുവാൻ തക്ക ചങ്കുറമുള്ളവർ വളരെ കുറവാണ്.

മവുൻസ്-ൽ വെൻലോക്ക് ഉദ്യോഗമൊഴിഞ്ഞു പോയി. അദ്ദേഹം മദ്രാസിൽ നിന്നു പോകുന്നതിനു മുമ്പ് പൊതുജനങ്ങളുടെ പേരിൽ ഒരു മംഗളപത്രം കൊടുക്കണമെന്ന് ഏതാനും സുഹൃത്തുക്കളും അവസരസേവകന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇത്ര അസമ്മതനായ ഒരു ഭരണാധികാരിയെ പൊതുജനങ്ങൾ ബഹുമാനിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് ജി. പി.യും വിശ്വസിച്ചു. അക്കാരണത്താൽ മംഗളപത്രസമർപ്പണത്തിന് എതിരായി ശക്തിയേറിയ ഒരു പ്രചരണം തന്റെ പത്രപങ്ക്തികളിൽ അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചു. തൽഫലമായി വെൻലോക്ക് “യാത്രയയപ്പൊ”ന്നും കൂടാതെ തന്നെ യാത്രയാകേണ്ടതായിവന്നു.

സർ. റി. മുത്തുസ്വാമിഅയ്യരുടെ ഒരു പ്രതിമ മദ്രാസ് ഹൈക്കോർട്ടിൽ സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് ഒരു

ആലോചന ഉണ്ടായി. അന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥനാകും അല്ലാത്തവരുമായ പല പ്രമുഖവ്യക്തികളും ആ അഭിപ്രായത്തെ ശക്തിയായി എതിർത്തു. എന്നാൽ ജി. പി. അതിനെ പിൻതാങ്ങി ചില ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയെന്നു മാത്രമല്ല “മെമ്മോറിയൽ ഹാളി”ൽ വെച്ച് ഗവർണ്ണറുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ പ്രതിമാസ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടി തീവ്രമായി വാദിക്കുകയും ഒരു പ്രമേയം അവിടെ വെച്ച് അംഗീകരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മദ്രാസിൽ ജി. പി. യുടെ ഒരു വൻവിജയമായിരുന്നു അത്. ഇന്നു ഹൈക്കോടതി കെട്ടിടത്തെ അലങ്കരിക്കുന്ന ആ മാർബിൾ പ്രതിമ പ്രമുഖനായ ഒരു പ്രാഡ്വിപാകന്റെ നിസ്തുലമായ നേട്ടങ്ങളുടെ മാത്രമല്ല, സമർത്ഥനായ ഒരു പത്രപ്രവർത്തകന്റെ അചഞ്ചലമായ മനസ്സുകുതിയുടെയും സ്മാരകമാണ്.

“സ്റ്റാൻഡാർഡി”ന്റെ അധിപരായപ്പോൾ മുതൽ ജി. പി. ഒരു തികഞ്ഞ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകനായി. ദേശീയാവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തന്റെ പത്രപര്യടികൾ അദ്ദേഹം ധാരാളമായി ഉപയോഗിച്ചു വന്നു. ജി. പി. ആദ്യമായി സംബന്ധിച്ച കോൺഗ്രസ്സ് മവുവൂർ-ൽ ബോംബെയിൽ സമ്മേളിച്ചതാണ്. പക്ഷേ അദ്ദേഹം പ്രമുഖനായ ഒരു കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകനായത് മവുവൂർ-ലെ മദ്രാസ് കോൺഗ്രസ്സുമുതലാണ്. ആൽഫ്രഡ് വെബ്ബിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ ആ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ കാര്യദർശിമാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അതിനു ശേഷം മവുവൂർ-ൽ സുപ്ര

മുഖൻന-ൽ കൽക്കട്ടയിൽ പച്ച നടന്ന കൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനം.
 മുൻവരി കസേരയിൽ ഇരിക്കുന്നവർ—ഇടതുവശം മുതൽ—ജി. പി. (ഈമൻ) ഡബ്ളിയു. എസ്. കെതിൽ
 (പാർലമെൻറ് മെമ്പർ), ആർ. എം. സതാനി (കൺഗ്രസ്സ് അഡ്യൂക്കർ), ധർമ്മൻ രാജ്വിഹാരി ഷെഖർ,
 ഡബ്ളിയു. സി. ബോണർജി, സുരേന്ദ്ര നാഥ് ബാനർജി, ബാലഗംഗാധരതിലക്, ഗോപാലകൃഷ്ണഗോഖലെ,
 മുതൽപേർ.

സിദ്ധ ബംഗാളി നേതാവായ ആനന്ദമോഹനബോസി
ന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ മദിരാശിയിൽ വീണ്ടും സമ്മേ
ളിച്ച കോൺഗ്രസ്സിലും ജി. പി. ഒരു കാര്യദർശി
യായിരുന്നു. എറണാകുളം പുനായിലും എറണാകുളം-ൽ
കൽക്കട്ടായിലും നടന്ന സമ്മേളനങ്ങളിലും അദ്ദേഹ
ത്തിന് ഒരു നല്ല പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. കോൺഗ്രസ്സ്
സമ്മേളനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പല പ്രധാന വിഷയങ്ങ
ളെപ്പറ്റിയും പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പലപ്പോഴും
വളരെ ആവേശത്തോടുകൂടി സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളത്
തെക്കേ ആഫ്രിക്കയിലെ ഇന്ത്യക്കാരുടെ അവതര
കളെപ്പറ്റിയാണ്. തെക്കേ ആഫ്രിക്കയിലെ പ്രശ്ന
ങ്ങളെ ശരിയായി പഠിച്ച് ഉപരിഷ്കരിച്ചിരുന്ന ഭാരതീ
യരിൽ ഒരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

മഹാത്മാഗാന്ധി തെക്കേ ആഫ്രിക്കയിൽനിന്ന്
എറണാകുളം-ൽ ഇന്ത്യയിൽ മടങ്ങി ഏത്തി. തെക്കേ
ആഫ്രിക്കയിലെ ഭാരതീയരുടെ ശോചനീയസ്ഥയെ
പ്പറ്റി ഇന്ത്യയിലെ ജനസമന്വൃത്തിന്റെ ഇടയിൽ
ശരിയായ അറിവ് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന്നും അവിടെ
നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സമരത്തിൽ സഹകരണമായ പിന്തു
ണ സമാർജ്ജിക്കുന്നതിനുമായി അദ്ദേഹം ഒരു അഖിലേ
ന്ത്യാ പര്യടനം നടത്തുകയുണ്ടായി. മഹാത്മാജി ആദ്യ
മായി മദിരാശി സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ജി. പി. അദ്ദേഹ
ത്തെ ഹാർദ്ദമായി സ്വീകരിച്ച് തന്റെ സകലവിധത്തി
ലുമുള്ള സഹായസഹകരണങ്ങൾ സർവ്വാത്മനം നൽകി.

മററാരെയുംകാൾ കൂടുതലായി ജി. പി. ഗാന്ധിജിയ്ക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദർശങ്ങൾക്കും പ്രബലമായ പിൻതുണ നൽകിയിരുന്നു എന്ന് പിന്നീട് ഓവസരത്തിൽ മദിരാശിയിൽവെച്ച് ഗാന്ധിജിതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജി. പി. യിൽ നിന്നും ലഭിച്ച സഹായസഹകരണങ്ങളെപ്പറ്റി കൃതജ്ഞത തുളുമ്പുന്ന വാക്കുകളിൽ ഗാന്ധിജി “സത്യാന്വേഷണ പരീക്ഷകൾ” എന്ന തന്റെ ആത്മകഥയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ്:

“അവിടെ എനിക്കു ലഭിച്ച ഏറ്റവും വലിയ സഹായം ‘മദ്രാസ് സ്റ്റാൻഡാർഡി’ന്റെ പത്രാധിപരായിരുന്ന പരേതനായ ശ്രീ. ജി. പരമേശ്വരൻ പിള്ളയിൽ നിന്നായിരുന്നു. ആ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി—തെക്കേ ആഫ്രിക്കൻ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി—ശരിയായി പറിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ തരുന്നതിനായി എന്നെ കൂടെക്കൂടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഫീസിലേക്കു ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. ‘ഫിന്ദ്’ പത്രത്തിന്റെ അധിപരായ ശ്രീ. ജി. സുബ്രഹ്മണ്യവും ഡാക്ടർ സുബ്രഹ്മണ്യവും അനുഭാവപൂർവ്വമാണ് പെരുമാറിയത്. ജി. പരമേശ്വരൻ പിള്ളയാകട്ടെ ‘മദ്രാസ് സ്റ്റാൻഡാർഡി’ന്റെ പംക്തികൾ എന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണം ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് വിട്ടുതന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ദയാപൂർവ്വമായ ഔദാര്യത്തെ ഞാൻ വേണ്ടുവോളം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.”

മുമ്പു്ന്ന ഡീസംബറിൽ ജി. പി. കൽക്കട്ടാ കോൺഗ്രസ്സിൽ പങ്കെടുത്തു. അവിടെവെച്ച് അദ്ദേഹം തെ

കേ ആശ്രയിക്കയിലെ ഇന്ത്യാക്കാരുടെ അവശതകളെ
പറ്റിയുള്ള പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വികാ
രോത്തേജകമായിപ്പെയ്ത പ്രസംഗമധ്യേ, ഇപ്രകാരം
പറഞ്ഞു.

“നമ്മുടെ സ്ഥിതി എത്ര വിചിത്രമാണ്! ഇന്ത്യാ
യിൽ സാമ്രാജ്യനിയമസഭയിൽ അംഗങ്ങളായിരിക്കു
വാൻ നമുക്ക് അനുവാദമുണ്ട്. ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ അഭി
മാനമായ കോമൺസ് സഭയിൽപ്പോലും നമുക്ക് പ്രവേശനം
നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷേ തെക്കേ ആശ്രയിക്ക
യിൽ ഒരു അനുവാദപത്രം കൂടാതെ സഞ്ചരിക്കുവാൻ
നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. നാം രാത്രിയിൽ സഞ്ചരിച്ചു
കൂടാ; നമുക്ക് ചില പ്രത്യേകസ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമേ
വാസസ്ഥലങ്ങൾ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളൂ; തീവണ്ടിയിൽ
ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസുകളിൽ നമുക്ക് പ്രവേശനമില്ല; ട്രാം
വണ്ടികളിൽനിന്ന് നാം ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു;
നടക്കാവുകളിൽനിന്ന് നമ്മെ തള്ളിമാറ്റിക്കളയുന്നു;
ഹോട്ടലുകളുടെ കവാടങ്ങൾ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ അടയ്ക്കപ്പെ
ടുന്നു; പൊതുവായുള്ള സ്റ്റാമ്പുകളിൽ നമുക്ക്
പ്രവേശനമില്ല. നാം അവിടെ അധിഷ്ഠിപ്പിക്കപ്പെ
ട്ട, ചവുട്ടി തേയ്ക്കപ്പെട്ട, ശപിക്കപ്പെട്ട ഒരു ജനവി
ഭാഗമാണ്. ഒരു മനുഷ്യനും ക്ഷമിക്കുവാനും സഹി
ക്കുവാനും സാധിക്കാത്തവിധത്തിൽ നീചനീചമായ
പെരുമാറ്റമാണ് നമുക്ക് അവിടെ ലഭിക്കുന്നത്.”

കൽക്കട്ടായിലിരുന്നപ്പോൾ ആനന്ദമോഹന
ബോസ്, സർ സുരേന്ദ്രനാഥ ബാനർജി, ഡബ്ളിയു.
സി. ബോണർജി മുതലായ സുപ്രസിദ്ധ കോൺഗ്രസ്സ്

നേതാക്കളുടെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സന്ദർഭം ജി. പി. ക്ക് ലഭിച്ചു. കൽക്കട്ടായിൽനിന്നും മടങ്ങിയെത്തിയതിനുശേഷം ആനന്ദമോഹന ബോസിനയച്ച ഒരു കത്തിന് ജി. പി. ക്ക് താഴെക്കാണുന്ന മറുപടി ലഭിക്കുകയുണ്ടായി:

എൻ, ധർമ്മതോല സ്ത്രീറം,

കൽക്കട്ടാ,

എവന്റെ, ജനുവരി, എ.

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മി: പിള്ളേ,

അങ്ങ് മർ-ാം തീയതി അയച്ചുകത്ത് ഇന്ന് സസന്തോഷം കൈപ്പറ്റി. അങ്ങയുടെ ഇവിടുത്തെ താമസത്തെപ്പറ്റിയും ഇവിടെനിന്നും പോകുന്നതിന്റെ തലേന്നാൾ സായാഹ്നത്തിലേ സല്ക്കാരത്തെപ്പറ്റിയും സുഖകരങ്ങളായ സ്മരണകളാണ് അങ്ങയ്ക്കുള്ളതെന്ന് അറിയുന്നതിൽ പ്രത്യേകിച്ചു സന്തോഷമുണ്ട്. ആ ദിവസങ്ങളിൽ അങ്ങയേക്കാൾ സുഖമനുഭവിച്ചവർ വാസ്തവത്തിൽ അങ്ങയായിരുന്നു. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വാർഷികസമ്മേളനംകൊണ്ട് ഈ മാതിരി സാമൂഹ്യ സമ്പർക്കങ്ങൾക്ക് സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് അതിപ്രധാനമായ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു. ഈ മഹാരാജ്യത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ അടുക്കുന്നതിനും, പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും, കാലക്രമേണ ഇടയാവുകയും അങ്ങനെ ഒരു ഉറച്ച മൈത്രിയും സഹാനുഭൂതിയും

ആനന്ദമോഹന ബോസ്

യം സംസ്കൃഷ്ടമാകുകയും ചെയ്യുമെന്ന് ഞാൻ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

എന്റെ ഭാര്യയും പുത്രിയും, അവരെപ്പറ്റി അങ്ങയെ കാർമ്മിപ്പിക്കുവാനും ഇനി അങ്ങ് ഞങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്ക് സമാഗതനാകുന്നത് എന്നാണെന്ന് അന്വേഷിക്കുവാനും എന്നോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അങ്ങയ്ക്ക് സുഖമാണെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട്,

സന്ദേശം,

എ. എം. ബോസ്.

ഇതിനകം അറിവമർത്ഥമായ ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനെന്ന നിലയ്ക്ക് ജി. പി. ഇന്ത്യയിലെങ്ങും പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ “മദ്രാസ് സ്റ്റാൻഡാർഡ്” പത്രം പുരോഗമനപരങ്ങളായ പൊതുജനാഭിപ്രായങ്ങളുടെ ഒരു പ്രകടന രംഗമായി തീർന്നു. ഒരു വിദഗ്ദ്ധ ശാസ്ത്രജ്ഞനെന്ന നിലയിൽ അഖിലലോകപ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ള ആചാര്യ പി. സി. റേ ജി. പി. ക്ക് അയച്ച ഒരു കത്തു് “സ്റ്റാൻഡാർഡ്” പത്രത്തിന്റെയും പത്രാധിപരുടെയും അന്നത്തെ സമൂഹനന്ദപദവിക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതാണു്:

പ്രസിഡൻസി കോളേജ്, കൽക്കട്ട,
എന്റെ ജാതാവരി ഹ.

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സർ,

അങ്ങു് ഈയിടെ ഇവിടെ വന്നിരുന്നപ്പോൾ
ശ്രീ. ഏ. എം. ബോസിന്റെ വസതിയിൽ വെച്ചു്
നു

അങ്ങയെകാണുകയും കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചു അങ്ങയുടെ പ്രസംഗം കേൾക്കുകയും ചെയ്തുകിലും നാം തമ്മിൽ പരിചയപ്പെടാൻ സാധിക്കാതെപോയതു നിർഭാഗ്യകരം തന്നെ.

രസതന്ത്രത്തിൽ എന്റെ ഏറ്റവും പുതിയ ഗവേഷണങ്ങളുടെ വിവരണം ഇതോടൊന്നിച്ചു്, അതു് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ, അയയ്ക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ പത്രം മദിരാശിയിലെ ഏറ്റവും പുരോഗമനോന്മുഖമായ വിഭാഗത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നാണു് ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ആശാകേന്ദ്രങ്ങളായ യുവജനങ്ങളിൽ—അടുത്ത തലമുറയിൽ—ഗവേഷണത്തിനുള്ള താല്പര്യവും ആവേശവും ജനിപ്പിക്കുവാൻ അങ്ങു് ശ്രമിക്കുന്നത് അഭികാമ്യമായിരിക്കും. എന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായ ഡാക്ടർ ജെ. സി. ബോസും ഞാനും ഈ വിഷയത്തിൽ കാച്ചെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇടയ്ക്കു് വെച്ചു് നിന്നുപോകാൻ ഇടയാകരുതെന്നു് ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

സൗഹൃദപൂർണ്ണം,
അങ്ങയുടെ വിശ്വസ്തൻ,
പി. സി. റേ.

മഹാനായ ഭാഭാഭായി നവറോജി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഭാരതത്തിനും ഭാരതീയർക്കും വേണ്ടി അവിശ്രമം പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലമായിരുന്നു അതു്. തന്റെ

ഭാദാഭായി നവരോജി

പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ശരിയായ പ്രചാരം ലഭിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുത്ത ഉപകരണം “മദ്രാസ് സ്റ്റാൻഡാർഡ്”യിരുന്നു. “സ്റ്റാൻഡാർഡിന്” അനുണ്ടായിരുന്ന പ്രമാണപത്രിക്ക് ഇതും ഒരു തെളിവാണ്. മവുൻനു-സെഷ്തംബർ ൨൬-ാം തീയതി ആ വന്ദ്യവയോധികൻ ലണ്ടനിൽ നിന്ന് ജി. പി. ക്ക് അയച്ച ഒരു കത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്:

“സിവിൽ സർവ്വീസ് കമ്മീഷണറന്മാരുമായി ഞാൻ നടത്തിയ എഴുത്തുകത്തുകളും അതേപ്പറ്റി പത്രാധിപരുടെ ഒരു കുറിപ്പും വോൾഡ്വി പ്രഭുവിന്റെ വിസ്താരത്തിൽ എന്റെ പക്ഷം കാണിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ ‘ഇൻഡ്’*യിൽനിന്ന് വെട്ടിയെടുത്ത് താങ്കൾക്ക് അയയ്ക്കുന്നു. ഇവയെല്ലാം ‘മദ്രാസ് സ്റ്റാൻഡാർഡിൽ’ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് നന്നായിരിക്കുമെന്നുതോന്നുന്നു. ഐക്യരാജ്യങ്ങളിലെ (United Kingdom) സിവിൽ സർവ്വീസിൽ പ്രവേശനമനുവദിച്ചതിനെ ഭാരതീയജനത ശരിയായി ഉപയോഗിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.”

മവുൻനു ഒക്ടോബർ ൨൯-ാം തീയതി നവറോജി വീണ്ടും ജി. പി. ക്ക് എഴുതി:

“ഇക്കൊല്ലത്തെ കമ്മീഷനിൽ എന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ അടങ്ങിയ ‘ഇൻഡ്’ അവശേഷം ഇന്നത്തെ

* ലണ്ടനിൽനിന്ന് ബ്രിട്ടീഷ് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഒരു വാർത്ത.

തപാലിൽ താങ്കൾക്കു കിട്ടും. അതുമുഴുവൻ സൗകര്യമുള്ള തവണകളിലായി താങ്കളുടെ പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും അങ്ങനെ അതിന് ഭാരതീയ ജനതയുടെ ഇടയിൽ ശരിയായ പ്രചരണം നൽകുകയും ചെയ്യുമെന്ന് പ്രത്യാശിക്കുന്നു.”

പുരോഗമനപരമായ ഒരു പത്രമെന്ന നിലയ്ക്ക് ഇന്ത്യയിലും ഇംഗ്ലണ്ടിലും “സ്റ്റാൻഡാർഡ്”നുണ്ടായിരുന്ന മതിപ്പിന് ഇതിൽ കൂടുതൽ തെളിവ് ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ദേശീയ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന സകലർക്കും ഒരു ശക്തികേന്ദ്രമായിരുന്നു “സ്റ്റാൻഡാർഡ്”. തന്നിട്ടു ലഭിച്ച പരിപൂർണ്ണമായ സഹകരണത്തെപ്പറ്റി ഏർഡ്ലി നോർട്ടൻ കൃതജ്ഞതാ പുരസ്കാരം അനുസ്മരിച്ചിട്ടുണ്ട്:

പാരിസ് ബിൽഡിംഗ്സ്,
ഫവൻറെ ഏപ്രിൽ ൧.

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട പരമേശ്വര,

ഇന്നത്തെ “സ്റ്റാൻഡാർഡ്”ലെ രണ്ടു ഉപമുഖ പ്രസംഗങ്ങൾ വായിച്ചു. ഞാൻ തികച്ചും അർഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും താങ്കൾ തികഞ്ഞ ആത്മാർത്ഥതയോടെ നൽകിയിരിക്കുന്ന പ്രശംസകൾക്ക് എന്റെ നന്ദിപ്രകടിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. താങ്കൾ എന്നും എന്നോട് ഒരു ഉറച്ച നിലയാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. താങ്കളുടെ തുലികയുടെ പിന്തുണ എനിക്ക് നൽകുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച ഉദാരമനസ്ഥിതിയെ ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

ഏർഡ്വി നോർട്ടൻ

എനിക്കു് ഇത്രമാത്രമേ പറയാനുള്ളൂ. ഈ നാടിനോടും നാട്ടുകാരോടുമുള്ള എന്റെ മനോഭാവം മാറുന്നതിനു് യാതൊന്നിനും സാധിച്ചിട്ടില്ല; സാധിക്കുകയുമില്ല. ആദർശങ്ങൾ എക്കാലവും ചലനാത്മകങ്ങളായ സംഭവങ്ങളെക്കാൾ വലിയവയാണ്. എപ്പോഴെങ്കിലും പ്രാദേശികകാര്യങ്ങളിൽ സജീവമായി പങ്കെടുക്കുവാൻ ഒരു സന്ദർഭം ലഭിക്കുന്നപക്ഷം എന്റെ കഴിവുകൾ ഇതിനു മുമ്പെന്നപോലെ മേലിലും ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുന്നതിനാണു് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. പല കാര്യങ്ങളിലും അവരുടെ താല്പര്യങ്ങൾ യുറോപ്യൻ താല്പര്യങ്ങളുമായി വാസ്തവത്തിൽ ഏകമുട്ടാറില്ല. ഈ പരമാർത്ഥം വ്യക്തവും ശക്തവുമായ രീതിയിൽ ലോകസമക്ഷം ഉയർത്തിക്കാണിക്കുവാനുള്ള തന്ത്രവും ധൈര്യവുമാണു് ഇന്നു് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതു്.

കൃതജ്ഞതാചുരസ്സരം,
താങ്കളുടെ,
ഏർഡ്ലി നോർട്ടൻ.

൫. ലണ്ടൻ സന്ദർശനം

ഫ്രെഞ്ച്-ൽ വിദ്യാഭ്യാസ മഹാരാജ്ഞിയുടെ വളരെയധികം ആവേശങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനായി ഡാക്ടർ റി. എം. നായരോടുകൂടി ജി. പി. ഇംഗ്ലണ്ട് സന്ദർശിച്ചു. ഈ യാത്രയിൽ ഡോ:നായർ ജി. പി. യുടെ സുഹൃത്തും ഭിക്ഷുക്കും മാർഗ്ഗദർശിയു (Friend, physician and guide) മായിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പല ടനകാലത്തു് അവിടുത്തെ സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു കേവലം അജ്ഞാതമായിരുന്ന പല ഭാരതീയപ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റിയുംനിരവധിയോടങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ താമസക്കാലത്തു് പല രസകരങ്ങളായ സംഭവങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഒരു ദിവസം ജി. പി. ലണ്ടനിലെ ഒരു അന്തർദ്ദേശികരെയിൽവേസ്റ്റേഷനിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അന്നത്തെ പത്രത്തിൽ ബാലഗംഗാധര തിലകന്റെ അറസ്റ്റിനെപ്പറ്റിയുള്ള വാർത്ത പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അതു വായിച്ച ഒരു മാനുസ്ക്രിപ്റ്റ് ജി. പി. യുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു് തിലകൻ ഇൻഡ്യയിലെ ഒരു കാട്ടുജാതിക്കാരുടെ തലവനല്ലേ*എന്നു ചോദിച്ചു. ആ ചോദ്യം കേട്ടു ജി. പി. മന്ദഹസിച്ചു കൊണ്ടു് “അല്ല, അദ്ദേഹം ഒരു പരിഷ്കൃതവർഗ്ഗക്കാരുടെ രാജനായ പ്രമാണിയാണ്.”*എന്നു് മറുപടി പറഞ്ഞു. തുടർന്നു്, മഹാനായ ആ ഭാരതീയ നേതാവിനു് അതിർത്തിഭേദത്തെ മലവർഗ്ഗക്കാരു

* The leader of a wild tribe.

* “No, he is the wild leader of a civilized tribe.”

ഡാക്ടർ റി. എം. നായരും ജി. പി. യും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ

മായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നും ആ “പരിഷ്കൃത നായ” ധ്വജത്തെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. ഇംഗ്ലീഷ് കാർക്കു ഇൻഡ്യയെപ്പറ്റിയും ഇൻഡ്യക്കാരെപ്പറ്റിയും ആ ഭീമമായ അജ്ഞതയാണുണ്ടായിരുന്നത്. ജി. പി. തന്റെ ചുരുങ്ങിയ കാലത്തെ സന്ദർശനത്തിനിടയ്ക്കു് അനവധി പ്രസംഗങ്ങൾ കൊണ്ടു് ഇംഗ്ലീഷ് ജനതയുടെ ഈ അജ്ഞത നീക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ശ്രമിച്ചു. അക്കാലത്താണു് ഇംഗ്ലീഷുകാരായ പല പ്രമുഖ വ്യക്തികളുമായി പരിചയപ്പെടുന്നതിനും അവരിൽ പലരുടെയും സ്നേഹം ആർജ്ജിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനു് സൗകര്യം ലഭിച്ചതു്. മദ്യവഞ്ജന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു പ്രസിദ്ധ നേതാവും പാർലമെൻറു് അംഗവുമായിരുന്ന ഡബ്ബിൾ. എസ്. കെയിൻ, ജി. പി. യുടെ ബഹുമാനാർത്ഥം നൽകിയ സൽക്കാരത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് കാർക്കും ഇന്ത്യക്കാരുമായ ഒരു ധികം മാനുഷാർ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ഹാവാർഡ് മന്ദിരത്തിൽവെച്ചു് മഹാനായ ഗ്ലാസ്റ്റൗനെ സന്ദർശിക്കുവാനും ആ രാജ്യത്തുജ്ഞന്റെ ഒരു സുഹൃത്താകുവാനും ജി. പി. ക്കു സാധിച്ചു. തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും ആനന്ദകരമായ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു ആ സന്ദർശനമെന്നു് ജി. പി. പിന്നീടു് പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

ജി. പി. ഇംഗ്ലണ്ടിലായിരുന്നപ്പോൾ “മെസ്സേജ്സ് റൂട്ട്ലജ് ആൻഡ് സൺസ്” എന്ന പ്രസിദ്ധീകരണശാലക്കാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ “റപ്രസൻറററീവ്

ഇൻഡ്യൻസ്” എന്ന ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. മുപ്പത്തിയാറു പ്രമുഖ ഭാരതീയരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങളടങ്ങിയ ആ ഗ്രന്ഥത്തിന് മുഖവുരയെഴുതിയത് മുന്പ് ബോംബേ ഗവർണ്ണറായിരുന്ന സർ. റിച്ചാർഡ് ടെമ്പിൾ ആണ്. അതിലടങ്ങിയിരുന്ന പന്ത്രണ്ടു ജീവചരിത്രങ്ങൾ ഫവർന്നു-ൽ “റപ്രസൻററീവ് മെൻ ഓഫ് സൗത്ത് ഇൻഡ്യാ” എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവയായിരുന്നു. അന്ന് ആ ഗ്രന്ഥത്തിന് ഇൻഡ്യായിലും ഇംഗ്ലണ്ടിലും നല്ല ഒരു സ്വീകരണമാണ് ലഭിച്ചത്. “ഇന്ത്യയെപ്പറ്റിയുള്ള ഞങ്ങളുടെ (ബ്രിട്ടീഷ് കാരുടെ) വിരളമായ അറിവിനെ വളരെ വിപുലപ്പെടുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണമാണ് ഇത്,” എന്നാണ് ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. “ഈ ജോലി സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുകയും അത് വിജയകരമായി നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ മഹത്തായ ഒരു സേവനമാണ് ചെയ്തത്” എന്ന് മഹാദേവ ഗോവിന്ദറാണഡേയും, “ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ മറെറന്തിനേക്കാളും അതിന്റെ സുശക്തവും അനുരൂപവുമായ ഭാഷാരീതിയാണ് എന്നെ ആകർഷിച്ചത്; ഭാരതീയരായ നമുക്ക് സാധാരണ പറരാറുള്ള തെറ്റുകളൊന്നുംതന്നെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലില്ല,” എന്ന് സർ ഫെറോസ് ഷാ മേത്തായും അന്ന് ആ ഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. “റപ്രസൻററീവ് ഇൻഡ്യൻസി”ന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം ഭാരതീയരുടെ ജീവചരിത്ര ഡാഫി

തൃത്തിന് ഒരു ഗണ്യമായ സംഭാവനയായിരുന്നു. ഡബ്ളിയു. ഡബ്ളിയു. ഹണ്ടർ എന്ന ചരിത്രകാരൻ പ്രസ്തുത പ്രസിദ്ധീകരണത്തെ ഹാർട്ടുമായി അനുമാദിച്ചുകൊണ്ടു് “ലണ്ടൻടൈംസി”ൽ ഒരു നിരൂപണം എഴുതി. ഡബ്ളിയു. എസ്. കെയിൻ തന്റെ “അബ്കാരി” എന്ന പത്രത്തിൽ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥനിരൂപണത്തിൽ “പ്രതിപാദ്യവസ്തുവിലും പ്രതിപാദനരീതിയിലും ഒരുപോലെ നന്നായിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം” എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു്. രമേശചന്ദ്രത്തു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്, “വിദഗ്ദ്ധവും അനുഭാവപൂർവ്വവുമായ രീതിയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥം ഭാരതത്തിലെ ഒരു മാതൃകാഗ്രന്ഥമായിത്തീരും” എന്നാണ്. ജി. പി. ഒരു വിദ്വാർത്ഥിയായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ കണക്കിലേറെ ഉപദ്രവിച്ചിട്ടുള്ള ദിവാൻ വെമ്പാകം രാമയ്യങ്കാരുടെ ജീവചരിത്രം ഈ രണ്ടു ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ചേർത്തിരുന്നു എന്നതു് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

ഇംഗ്ലണ്ടു് സന്ദർശനാവസരത്തിൽ തന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ച സകലതിന്റേയും സജീവചരിത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹം “മദ്രാസ് സ്റ്റാൻഡാർഡി”ൽ എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവയെല്ലാം ശേഖരിച്ചു് “ലണ്ടനും പാരീസും: ഒരു ഭാരതീയന്റെ കണ്ണുകളിൽകൂടി” എന്ന പേരിൽ ഒരു ലഘുഗ്രന്ഥം പിന്നീടു് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ആ ഗ്രന്ഥത്തിലെ പരാമർശങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു ആംഗല സാഹിത്യകാരിയായ മിസ് ബെല്ലിങ്ടൺ, ജി. പി. കു് എഴുതിയിരുന്നതിങ്ങനെയാണ്:

“അസാമാന്യ പാടവത്തോടു കൂടി എഴുതപ്പെട്ട അവയുടെ ഭാഷാരീതി ഇംഗ്ലീഷുകാരായ എഴുത്തുകാർക്കു പോലും അസൂയ ഉളവാക്കത്തക്കതാണ്. ഞങ്ങളിൽ പലർക്കും സ്വന്തം അറിവിന്റെ പരിമിതിയെപ്പറ്റി ലജ്ജ തോന്നത്തക്കവണ്ണം അത്രയധികം പരാമർശങ്ങൾ അവയിലുണ്ട്. അവയിൽ തെളിഞ്ഞുകാണുന്ന സൂക്ഷ്മവും നിശിതവുമായ നിരീക്ഷണപാടവം നിങ്ങളുടെ സമയം നിങ്ങൾ എത്രഭംഗിയായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തി എന്നതിന് സജീവോദാഹരണമാണ്. ഇത്ര ചുരുങ്ങിയ ഒരു സന്ദർശനത്തിനിടയ്ക്ക് ഞങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയും ഞങ്ങളുടെ ചിന്താഗതിയെപ്പറ്റിയും ഇത്ര സൂക്ഷ്മമായും സമ്പൂർണ്ണമായും മനസ്സിലാക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും അനുഗൃഹീതനായ ഒരു നിരീക്ഷണ പട്ടുവാണ്.”

൬. തിരികെ ഇന്ത്യയിലേക്ക്

ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു മടങ്ങിയെത്തിയ ജി. പി. കുമാർ നാട്ടുകാരിൽനിന്നും ഹാർദ്ദമായ ഒരു സ്വീകരണം ലഭിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ തന്റെ അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഒരു പ്രസംഗപരമ്പര നടത്തി. അന്നത്തെ സാധാരണ ഇന്ത്യൻഭേദരീയ വാദികളെപ്പോലെ ജി. പി. കുമാർ ബ്രിട്ടീഷ് ജനതയെപ്പറ്റി അതിരഹിത മതിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ജീവിതത്തിലെ മഹത്തായ ഒരു സ്വപ്നം യാഥാർത്ഥ്യമായിപ്പരിണമിച്ചതുപോലുള്ള ഒരു തോന്നലാണ് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സന്ദർശനാനന്തരം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. മടക്കയാത്രയിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ എഴുതി:

“ബ്രിട്ടീഷ് ജനതയുടെ മഹത്തായ ശക്തി, പ്രതാപം, പാടവം, ഋജുബുദ്ധി മുതലായവയെപ്പറ്റി അടിയുറച്ച വിശ്വാസത്തോടു കൂടിയാണ് ഞാൻ ഇന്ത്യയിലേക്ക് മടങ്ങുന്നത്. ഇൻഡ്യയുടെ നിലനില്പോ പതനമോ ബ്രിട്ടനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ആശയം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം ബ്രിട്ടന്റെയും ഇന്ത്യയുടെയും താല്പര്യങ്ങൾക്ക് ഒരു ചൊരുത്തമുണ്ടാക്കുകയാണ്. നിർഭാഗ്യകരമായ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഇന്ന് ഈ രണ്ടു ജനവിഭാഗങ്ങളേയും അകറ്റി നിർത്തുന്ന ഒരു വിടവുണ്ട്. നിറുത്തുക കൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള ഈ ഭിന്നത ഇല്ലായ്മ ചെയ്യേണ്ടതാവശ്യമാണ്. ബ്രിട്ടനിൽ ഇങ്ങനെയൊരു വ്യത്യാസമില്ല; പിന്നെ

ഇൻഡ്യയിൽ അത് എന്തിനാണ് ആചരിക്കുന്നത്? ലണ്ടനിലെ തെരുവുചീമികളിൽ എന്നെ ആളുകൾ തുറിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. എഡിൻബറോയിൽ അങ്ങമിങ്ങും ഓടിനടന്നിരുന്ന കൊച്ചു കുട്ടികൾ എന്നെ കണ്ടുവാൻ പെട്ടെന്ന് കളിനിർത്തി നിന്നിട്ടുണ്ട്. ഡബ്ലിനിലെ സന്ദർശനങ്ങൾ എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ ചിരി അടക്കുവാൻ വിഷമമായിരുന്നു. വേത്സിന്റെ പ്രാന്ത പ്രദേശത്തുള്ള ചെസ്റ്ററിൽ സ്റ്റേഫാനിയയുടെയും അമ്മമാർ തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് ഈ ‘കുറുത്തമനുഷ്യനെ’ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ഇംഗ്ലണ്ടിലോ സ്കോട്ട്ലണ്ടിലോ അയർലണ്ടിലോ വെയിത്സിലോ എന്നെപ്പറ്റി നിർദ്വയമായി ഒരു വാക്കുപോലും ആരുമെന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അവിടങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ എന്നോട് അത്യാത്മം മര്യാദയോടുകൂടിയാണ് പെരുമാറിയത്; എന്നുമാത്രമല്ല, അവർ എന്നെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുവാൻ ഉത്സുകരായിരുന്നു.....

“ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ എന്റെ ഇംഗ്ലണ്ട് സന്ദർശനക്കാലത്തു് രാജകുടുംബത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു അംഗവുമായി ഒരു അഭിമുഖസംഭാഷണത്തിനു ശ്രമിക്കുന്നതിനെന്നല്ല, ഒരു പ്രഭുവിനെ നേരിട്ടു കാണുന്നതിനു പോലും ഉത്സാഹിക്കാതിരുന്ന ഞാൻ മാനുവലായി കാലയാചനം ചെയ്യുന്ന ഇടത്തരക്കാരായ സ്ട്രീ പരുഷന്മാരായിട്ടാണ് കൂടിക്കഴിഞ്ഞത്. അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതരീതികളുടെ ഉള്ളുകളുകൾ എന്നിങ്ങനെ

ഏതാക്കൂടെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചുവെന്ന് സാമാന്യമായിപ്പറയാം. അവരുടെ ഇടയിൽ ത്യാജ്യങ്ങളായ പല ആചാരങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും ഭാരതീയരായ നമുക്ക് അവരിൽനിന്ന് പകർത്തുവാനും പഠിക്കുവാനും പലതുമുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കണം. ആകട്ടാലെ ഹൈന്ദവങ്ങളായ പല ഗാർഹികാചാരങ്ങളിലുമുള്ള എന്റെ വിശ്വാസം പാശ്ചാത്യചരിഷ്ടാരവ്യമായുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലിൽ തെല്ലെങ്കിലും ഉലയാതെ ഒരു തികഞ്ഞ ഭാരതീയനായിത്തന്നെയാണു് ഞാൻ എന്റെ മാതൃഭൂമിയിൽ തിരിച്ചെത്തിയിട്ടുള്ളതു്. എന്നുവരികിലും ബ്രിട്ടീഷ് ജനതയെപ്പറ്റിയുള്ള എന്റെ മതിപ്പ് പതിനടങ്ങു് വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്.”

ഭാരതം സംഭവബഹുലമായ ഒരു ഘട്ടത്തെ തരണം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു ബ്രിട്ടന്റെ ന്യായദീക്ഷയേയും സമനോഭാവത്തേയുംപ്പറ്റി ഉണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസം അടിയോടെ തകർക്കുന്ന പല സംഭവങ്ങളും ഇവിടെ നടന്നു. ബാലഗംഗാധര തിലകനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. “നാട്ടു്” സഹോദരന്മാരെ തടങ്കലിലാക്കി. അനന്തരകാലത്തു് വമ്പിച്ച ദേശീയസമരങ്ങൾക്കു് വഴിതെളിച്ച ചില സംഭവങ്ങളായിരുന്നു ഇവ. ഭാരതീയ നേതാക്കന്മാർ ബ്രിട്ടനോടു് ഒരു സമരമനോഭാവം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഈ സംഭവങ്ങൾ ഇടയാക്കി. ജി. പി. ബ്രിട്ടീഷ് ജനതയേയും അവരുടെ ന്യായദീക്ഷയേയും വിലമതിച്ചിരുന്ന ഒരാളായിരുന്നു

ന്നെങ്കിലും ഈ സംഭവങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തെയും ഇളക്കിത്തുടങ്ങി. ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു വന്നതിനുശേഷം മദിരാശിയിൽവെച്ചുപെയ്ത സുസ്തരണീയമായ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ആ മനംമാറ്റത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ സൂചകങ്ങളായിരുന്നു:

“ലണ്ടനിലെ ജൂബിലി ആഘോഷങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം ഏനിക്കു ലഭിച്ചു എന്ന് നിങ്ങൾക്കു് അറിയാം. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തു നിന്നും വന്ന സൈനികർ, അവരുടെ മഹാരാജാവിന്റെ രാജ്യഭരണത്തിന്റെ അറുപതാമതു വാർഷികമാഘോഷിക്കുന്ന മംഗളവേളയിൽ, ആ മഹതിയെ അഭിമാനത്തോടുകൂടി അകമ്പടിസേവിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ ലണ്ടനിലുണ്ടായിരുന്നു. ഫോർട്ട്സ് മത്തു് തുറമുഖത്തു് ബ്രിട്ടീഷ് യുദ്ധക്കപ്പലുകൾ നടത്തിയ ഇരുപതുമൈൽ നീളമുള്ള ആ ഗംഭീരപ്രദർശനവും ഞാൻ കണ്ടു. ആ നാവികസേനയും ലോകത്തിലെ മറ്റേതുമായ നാവികസേനയെയും അതിശയിക്കുന്നതാണ്. ഞാൻ ഗ്രാൻസും ഇററലിയും നന്ദർശിച്ചു. ചില കാര്യങ്ങളിൽ ഫ്രഞ്ചുകാരും ഇററലിയരും ബ്രിട്ടീഷ്കാരെക്കാൾ മികച്ചവരാണ്. പക്ഷെ പ്രവർത്തന കശലതയിലും അച്ചടക്കത്തിലും സൈനികപരിശീലനത്തിലും ഭരണസംഗർത്ഥ്യത്തിലും കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിലുള്ള ക്രമപരിപാലനത്തിലും ഉദ്ദേശസിദ്ധിയിലുള്ള സ്ഥിരപ്രതത്തിലും ആ ലീഡവാസികളെ ജയിക്കുവാൻ അവർക്കു് സാധ്യമല്ല.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഞാൻ ചുരുങ്ങിയകാലംമാത്രമേ കഴിച്ചുള്ളൂ. എങ്കിലും അവിടുത്തെ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ എന്നിക്ക് ധാരാളം ലഭിച്ചു. തൽഫലമായി ഞാൻ ഇൻഡ്യയിലേക്ക് മടങ്ങിയത് ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ മഹത്വത്തെയും പ്രതാപത്തെയും പറിയുള്ള ബഹുമാനത്തോടുകൂടിമാത്രമല്ല, ബ്രിട്ടീഷ് ജനതയുടെ സ്വഭാവശുദ്ധിയേയും ന്യായദീക്ഷയേയും പറിയുള്ള നിഷ്പക്ഷമായ മതിപ്പോടുകൂടിയുമാണ്. ഇൻഡ്യയിൽനിന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് ഞാൻ പുറപ്പെട്ട നതിന് മുമ്പും ബ്രിട്ടീഷ് സിംഹാസനത്തോടു് അചഞ്ചലമായ ഭക്തിയാണ് എന്നിങ്ങനെയിരുന്നത്. ആ ഭക്തിയും ബന്ധവും കഴിവുള്ളതോടും ആ സന്ദർശനംകൊണ്ട് കൂടുതൽ ദൃഢമാകുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ ഞാൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് പോകുന്നതിനുമുമ്പ് ആരെങ്കിലും എന്നോട് പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എനിക്ക് വിശ്വസിക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരുന്ന പലതും അതിനുശേഷം ഇവിടെ നടന്നിട്ടുണ്ട്. 'വിപ്ലവം' * എന്ന വാക്കിന് ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് ന്യായാധിപൻ കൊടുത്ത വിചിത്രമായ വ്യാഖ്യാനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു പത്രപ്രവർത്തകന്റെ മേൽ രാജദ്രോഹക്കാരും ചുമത്തി അദ്ദേഹത്തെ തടവിലാക്കി. ഒരു മൂന്നറിയിപ്പിന്റെ ഛായയെങ്കിലും നൽകാതെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ആരോപിതമായിരിക്കുന്ന കാരത്തിന്റെ ഒരു അച്ചുതൂണുപമെങ്കിലും കൊടുക്കാതെ ഒരു മാനുപ്രേരണ, തടവിലാക്ക

* Disaffection.

കയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്തുവകകൾ കണ്ടുകെട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതൊന്നും അന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ ഇന്ന് എനിക്കങ്ങിനെ പറയാൻ സാധ്യമല്ല. ഇൻഡ്യാനാ വർമ്മൻ്റെ അവരുടെ തെറ്റ് മനസ്സിലാക്കുകയും അവരുടെ കഴിവില്ലായ്മയുടെ ഗർഹണീയമായ ഈ പ്രകടനംകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള സംഭവവികാസങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു പാഠം പഠിക്കുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഏതവസരത്തിലും ആരെവേണമെങ്കിലും ഒരു വിചാരണപോലുംകൂടാതെ തുരങ്കിലടയ്ക്കാവുന്ന ഒരു സ്ഥിതിയാണു് ഉണ്ടാവുക. നാം ചെയ്തിരിയ്ക്കാവുന്നതെന്തു് എന്തായിരിക്കാമെന്നു് കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ നിഷ്ഫലമായ ശ്രമം നടത്തി നാം തുരങ്കിൽ കഴിയേണ്ടിവരും. മി: തിലകന്റെ സ്ഥിതിയിൽ ഞാൻ സഹതപിക്കുന്നു. പക്ഷേ അതിനേക്കാൾ എന്നെ അമ്പരിപ്പിക്കുന്നത് ‘നാട്ടു’ സഹോദരന്മാരുടെ തടങ്കലാണു്. ‘റാൻഡ’ കൊലക്കേസിൽ ആ സഹോദരന്മാർ സഹായിക്കുകയോ സഹകരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു് ഗവണ്മെൻറ് സംശയിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ വിസ്തരിച്ചു തൂക്കിലിടട്ടെ; ഗവർണ്മൻറിനെതിരായി വല്ല ഗ്രന്ഥാലോചനയും നടത്തുകയോ ഇൻഡ്യാനയിലെ ബ്രിട്ടീഷ് അധികാരത്തെ തകിടംമറിക്കുവാനുള്ള ഏതെങ്കിലും ശ്രമത്തിൽ ഉൾപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെമേൽ ആ കുറ്റം ചുമത്തി ആൻഡമാനിലേക്കു നാടുകടത്തിക്കൊള്ളട്ടെ; അവരുടെ പേരിൽ മറ്റേതെ

കിലും പരാതിയുണ്ടെങ്കിൽ അതെന്താണെന്നു വ്യക്തമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു വേണ്ട നടപടികൾ--അവ എത്ര കർശനമായിരുന്നാലും--എടുക്കട്ടെ. നമുക്ക് അത് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. പക്ഷേ അവരെ അകാരണമായി അറസ്റ്റ് ചെയ്യുക, കേവലം സംശയത്തെ ആസ്പദമാക്കി തുരങ്കിലടയ്ക്കുക, യാതൊരു മുന്നറിവു കൊടുക്കാതെ വീട്ടിൽനിന്നും നാട്ടിൽനിന്നും അകറ്റുക, അവരുടെ മേൽ ആരോപിതമായിരിക്കുന്ന കുറ്റമെന്താണെന്ന് അറിയാനും അവരുടെ ഭാഗം പറയുവാനും അവർക്കു സൗകര്യം നൽകാതിരിക്കുക, മുതലായവയെല്ലാം ബ്രിട്ടീഷ് ജനതയുടെതന്നെ സൽപ്പേരിന് തീരാക്കുളക്കും ചേർക്കുന്ന പ്രവൃത്തികളാണ്. 'മാഗ്' നാ കാർട്ടാ'യിലും 'ഹേബിയസ്' കോർപ്പസ്' ആക്ടിലും പറ്റത്തുകെട്ടി പൊതുജനങ്ങളുടെ പിന്തുണയിൽ അടിയുറച്ചുനില്ക്കുന്ന മഹത്തായ ഒരു സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിന് ഒരിക്കലും യോജിക്കാത്ത ചെയ്തികളാണ് ഇവയെല്ലാം."

മവുൻസ്-ൽ "ഇൻഡ്യൻ കോൺഗ്രസ്സ് മെൻ" എന്ന മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥവും ജി. പി. പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അന്നത്തെ പ്രമുഖ കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കളുടെ തുലികാചിത്രങ്ങളുടെ ഒരു സമാഹാരമായിരുന്നു അത്. ആദ്യം അവ ഓരോന്നായി "മദ്രാസ് സ്റ്റാൻഡാർഡിൽ" ആവിർഭവിച്ചിരുന്നു. രണ്ടു ദശാബ്ദത്തോളം ബോംബെയിലെ അനഭിഷിക്തചക്രവർത്തിയായിരുന്ന സർ

ഫെറോസ് ഷാ മേത്തായുടെ തുലികാചിത്രം പ്രകാശി
തമായപ്പോൾ ആ പ്രമുഖനേതാവും ജി. പി. ക്ക്
അയച്ചു കത്താണിതു്:

കൽക്കട്ടാ,

'നന്ദ', മാർച്ച് 1901.

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മി. പിള്ളേ,

കേവലം സാധാരണക്കാരായ മനുഷ്യരെ തന്റെ
വിദഗ്ദ്ധമായ തുലികാചലനത്താൽ അപൂർവ്വഗുണഗണ
ങ്ങളിണങ്ങിയ ശോഭനമൂർത്തികളാക്കുന്ന ആ അസാ
ധാരണ കലാകാരൻ ആരാണെന്നു് ഞാൻ ഇപ്പോൾ
അറിഞ്ഞു. നിങ്ങൾ രചിച്ചിരിക്കുന്ന എന്റെ ചിത്രം
ഒരു കലാസൃഷ്ടിമാത്രമല്ല, ഒരു യഥാർത്ഥ ചിത്രീകരണം
കൂടി ആയിരുന്നാൽ നന്നായിരുന്നേനെ എന്ന് ഞാൻ
ആശിക്കുന്നു. പക്ഷേ പ്രകൃതി കരേന്ദ്രാടി കാരുണ്യപതി
യായി തന്റെ കർമ്മത്തിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇതി
ലുറപ്പായ ഒരു സൃഷ്ടി ചെയ്യാൻ അവർക്കു സാധിക്ക
ുമായിരുന്നു എന്നുവിശ്വസിച്ചുപോകുന്നത് മനുഷ്യന്റെ
സഹജമായ ഒരു ബലഹീനതയാണു്. കലാകാരന്റെ
സൃഷ്ടി യഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ പകർപ്പാണെന്നു വിശ്വ
സിക്കുവാൻ മാത്രം വിഡ്ഢിത്തം എന്നിരിക്കില്ല. പക്ഷേ
ആ ചിത്രീകരണത്തിൽ കുറുങ്ങളുടെനേരെ കണ്ണടയ്ക്കുവാ
നും ഗുണങ്ങളെ ചർച്ചതീകരിക്കുവാനും പ്രേരിപ്പിച്ച സഭ
മനസ്സും എന്റെ ഹൃദയതന്ത്രികളെ സ്പർശിച്ചു. അതു
കൊണ്ടു് നിങ്ങൾ എല്ലായ്പ്പോഴും എന്നോടു കാണിച്ചി

സർ ഫെറോസ് ഷാ മേത്താ

ട്ടുള്ള ആ സൗഹൃദത്തിന് ഏകദേശമായി കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. വലിയ ആർഭാടങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ ആ സ്റ്റേഫം ഞാൻ അങ്ങോട്ടും കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഏന്റെ വിശ്വാസം.

വ്യക്തമായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ആ വിഷയ നിർണ്ണയക്കമ്മിറ്റിയോഗം നിങ്ങൾ എത്ര ഭംഗിയായി ഓർമ്മിക്കുന്നു!

സൗഹൃദപുരസ്കാരം,

നിങ്ങളുടെ,

ഫെറോസ് ഷാ എം. മേത്താ.

എവൻസ് മേയ് ൨൧-ാം തീയതി ആനന്ദമോഹന ബോസ് ഡാർജിലിങ്ങിൽനിന്ന് ജി. പി.ക്ക് അയച്ച കത്തിലും ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവനായ അഭിനന്ദനങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു:

“എനിക്ക് അയച്ചുതന്ന ‘ഇൻഡ്യാൻ കോൺഗ്രസ്സ് മെൻ’ എന്ന പുസ്തകത്തിന് നന്ദി. ‘ഒരു അപ്രസിദ്ധ കോൺഗ്രസ്സ് കാര’*ന്റെ അനുഗ്രഹീതതൂലികയിൽ നിന്നും ‘മദ്രാസ് സ്റ്റാൻഡാർഡിൽ’ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്ന ആ തൂലികാചിത്രങ്ങൾ ഞാൻ മുന്പുതന്നെ വായിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ ആ തൂലികാചിത്രങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഒരു പുസ്തകമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതിൽ ആ ‘അപ്രസിദ്ധ കോൺഗ്രസ്സ് കാരന്മാർ’വേണ്ടിയും മറ്റു സാധാരണ കോൺ

* ‘ഒരു അപ്രസിദ്ധ കോൺഗ്രസ്സ് കാരൻ’ എന്ന ഇപ്തനാമധേയത്തിലാണ് “ഇൻഡ്യാൻ കോൺഗ്രസ്സ് മെൻ” എന്നൊരു തൂലികാചിത്രപരമ്പര ‘സ്റ്റാൻഡാർഡിൽ’ ജി. പി. പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നത്.

ഗ്രസ്സുകാർക്കുവേണ്ടിയും ഇൻഡ്യയിലെ ജനസാമാന്യത്തിനുവേണ്ടിയും അളവറ്റ സന്തോഷം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ! ഈ ചിത്രങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വർണ്ണനാപാടവവും ചിത്രീകരണകശലതയും സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണവും വിജ്ഞാനവും അതൂതാവഹംതന്നെ. ആരോടെങ്കിലും അസൂയതോന്നുന്നത് ശരിയാണെങ്കിൽ എനിക്കു നിങ്ങളോടു് അസൂയതോന്നുവാൻ വേണ്ട പ്രേരണ അതിലുണ്ടു്. പക്ഷേ ആ പ്രേരണയ്ക്കു് ഞാൻ വശംവദനാകാൻ പാടില്ലാ. ഈ രാജ്യത്തിനു് നിങ്ങളുടെ പ്രസംഗപാടവംകൊണ്ടും തുല്യംകൊണ്ടും ജീവിതംകൊണ്ടും ത്യാഗംകൊണ്ടും നെടുനാൾ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ഇടയാകട്ടെ എന്ന് ഞാൻ ആശംസിക്കുന്നു.”

6. “സ്റ്റാൻഡാർഡ്” മാനനഷ്ടകേസു്

ജി. പി. യുടെ വിദഗ്ദ്ധനേതൃത്വത്തിൽ “മദ്രാസ് സ്റ്റാൻഡാർഡ്” ജനസമ്മതിയിലും അന്തസ്സിലും ദിനം പ്രതി വളർന്നുവന്നു. പക്ഷേ മുഖം നോക്കാതെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശനരീതിയും നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായ അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങളും ചില ശത്രുക്കളേയും സമ്പാദിക്കാതിരുന്നില്ല. മദിരാശിയിൽ ചില ഉയർന്ന സ്ഥാനങ്ങളിലിരുന്ന ഏതാനും വ്യക്തികൾ ജി. പി. യെ ക്രമാതീതമായി വെറുത്തു. അവരുടെ സ്വഭാവ വൈകല്യങ്ങൾ ജി. പി. യുടെ വിമർശനത്തിന് നിരന്തരലക്ഷ്യങ്ങളായിരുന്നു. അക്രൂരത്തിൽ പ്രമുഖനായിരുന്നു അന്ന് ഇൻഡ്യയിലെ അഭിഭാഷകന്മാരുടെ മുന്നണിയിൽ നിന്നിരുന്ന സർ. വി. ഭാഷ്യം അയ്യങ്കാർ. ജി. പി. യും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിരോധികളും തമ്മിലുള്ള സമരത്തിന് ഒരു രൂപം കൊടുത്തത് സർ. ഭാഷ്യമാണ്. “സ്റ്റാൻഡാർഡി”ലെ ഒരു മുഖപ്രസംഗത്തിൽ സർ ഭാഷ്യം “അപലപനീയമായ രീതിയിൽ പക്ഷപാതം കാണിക്കുന്ന ആളാ”ണെന്ന് എഴുതിയിരുന്നു. അക്കാരണത്താലും ചില വ്യക്തികളുടെ പ്രേരണയാലും പത്രാധിപരുടെ പേരിൽ സർ ഭാഷ്യം ഒരു മാനനഷ്ടകേസു് കൊടുത്തു.

കേസു് സമാധാനത്തിൽ തീർക്കുവാൻ ചില സുഹൃത്തുക്കൾ ഒരു ശ്രമം നടത്തുകയും അവരുടെ പ്രേരണയ്ക്കു് ജി. പി. വഴിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആരോടുംതന്നെ

ജി. പി. ക്ക് ഋദ്ധമമായ വിരോധമൊന്നുമില്ലായിരുന്നതിനാൽ സർ. ഭാഷ്യത്തെപ്പറ്റിയുണ്ടായിരുന്ന അപമാനകരമായ പരാമർശം പിൻവലിച്ചു് അദ്ദേഹം ഒരു ക്ഷമാപണം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇതോടുകൂടി ഈ കേസ് അവസാനിക്കുമെന്നു പലരും പ്രതീക്ഷിച്ചു.

“ഇതുപോലെയുള്ള വീഴ്ചകൾ ഏതൊരു പത്രാധിപർക്കും വരാവുന്നതാണ്. തീർച്ചയായും നിങ്ങളുടെ ക്ഷമാപണത്തിനുശേഷം കേസ് പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു് മെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. സുഹൃത്തുക്കൾ ശ്രമിച്ചാൽ ഈ കാര്യം അങ്ങിനെ അവസാനിപ്പിക്കുവാനും കേസുതുടർന്നുപോകുകയാണെങ്കിൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന അസുഖങ്ങൾക്കു്താതെ കഴിക്കാനും സാധിക്കും,” എന്ന് അന്ന് ആനന്ദമോഹനബോസ് ജി. പി. ക്ക് എഴുതുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ ഒരു രാജിക്കുവേണ്ടിയുള്ള സകല ശ്രമങ്ങളേയും അവഗണിച്ചു് സർ ഭാഷ്യം കേസ് നടത്തുകയും ജി. പി. പരാജിതനാവുകയും പിഴയൊടു കേണ്ടിവരികയുംചെയ്തു. കോടതിയിൽ പരാജിതനായെങ്കിലും പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ ജി. പി. യുടെ നില ഉയരുകയാണു് ചെയ്തത്. കൽക്കട്ടായിലെ “പവർ ആൻഡ് ഗാർഡിയൻ” പത്രം ആ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ ഒരു കുറിപ്പെഴുതി:

“കേസ് മി: ഭാഷ്യം അയ്യങ്കാർക്കു് അനുകൂലമായി തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. പക്ഷേ ആ ക്ഷമാപണത്തിനു ശേഷമുണ്ടായിരുന്നതിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ

പുറം പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള മതിപ്പു് തെല്ലെങ്കിലും കൂടിയിട്ടുണ്ടോ എന്നു് അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കേസു് പ്രതികൂലമായി വിധിച്ചതുകൊണ്ടു് ആ പത്രാധിപർക്കു് ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഇടയിലുള്ള പ്രശസ്തി ലാഭലോഭമെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? തന്നെയുമല്ല, ഒരു പൊതുപ്രവർത്തകനെ നീതിമാനാക്കുന്ന മി: അയ്യങ്കാർ പരസ്യമായുള്ള വിമർശനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാവുകയില്ലേ എന്നു് അറിയാൻ ഞങ്ങൾക്കു് ആഗ്രഹമുണ്ടു്. ഞങ്ങളുടെ സഹജീവി നരകിയ ക്ഷമാപണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിന്നു് ഒരു നിർദ്ദേശ പത്രമായിരുന്നു. അതു് ഉത്തമ വിശ്വാസത്തോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്നു മി: അയ്യങ്കാർ ചെയ്യേണ്ടതു്. തന്റെ നില സുരക്ഷിതമാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അവലംബിച്ച മാർഗ്ഗത്തേക്കാൾ അതു് എത്രയോ അഭിമാനകരമായിരിക്കുമായിരുന്നു! ഞങ്ങളുടെ സഹജീവി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ കൊണ്ടുവന്ന ആരോപണങ്ങൾ അദ്ദേഹം അവലംബിച്ച നടപടിയെ അർഹിക്കത്തക്കവണ്ണം ഗൗരവാവഹങ്ങളല്ല. കഴിഞ്ഞ ആറു കൊല്ലക്കാലമായി ആ പത്രത്തിന്റെ വിമർശനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലയ്ക്കു് കോട്ടം വരുത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഈ കേസുനീക്കാരണമായ ലേഖനവും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ ബാധിക്കുകയില്ല. നമ്മുടെ പൊതു പ്രവർത്തകരുടെയിടയ്ക്കു് ഒരു പിളർപ്പുണ്ടായിക്കാണാൻ ഞങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. നാം ഒരു വിഷമഘട്ടം തരണം ചെയ്യുകയാണു്. ഈ അവസരത്തിൽ

മറു ചില പത്രങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്:

“അമൃതബസാർ പത്രിക”

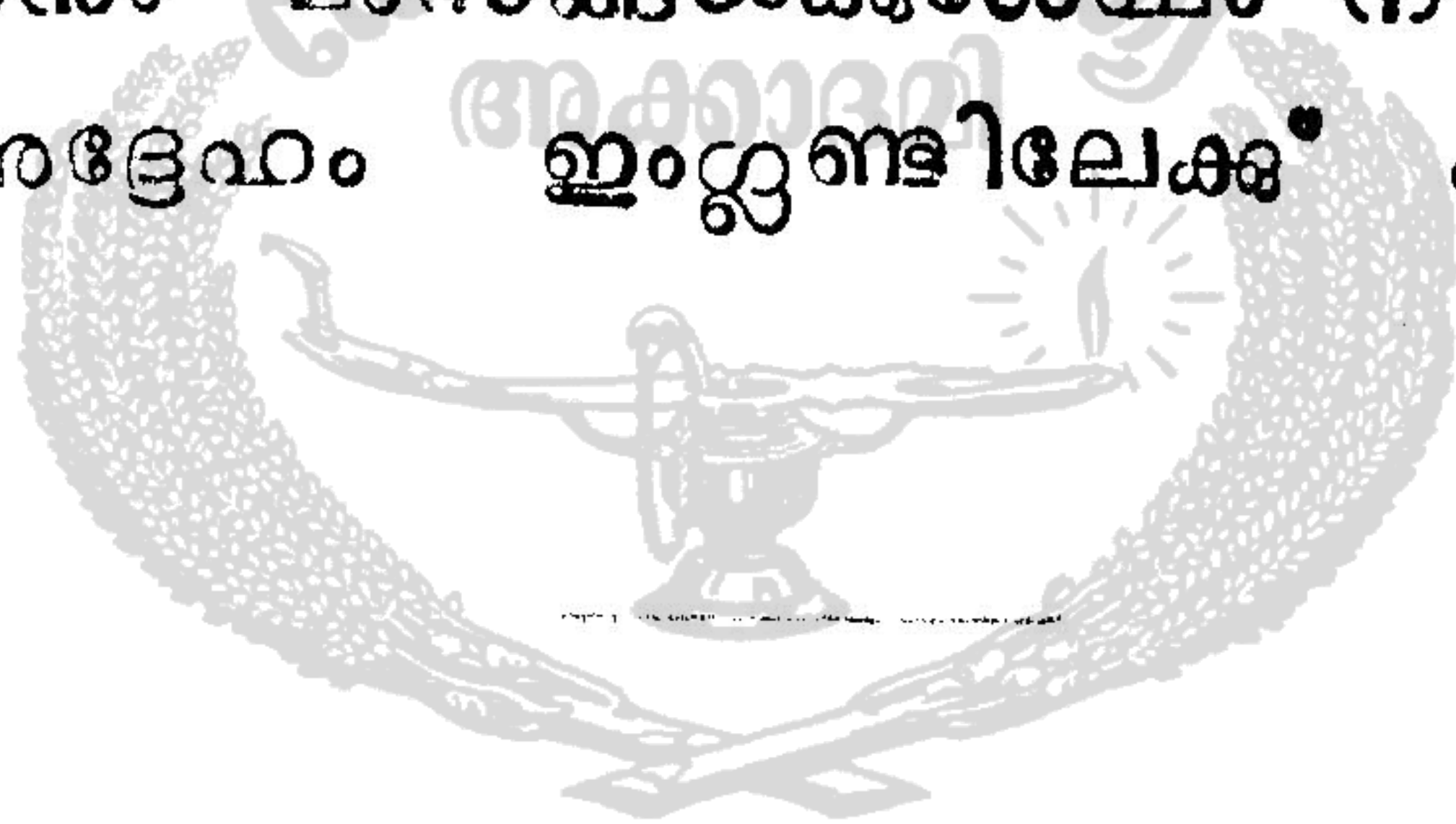
“ മദ്രാസ് സ്റ്റാൻഡാർഡ് ” മാനനഷ്ടകേന്ദ്രിന്റെ
തീരുമാനത്തിൽ ആരെയാണ് അനുമാദിക്കേണ്ടതു്?
ഞങ്ങളുടെ ക്യാബിനറ്റ് കഴിയുന്നിടത്തോളം ആ അനു
മാദനത്തിന് അർഹർ തങ്ങളുടെ വീതംകിട്ടിയ അഭി
ഭാഷകന്മാരും പിഴ ഇടാക്കിയ ഗവർണ്മെന്റുമാണ്.
പ്രതി തന്റെ തെറ്റു സമ്മതിച്ച് ക്ഷമയാചനം ചെയ്

യുക്തനാശിതാകൾ ഒരു വിധി സമ്പാദിച്ചു എന്ന ഒരു സമാധാനത്തിൽ കവിഞ്ഞു ഒന്നും വാദിക്കു ഇതു കൊണ്ടു സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ ഒരു സമാധാനത്തിൽ വാദി ഒരു വലിയവിലയാണു കൊടുക്കേണ്ടിവന്നതും. പൊതുജനങ്ങൾക്കു അഭേദത്തിന്റെ മഹാമനസ്സുതയെ പറ്റിയുള്ള മതിപ്പു വളരെയധികം കുറഞ്ഞുപോയി. ഒരുവൻ സ്വയം ഏർപ്പാടാക്കുന്ന ഒരു ശിക്ഷയാണു ക്ഷമാ പണം. അതുകൊണ്ടു പരാതിക്കാരന്റെ സ്വഭാവത്തെ പറ്റിയുള്ള സംശയങ്ങൾ അകലുകയും അതിന്റെ സ്വീകരണംകൊണ്ടു ആ സ്വഭാവം ഒന്നുതൃപ്തിയിൽ നിന്നു ഒന്നുതൃപ്തിയിലേക്കു പുരോഗമിക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഭാവി തലമുറയുടെ മാനസികസുസ്ഥിതി നമ്മുടെ നേതാക്കന്മാരുടെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധയെ അർഹിക്കുന്നുണ്ടു്. ഉറക്കം വരുത്തുന്ന ഒരു സാധാരണത്തിലെ ചുട്ടിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു് കുത്തിക്കുറിച്ച ചില വാക്കുകൾക്കു നൽകിയ വ്യാഖ്യാനം ഒരു പത്രാധിപരെ നിയമത്തിന്റെ പിടിക്കുള്ളിൽ പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു മാത്രം ‘സ്റ്റാൻഡാർഡി’ന്റെ നിസ്തുലപ്രസേവനത്തെ അഭിനന്ദിക്കുന്ന യുവലോകത്തിന്റെ ഗണനയിൽ ആ പത്രത്തിനു് യാതൊരു വിധത്തിലുമുള്ള അധഃപതനം സംഭവിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു ഭയമില്ല.”

(ഇൻഡ്യൻ സോഷ്യൽറിഫോമർ, ബാംബൈ.)

മാനനഷ്ടക്കേസിൽ തനിക്കു പ്രതികൂലമായുണ്ടായ തീരുമാനം ജി. പി. യെ കണക്കിലധികം ചേർന്നിന്റെ

പിച്ചു. തന്റെ പ്രതിയോഗികളെ അവരുടെ അടുവിൽത്തന്നെ മടക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും അതിനുവേണ്ടി നിയമം പഠിച്ചു് ഒരു അഭിഭാഷകനാകുവാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. “എന്റെ വിഷമതകളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ട. ഞാൻ ഇവയെല്ലാം അതിജീവിച്ചു് വിജയം നേടുകതന്നെ ചെയ്യും,” എന്നായിരുന്നു സഹതാപംപ്രകടിപ്പിച്ച ഒരു സുഹൃത്തിന് ആ സമരപ്രിയൻ കൊടുത്ത മറുപടി. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു അപഞ്ചല മനസ്ഥിതിയോടുകൂടിയാണ് ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുശേഷം നിയമപഠനത്തിനായി അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു് കപ്പൽ കയറിയതു്.

൮. ജി. പി. വീണ്ടും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ

ജി. പി. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ മൂന്നു സംവത്സരം പ്രവർത്തനബഹുലമായ ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് സ്വന്തമായി പറയത്തക്ക സ്വത്തൊന്നുമില്ലായിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും സാമ്പത്തികമായ എന്തെങ്കിലും സഹായം ലഭിക്കുമെന്ന് നേരിയ ഒരു പ്രതീക്ഷപോലുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം തന്റെ ലണ്ടൻ ജീവിതം നയിച്ചതു മുഖ്യമായി പത്രങ്ങൾക്ക് കൊടുത്തിരുന്ന ലേഖനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആദായം കൊണ്ടായിരുന്നു. ലണ്ടനിൽ എത്തി അധികം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ അദ്ദേഹം “യൂണിവേഴ്സൽമാഗസിനി”ൽ “ലണ്ടനിൽ ഇരുപത്തൊന്നു ദിവസവും ബോട്ടിൽ ഒരു ദിവസവും” എന്ന ശീർഷകത്തിൽ ഒരു ലേഖനപരമ്പര എഴുതിത്തുടങ്ങി. “പഞ്ചി”ന്റെ ഹാസ്യചിത്രകാരനായിരുന്ന ഡഡ്ലി ഹാർഡി വരച്ച ചിത്രങ്ങൾ ആ ലേഖനങ്ങളെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. ഇക്കാലത്തു “ഇംപീരിയൽ ആൻഡ് കൊളോണിയൽ മാഗസിൻ” “പീയേഴ്സൺസ് മാഗസിൻ,” “ഏഷ്യാറ്റിക് ക്വാർട്ടർലിറിവ്യൂ,” “ദി വീക്ക് എൻഡ്,” “ദിറിവ്യൂ ആഫ് ദി വീക്ക്,” “ദി സ്ഫീയർ,” “ദി ന്യൂ ഏജ്,” “ദി മോർണിംഗ് സ്റ്റാർ” തുടങ്ങിയ പത്രങ്ങളിലും വാണാജ്ഞാപതിപ്പുകളിലും അദ്ദേഹം ലേഖനങ്ങളെഴുതിയിരുന്നു. ഈ ലേഖനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിനന്ദനങ്ങൾ പല ബ്രിട്ടീഷ്

പത്രങ്ങളിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ “ലണ്ടനിൽ ഇരുപത്തൊന്നു ദിവസം” എന്ന ലേഖന പരമ്പര തുടർച്ചയായി “യൂണിവേഴ്സൽ മാഗസിനി”ൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായപ്പോൾ മറ്റു പല പത്രങ്ങളും അതു പകർത്തിത്തുടങ്ങി. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വിചിത്രമായ ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ഭാഗം “മാഞ്ചസ്റ്റർ സിറ്റിനപ്പുൾ” എന്ന പത്രത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരുന്നതിന്നു ന്യായം :

“വിചിത്രമായ ഇംഗ്ലീഷ് കാലാവസ്ഥയെപ്പറ്റി രസകരങ്ങളായ ചില വിവരങ്ങൾ “യൂണിവേഴ്സൽ മാഗസിനി”ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു. ഒരു വിദേശിയുടെ അനുഭവങ്ങൾ മി: ജി. പി. പിള്ള ഫലിതമായായി വിവരിച്ചിരിക്കുകയാണ് :

‘ഇപ്പോൾ ശീതകാലമാണ്. അധികം താമസിയാതെ വേനലാകും. ഇപ്പോൾ ഉണർന്നെഴുന്നേല്ക്കുമ്പോഴേക്കു ഇരുട്ടിത്തുടങ്ങുകയായി. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഉറങ്ങാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ നേരം വെളുത്തുതുടങ്ങും. ഇപ്പോൾ സൂര്യോദയത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ദിവസം ആരംഭിച്ചുകഴിയും; കുറച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ഇരുട്ടുന്നതിനുമുമ്പു രാത്രിയും. ശീതകാലത്തു് രാവിലെ എട്ടുമണിക്കുമുമ്പു് പ്രകാശം പാക്കുകയില്ല; വൈകുന്നേരം നാലുമണിക്കുമുമ്പുതന്നെ ഇരുട്ടു് വ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യും. വേനലായാൽ നേരം പുലരുന്നതു് രണ്ടുമണിക്കും ഇരുട്ടുന്നതു് രാത്രി ഒമ്പതുമണിക്കുമാണ്. ഇപ്പോൾ ശീതകാലമാണ്. ഇപ്പോൾ തൊഴി

ലാളിയും വ്യാപാരിയും ഗൃഹസ്തനും മറ്റും തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ പകൽ കാണുന്നത് ഞായറാഴ്ച മാത്രമാണ്. അവരുടെ കുട്ടികളെ ഉറക്കറയിൽവെച്ചു മാത്രമേ കാണാറുള്ളൂ. ലണ്ടൻ നഗരം അന്ധകാരത്തിൽ ആണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സൂര്യൻപോലും ഇളവെടുത്തു വിശ്രമിക്കുകയാണോ എന്നു തോന്നും. വളരെ വിരളമായി സൂര്യബിംബം ഒളിഞ്ഞു നോക്കാറുണ്ട്. ഇൻഡ്യയിലാണെങ്കിൽ ഒരുവേള അസുഖകരമായിരിക്കാവുന്ന സൂര്യദർശനം ഇവിടെ എത്ര പ്രിയകരമാണെന്ന് ഇപ്പോഴാണ് മനസ്സിലാവുക. പക്ഷേ മരംകോട്ടുന്ന ഈ തണുപ്പിൽ സൂര്യൻ കേവലം നിഷ്പ്രഭനായിപ്പോകുന്നു. ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് കാരന്റെ വേഷവിധാനത്തിന്റെ ആവശ്യം നമുക്ക് ഇവിടെ ശരിയായി മനസ്സിലാകും; അയാൾ ഷർട്ടും കോട്ടും ഓവർകോട്ടും ഇടുന്നതും കയ്യും കാലും കൂടി മൂടിപ്പൊതിയുന്നതും എന്തിനെന്ന് നമുക്ക് അറിയാറാകും. ഇതെല്ലാമുണ്ടെങ്കിലും തണുപ്പിൽനിന്ന് രക്ഷ പ്രാപിക്കുവാൻ പിന്നെയും എന്തെങ്കിലുംകൂടി ധരിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് നമുക്കു തോന്നിപ്പോകും. പക്ഷേ അതുകൊണ്ടും തണുപ്പിന് കുറവുണ്ടാകുകയില്ല. കുറെ ദൂരം അതിവേഗത്തിൽ നടന്നാൽ തണുപ്പിന് അല്പം ശമനമുണ്ടായേക്കുമെന്നു തോന്നും. പക്ഷേ അതുകൊണ്ടും വലിയ പ്രയോജനമൊന്നുമില്ല. കാൽവിരലുകളിൽ ഒരു പ്രത്യേകത അനുഭവപ്പെടുത്തേണ്ടും. ഒടുവിൽ നമ്മുടെ കാൽവിരലുകൾ മുഴുവൻ നഷ്ടപ്പെടുപോയോ എന്നു പോലും സംശയമുണ്ടാകും. അടുപ്പിനരികത്തു ചെല്ലു

സ്വാർഥം മാത്രമേ ആ തോന്നൽ മാറുകയുള്ളൂ. കൈവിരലുകൾ വേദനിച്ചുതുടങ്ങും. ശരിയായി ഹസ്താവരണങ്ങളണിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ വേദന വർദ്ധിച്ചുവരും. കൈകൊണ്ട് കടപോലും പിടിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെയാകും. ചെവികൾ ആദ്യം വിളർത്തും ക്രമേണ ചുവന്നും രക്തനിറമായും മാറും. ഇതെല്ലാം നാം ഗൗരവത്തോടെ സഹിക്കുന്നു. അതാ, നിങ്ങളുടെ അടുത്തു ചേർന്നു നടക്കുന്ന ആ യുവതിയെ നോക്ക! അവൾ മുന്നോട്ട് കുതിച്ച് ഓടിത്തുടങ്ങി! അവളുടെ കാൽവിരലുകളിൽ ആ അസുഖകരമായ അനുഭവം അവൾക്കുണ്ടായതാണ് കാരണം. അതാ, ആ കാബ് വണ്ടിക്കാരൻ തന്നത്താൻ മാറ്റത്തലയ്ക്കുന്നത് കണ്ടില്ലേ? അയാൾ ആത്മഹത്യയ്ക്കു ശ്രമിക്കുകയല്ല; അയാളുടെ വിരലുകളുടെ മരപ്പ് കളയാനുള്ള പ്രയത്നമാണത്.”

ജി. പി. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിയമപരീക്ഷയ്ക്കു ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾതന്നെ തന്റെ മാതൃഭൂമിക്ക് വലിയ ഒരു സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു പ്രസംഗപരപ്പടനം നടത്തി ബ്രിട്ടീഷ് ജനതയ്ക്കു് ഇന്ത്യയേയും ഇന്ത്യയുടെ അടിയന്തിരാവശ്യങ്ങളേയും പറ്റി ഒരു സാമാന്യജ്ഞാനം ഉണ്ടാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി കൽക്കത്തായിലെ “ബംഗാളി” പത്രം എഴുതിയ കുറിപ്പ് ഇങ്ങനെയാണ്:

“മി: പിള്ളയുടെ നാവു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൂലികപോലെതന്നെ കുറവാളികളുടെയും മർദ്ദകരുടെയും നേരെ സുശക്തമായി പ്രയോഗിക്കാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു യുധമാണെന്നു് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും വെച്ചു് തെളിയിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. മി: കെയിനുമൊന്നിച്ചു കോൺവാൾപ്രദേശത്തു് വിചലവും വിജയകരവുമായ ഒരു പര്യാടനം അദ്ദേഹം നടത്തി. ലങ്കാഷയറിലെ ഒരു നീണ്ട പര്യാടനത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം മടങ്ങിയെത്തിയതേയുള്ളു. അദ്ദേഹം ചെന്ന ഇടങ്ങളിലെല്ലാം ഹൃദയംഗമമായ സ്വീകരണമാണു് ലഭിച്ചതു്. ഭാരതീയരും തങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ രക്തവും മാംസവുംകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നും പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പൂർണ്ണാവകാശികളെന്നുള്ള മിത്ഥ്യാഭൂതം പുലർത്തുന്ന തങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ ഭാരതീയരും വികാരങ്ങൾക്കും വിചാരങ്ങൾക്കും അധീനരാണെന്നുള്ള ബോധം ബ്രിട്ടീഷ്കാരുടെ ഉള്ളിൽ കുടത്തുകയെന്ന ഒരു മഹൽകൃത്യമാണു് ജി. പി. ചെയ്തതു്.”

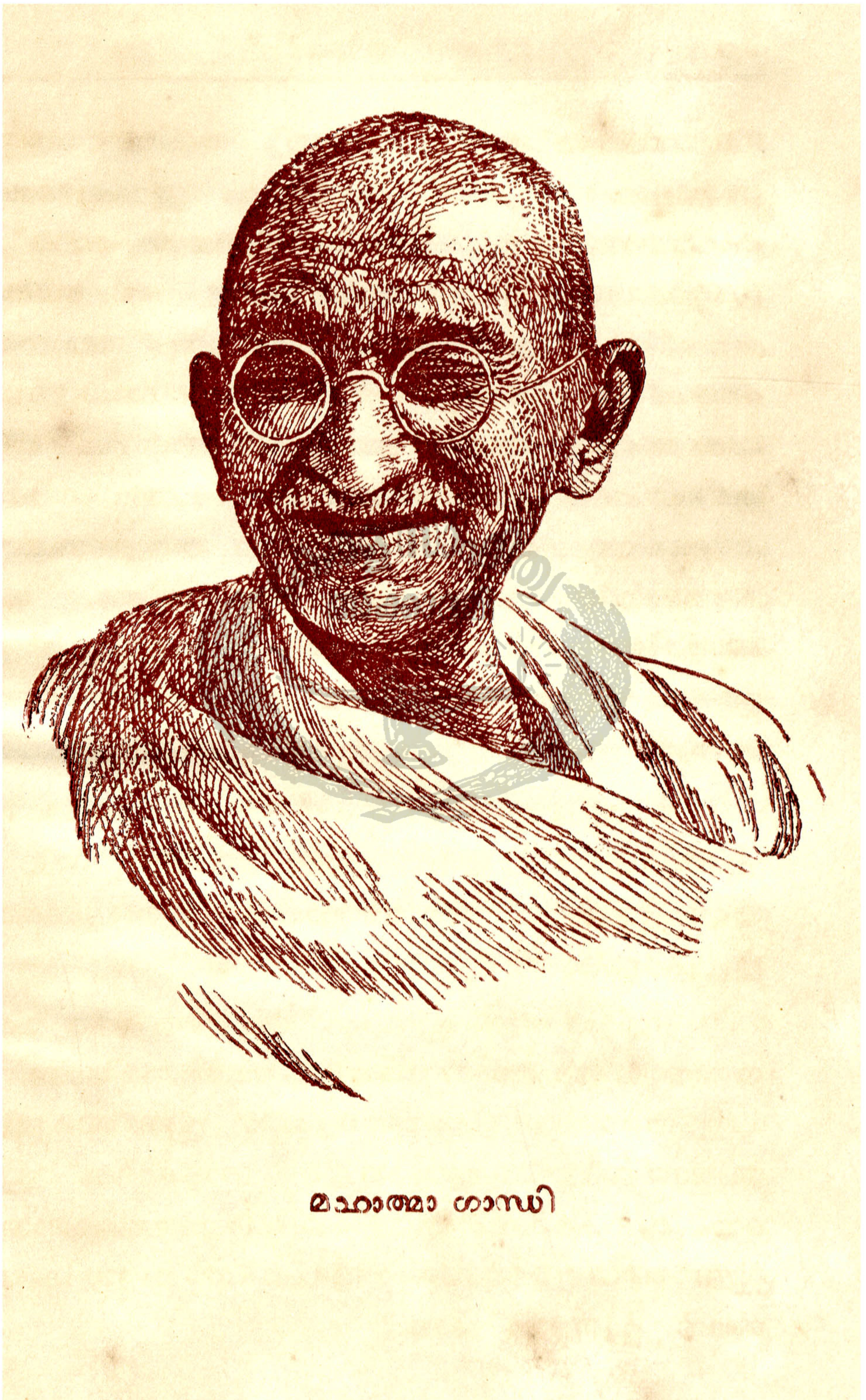
“ഇൻഡ്യാൻമിറർ” പത്രത്തിന്റെ ലണ്ടൻ ലേഖകൻ ജി. പി. യുടെ ലങ്കാഷയർ പര്യാടനത്തെപ്പറ്റി തന്റെ പത്രത്തിലെഴുതിയതിങ്ങനെയായിരുന്നു:

“ഈ പര്യാടനം പത്തൊൻപതുദിവസം നീണ്ടുനിന്നു. അതിനിടയ്ക്കു് അദ്ദേഹം പതിനഞ്ചുയോഗങ്ങളിൽ പ്രസംഗിച്ചു. തന്റെ അസൗകര്യങ്ങളെ വിശദീകരിച്ചു് മി: പിള്ള തന്റെ മാതൃഭൂമിക്കു് വലിയ ഒരു

സേവനമാണ് അനുഷ്ഠിക്കുന്നത്. കഴിഞ്ഞ പത്തുദിവസങ്ങളായി ഇവിടെ മിസ്റ്റർ വാറും യുവപ്രദേശത്തെ കാലാവസ്ഥയാണ്. തണുത്ത കിഴക്കൻ കാറ്റ് ഈ നാട്ടുകാരെപ്പോലും വിഷമിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു സ്ഥലത്തു് മി: പിള്ള തീവണ്ടി ആഫീസിൽനിന്നു യോഗസ്ഥലത്തേക്കു് മൂന്നു മൈലും തിരികെ യോഗസ്ഥലത്തുനിന്നു് മൂന്നു മൈലും യാതൊരു വാഹനത്തിന്റെയും സഹായം കൂടാതെ ഹിമപാതമേറുകൊണ്ടു് നടന്നുപോയി. മി: പിള്ളയെപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അരു ഡസൻ ആളുകളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരിക്കും. പാർലമെൻറിന്റെ അടുത്ത പൊതുതിരഞ്ഞെടുപ്പിൽതന്നെ ഈ സേവനത്തിന്റെ ഫലം തീർച്ചയായും കാണാവുന്നതാണ്.”

അന്നു് ബ്രിട്ടീഷ് കാൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്ന രമേശചന്ദ്രഭട്ടൺ, ജി. പി. യുടെ പ്രസംഗപയ്യടനത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിനു് ഇപ്രകാരമെഴുതി:

“ഇക്കഴിഞ്ഞ പ്രസംഗപയ്യടനത്തിന്റെ മഹനീയമായ വിജയത്തിൽ നിങ്ങളെ അനുഭവിക്കുന്നു. ആ പയ്യടനത്തെപ്പറ്റി ‘ഇൻഡ്’യിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന വിവരണങ്ങൾ നമ്മുടെ നാട്ടുകാർക്കു് പ്രചോദനം നൽകുമെന്നും അങ്ങിനെ പ്രയോജനകരമായ ഈ പ്രവർത്തനം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകാൻ സാധിക്കുമെന്നും ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.”

മഹാത്മാ ഗാന്ധി

ഈ പ്രസംഗപര്യടനത്തിനിടയ്ക്ക് “തെക്കേ ആഫ്രിക്കയിലെ ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ അവശതകളെ”പ്പറ്റി ജി. പി. ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ച് പരാമർശിച്ചു. അവസരം കിട്ടിയപ്പോഴെല്ലാം അവിടുത്തെ അവശസഹോദരങ്ങളുടെ നേർക്ക് കുറച്ചുകൂടി മനുഷ്യത്വത്തോടെ പെരുമാറണമെന്ന് ബ്രിട്ടീഷ് ജനതയോട് അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ജി. പി. യുടെ ആത്മാർത്ഥതയിലും പ്രവർത്തനസന്നദ്ധതയിലും ഗാന്ധിജിക്ക് വിശ്വാസംവർദ്ധിച്ചു. പ്രമുഖരായഭാരതീയനേതാക്കന്മാരടങ്ങിയ ഒരു നിവേദകസംഘം അന്ന് പുത്രികാരാജ്യങ്ങളുടെ സിക്രട്ടറിയായിരുന്ന ജോസഫ് ചേംബർലെയിനേയും തെക്കേആഫ്രിക്കയിലെ ബ്രിട്ടീഷ് ഫൈക്കമ്മീഷണറായിരുന്ന സർ ആൽഫ്രഡ് മിൽനറേയും സന്ദർശിക്കണമെന്നുള്ള നിർദ്ദേശത്തെപ്പറ്റി ഗാന്ധിജി ജി. പി. ക്ക് ഡർബനിൽനിന്നെഴുതിയ കത്താണിതു്:

മർ, മെർക്കുറിലെയിൻ, ഡർബൻ,
 മൻറം, മേയ്, മവു.

പ്രിയപ്പെട്ട മി: പിള്ളേ,

തെക്കേ ആഫ്രിക്കയിലെ അവശരായഭാരതീയരുടെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന ആത്മാർത്ഥവും സജീവവുമായ താല്പര്യം ഞങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടും കൃതജ്ഞതയോടും കൂടിയാണ് വീക്ഷിക്കുന്നത്. ഒരു നിവേദക സംഘം സർ ആൽഫ്രഡ് മിൽനറേയും, സാധിക്കുമെങ്കിൽ മി: ചേംബർലെയിനേയും സന്ദർ

ശിപ്പു് തെക്കേതൃക്കയിലെ ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ അവതകൾ അവരുടെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശമടങ്ങിയ കത്തുകൾ ഇൻഡ്യാൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ബ്രിട്ടീഷ് കമ്മിറ്റിക്കും ഈസ്റ്റ് ഇൻഡ്യാ അസോസിയേഷനും അയക്കുന്നു. ഈ നിവേദകസംഘത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ എല്ലാവർക്കും അനുഭാവമുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സഹായിക്കത്തക്കവണ്ണം സമയവും ശ്രദ്ധയും ചിലവഴിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളതു് നിങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ഈ പ്രശ്നത്തിന്റെ സകല വശങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു് നല്ലവണ്ണം അറിയുകയും ചെയ്യാം. ഈ സുചർണ്ണാവസരം നഷ്ടപ്പെടാൻ നാം ഇടയാക്കരുതു്. എന്റെ ആശയങ്ങളോടു് യോജിക്കുന്ന പക്ഷംനിങ്ങൾ ഈ കാര്യത്തിൽ താല്പര്യത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് ഞാൻ ആശിക്കുന്നു.

ഞാൻ മി: രമേശ് സി. ദത്തിനും എഴുതുന്നുണ്ടു്.

എന്നു് നിങ്ങളുടെ വിശ്വസ്തൻ,
എം. കെ. ഗാന്ധി.

മുൻപും, മാർച്ച് മാസം ഒന്നാംതീയതി ബ്രിട്ടനിൽ വസിച്ചിരുന്ന ഭാരതീയരുടെ ഒരു സമ്മേളനം “ലണ്ടൻ ഇൻഡ്യാൻ സൊസൈറ്റി”യുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ “പെസ്റ്റ് മിൻസ്റ്റർ ഹാളിൽ” വെച്ചു കൂടി. അന്നു് ദാദാഭായി നവറോജിയുടെ അഭാവത്തിൽ ജി. പി. യാണ് ആധ്യക്ഷം വഹിച്ചതു്. ഇൻഡ്യാ അന്നു്

ഒരു ഭയങ്കര ക്ഷാമത്തിന്റെ പിടിയിൽപ്പെട്ട് നട്ടം തിരിയുകയായിരുന്നു. എന്തെങ്കിലും സത്വരനടപടികളെടുക്കണമെന്നുകാണിച്ചു് ഒരുപക്ഷേ പ്രധാനമന്ത്രി സാലിസ്ബറി പ്രഭുവിന് സമർപ്പിക്കുകയായിരുന്നു പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. മന്റംഗൽ "ലണ്ടൻ ഇൻഡ്സ് സൊസൈറ്റി"യുടെ മറ്റൊരു സമ്മേളനത്തിന് വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തപ്പോൾ അതിന്റെ പ്രവർത്തകസമിതിയിൽ സംബന്ധിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ദാദാഭായി നവറോജി ജി. പി. യ്ക്ക് ഇപ്രകാരം എഴുതുകയുണ്ടായി:

വാഷിംഗ്ടൻ ഫൗസ്, റെ, ആനർലീപാർക്ക്
ലണ്ടൻ എസ്. ഇ. മന്റംഗൽ ഏപ്രിൽ ൧൫.

പ്രിയപ്പെട്ട മി. പിള്ള,

ലണ്ടൻ ഇൻഡ്സ് സൊസൈറ്റി മേയ് ൨൫-ാം തീയതി ഒരു സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. വിശദമായ പരിപാടി തീരുമാനിക്കുവാൻ കുർമ്മസമിതി അടുത്ത ശനിയാഴ്ച മൂന്നുമണിക്ക് ബ്രിട്ടീഷ് കമ്മിററിആഫീസിൽ കൂടുന്നതായിരിക്കും. നിങ്ങൾക്കു യോഗ്യമായ ഒരു ക്ഷണം ലഭിക്കും. ചർച്ചകളിൽ സഹായിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു ഊണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

എന്നു്

നിങ്ങളുടെ വിശ്വസ്തൻ,

ദാദാഭായി നവറോജി.

ചെസ്സ് മിൻസ്റ്റർ ഹാളിൽ പച്ച നടന്ന ആ സമ്മേളനത്തിൽ ആ “വന്ദ്യവയോധിക”നായിരുന്നു അദ്ധ്യക്ഷൻ. അന്ന് ഒരു പ്രധാന പ്രസംഗകനായിരുന്നു ജി. പി. ഇർഡ്വയിലെ നിയമസഭകളിലും നഗരസഭകളിലും മാർക്സിജനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രാതിനിധ്യം അനുവദിക്കേണ്ടതിന്റെയും ഇർഡ്വയിലെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കൗൺസിലുകളിലും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സ്റ്റോറിയെക്ട്രിയുടെ കൗൺസിലിലും ഭാരതീയർക്ക് കൂടുതൽ പ്രവേശനം നൽകേണ്ടതിന്റെയും ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി ശക്തിയുക്തമായ ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം വാദിക്കുകയുണ്ടായി.

ന്. അവസാനഘട്ടം

ബാരിസ്റ്റർ ബിരുദത്തോടു കൂടി ജി. പി. മൺറ-ൽ ഇൻഡ്യയിൽ മടങ്ങിയെത്തി. ഇംഗ്ലണ്ടിലും ഇൻഡ്യയിലും വിശ്വമരഹിതമായി പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായി, ഒരു കാലത്തു അരോഗദൃഢഗാത്രനായിരുന്ന ജി. പി. ശിഥിലമായ ആരോഗ്യത്തോടു കൂടിയാണ് ഇൻഡ്യയിൽ മടങ്ങിയെത്തിയത്. അദ്ദേഹം നേരെ മദിരാശിയിലേക്കു പോയി. പക്ഷേ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു മടങ്ങി പരിപൂർണ്ണമായി വിശ്രമിക്കണമെന്ന് ഡോക്ടറന്മാർ നിർബ്ബന്ധിച്ചതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അവിടെ അധികം താമസിച്ചില്ല.

തിരുവിതാംകൂർ ജി. പി. യെ സഹർഷം സ്വീകരിച്ചു. കൊല്ലത്തെ സ്വീകരണയോഗത്തിൽ ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ തടിച്ചുകൂടി. പക്ഷേ ആരമാസത്തിനുശേഷം ആ നഗരത്തിൽ വച്ചുതന്നെ ആ വന്ദ്യപുരുഷന്റെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങളുടെ അന്ത്യവിശ്രമസ്ഥാനത്തേക്കുള്ള യാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് അവരാരും അന്നു തെല്ലുപോലും സംശയിച്ചിരുന്നില്ല.

തിരുവനന്തപുരത്തേ പെരുമുഖ്യന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന വേദാഭിര മുതലിയാരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ വമ്പിച്ച പൊതുയോഗത്തിൽ വച്ച് ജി. പി. ക്കു ഒരു ഗംഭീര സ്വീകരണം നൽകപ്പെട്ടു. തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി അധികം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ തിരുവിതാംകൂർ ഹൈക്കോടതിയിലെ ഒരു അഭിഭാഷക

നായി അദ്ദേഹം സന്നതെടുത്തു. ആ അവസരത്തിൽ മദ്രാസ്സിലെ ക്രൗൺപ്രാസിക്യൂട്ടറായിരുന്ന ജോൺ ആഡംസ്, ജി. പി. ക്ക് വിജയമാശംസിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരമെഴുതി:

“ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനും പൗരനുമെന്ന നിലയ്ക്കും മദിരാശിയിൽ അങ്ങ് സമാർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ള പ്രശസ്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും അങ്ങ് ഇപ്പോൾ സ്വീകരിക്കുന്ന അഭിഭാഷകവൃത്തി സഹായകമാകുമെന്ന് ഞാൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നു. ഒരു അവസരം ലഭിച്ചാൽ അത് പാഴാക്കുന്ന ആളല്ല അങ്ങ്. എന്നെപ്പോലെതന്നെ, സാധാരണയിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി, ജീവിതത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലാണ് അങ്ങനെയൊരു ഉപവൃത്തിയായി സ്വീകരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ അങ്ങയുടെ കഴിവുകളും ഉത്സാഹവും സകല പ്രതിബദ്ധങ്ങളേയും തട്ടിനീക്കുമെന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ട്.”

മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാർസർവ്വീസിൽ ഉയർന്ന ഒരു സ്ഥാനത്തേക്ക് ജി. പി. യെ കല്പിച്ച് ക്ഷണിക്കാനിടയുണ്ടെന്ന ഒരു വാർത്ത, ജി. പി. തിരുവിതാംകൂറിൽ മടങ്ങിയെത്തുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ, പ്രചരിച്ചിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ കാരനായ ഒരു സ്റ്റേഫിതൻ ബർമ്മായിൽനിന്നും ഈ വാർത്തയെപ്പറ്റി ജി. പി. യ്ക്ക് എഴുതിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം അയച്ച മറുപടിയിൽ ഇപ്രകാരം കുറിച്ചിരുന്നു:

“എന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥപീഠത്തെപ്പറ്റിയാണെങ്കിൽ അങ്ങിനെ ഒരു ഭാഗവുമായി ഇതുവരെ ആരും എന്നെ സമീപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അതിനെപ്പറ്റി പറയേണ്ട ആവശ്യംതന്നെയില്ല. പക്ഷേ ഒരു ഉദ്യോഗം സ്വീകരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ എന്റെ സേവനം എന്റെ നാട്ടുകാർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുത്താവുന്നത് ഒരു അനുദ്യോഗസ്ഥനായിത്തന്നാലല്ലേ? വക്കീൽ പണിയിൽ സാമാന്യം ഒരു നല്ല നില എന്നിക്ക് കിട്ടിയാൽ ഉദ്യോഗക്കുറവ് എന്നെ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.”

ജി. പി. തിരുവനന്തപുരത്തു വന്ന് അധികം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു ഉദ്യോഗം ഭാഗംചെയ്യപ്പെട്ടു. പക്ഷേ അത് വളരെ സൂക്ഷ്മമായ ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം നിരാകരിക്കയാണുണ്ടായത്.

അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ ജി. പി. വളരെ വേഗത്തിൽ ഉയർന്ന്, തിരുവനന്തപുരത്തെ അഭിഭാഷകന്മാരുടെയിടയിൽ ഗണനീയനായ ഒരു വ്യക്തിയായിത്തീർന്നു. പക്ഷേ കാര്യബഹുലമായിരുന്ന ആ ജീവിതം നിത്യശാന്തിയിൽ വിലയം പ്രാപിക്കാൻ സന്ദർഭം സമീപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ രോഗം ക്ഷയോന്മുഖമായി, അല്പനാളുകൾക്കുള്ളിൽ അദ്ദേഹം ശയ്യാവലംബിയുമായി. രോഗം കുറച്ചു അപകടകരമായേക്കുമെന്നു തോന്നിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലത്തേക്കു മാറ്റി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു

സംഗ്രഹം പ്രസിദ്ധ ഭിഷഗ്വരനുമായിരുന്ന ഭിവാൻ ബഹദൂർ ഡാക്ടർ പീറ്റർലക്ഷ്മണൻ തന്റെ വസതിയിൽ പാർപ്പിച്ചു, അന്നു സാധ്യമായിരുന്നതിൽ ഏറ്റവും മികച്ച രീതിയിലുള്ള വൈദ്യസഹായം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകി.

ജി. പി. യുടെ അവസാനദിവസങ്ങളിൽപോലും അദ്ദേഹം തന്റെ ആദർശങ്ങളിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു ആഹാരത്തിനു രുചിതീരെ ഇല്ലാതായപ്പോൾ ഒരുൺസ് ബ്രാൻഡി കടിച്ചാൽ ഗുണം കിട്ടിയേക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വാഭാവാദി എസ്. കെ. നായർ വിചാരിച്ചു. പക്ഷേ ഒരുൺസ്ഗ്ലാസിൽ ബ്രാൻഡിയുമായി അടുത്തുചെന്ന എസ്. കെ. നായരുടെ നേരെ ജപലിക്കുന്ന കണ്ണുകളോടെ തിരിഞ്ഞു “ശപ്തമായ ആ ഒരു ധം” കഴിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മരിക്കുന്നതാണ് തനിക്കു ഇഷ്ടമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

മൺറു മേയ് മാസം ൨൧-ാം തീയതി ആ ദിവം പൊലിഞ്ഞു. മുപ്പത്തിഒൻപതാമത്തെ വയസ്സിൽ ആ യോഗാവു അന്ത്യനിദ്രയെ പ്രാപിച്ചു. തന്റെ നാട്ടിനും നാട്ടാർക്കുംവേണ്ടി അർപ്പിച്ചിരുന്ന ആ ജീവിതം രാജ്യത്തെ മുഴുവൻ അളവറ ഓരോത്തിലാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു അവസാനിച്ചു. പത്രങ്ങളും വ്യക്തികളും സംഘടനകളും ആ നഷ്ടത്തിൽ വിലപിച്ചു. “മാതൃരാജ്യത്തിനു അമൂല്യസേവനങ്ങളർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വിഖ്യാതവൃത്തനും സമുജ്ജ്വലധീമാനുമായ ഒരു സന്താനമാണ് മി. പര

മേഘപരൻപിള്ളയുടെ ചരമംനിമിത്തം നഷ്ടപ്പെട്ടത്” എന്നാണ് ബാംബയിലെ “നേറീവ് ഒപ്പിനിയൻ” അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. അന്നു ഭാരതത്തിലെ നിരവധി പത്രങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട കുറിപ്പുകളിൽ ചിലതു മാത്രം മതി ആ നഷ്ടം ഭാരതം എങ്ങനെ വീക്ഷിച്ചു എന്നു അറിയുവാൻ:

“അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമം രാജ്യത്തിന് ഒരു വമ്പിച്ച നഷ്ടമാണ്.”

(“ഫിന്റ”, മദിരാശി.)

“ഭാരതത്തിലെ ഇരുപതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഒളിവിതറിയിരുന്ന മറ്റൊരു കനകതാരംകൂടി പൊലിഞ്ഞുപോയി.”

(“ട്രിബ്യൂൺ”, ലാഹോർ.)

“ഈ മരണം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭാരതത്തിനു സംഭവിച്ച ഒരു അത്യാഹിതമാണ്. ഇൻഡ്യയിലെ രാഷ്ട്രീയരംഗത്തും സാഹിത്യരംഗത്തും പ്രകാശം ചൊരിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു ജ്യോതിഷപ്രകാശം അപ്രത്യക്ഷമായി. രാജ്യമാകെ ഒരു ഇരുൾ വ്യാപിച്ചുകഴിഞ്ഞു.”

(“വെസ്റ്റ്കോസ്റ്റ്സ്റ്റേക്യൂറർ”, കോഴിക്കോട്.)

“കുറെ കൊല്ലങ്ങളായി ഒരു ലേഖകനെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന തന്റേടവും ആത്മാർത്ഥതയും തെല്ലെങ്കിലും അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർക്കെ

ല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം ഒരു മഹാനഷ്ടമായി തോന്നാതിരിക്കയില്ല."

("ജാം-എ-ജാംഷെഡ്," ബാംബെ.)

"ഈ അവസരത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു പുത്രന്റെ നഷ്ടം സഹിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് ഭാരതമാതാവിനില്ല. പക്ഷേ നിയതിയുടെ ഗതി അമേയമാണ്."

("അഡ്വോക്കേറ്റ് അഫ് ലക്കുനോ")

അങ്ങനെ സംഭവബഹുലമായ ആ ജീവിതം അകാലത്തിൽ അവസാനിച്ചു. ഏർഡ്ലീ നോർട്ടൻ പതിനഞ്ചുകൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം തന്റെ "സ്തരണകളിൽ" ജി. പി. യെപ്പറ്റി അനുസ്മരിച്ചിരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്:

"ധീരവും നിസ്വാർത്ഥവുമായ ഒരു ജീവിതമാണ് അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി അവസാനിച്ചത്. സ്വകൃതപുനർവൃദ്ധത്തിൽനിന്നും സാമുദായികഭീഷണികൾകൊണ്ടോ ഔദ്യോഗികപ്രലോഭനങ്ങൾകൊണ്ടോ വ്യതിചലിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സാധിക്കാത്ത ഒരു ധീരപുരുഷനായിരുന്നു അദ്ദേഹം."

ആ കാല്പാടുകൾ നമ്മുടെ സ്തരണമണ്ഡലത്തിൽ അനശ്വരമുദ്രകൾ പതിയ്ക്കട്ടെ!

അനുബന്ധങ്ങൾ

അനുബന്ധം ഫ

“കേരളീയൻ” ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിയ “തിരുവിതാംകൂറിലെ മോഷ്ടിയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ജനയിതാവ്: ജി. പരമേശ്വരൻ പിള്ള” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി പല പ്രമുഖ വ്യക്തികളും പത്രങ്ങളും പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ചിലതാണ് താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്.

റാവുബഹദൂർ ജി. ശങ്കരപ്പിള്ള, (റിട്ട: ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജി,
തിരുവിതാംകൂർ):

“മഹാനും നിസ്സുലഭമായ ജി. പി-യെപ്പറ്റിയുള്ള മനോഹരമായ ഒരു ലഘുഗ്രന്ഥമാണിത്”..... ഈ സുന്ദരസൃഷ്ടിക്കു “കേരളീയൻ” തികച്ചും അനുരോധനാർഹനാണ്. ഇത് പ്രതിപാദ്യവീക്ഷയത്തിന് അനുയോജ്യമായ ഒരു കൃതിതന്നെയാണ്. വസ്തുതകൾ അനതിവസ്തരമായി, വ്യക്തമായി, ആകർഷകമായി, അതിശയോക്തിയുടെ സ്പർശമില്ലാതെ കർതാവിന് ഇംഗ്ലീഷിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.....ഇതിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ തനിപ്പകർപ്പാണെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ വലുപ്പത്തിലും ശക്തിയിലും വളരെ വളന്ന്, അഖിലഭാരതപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പിന്തുണയോടുകൂടി ലക്ഷ്യത്തിലെത്താൻ പോകുന്ന ഒരു ജനകീയപ്രസ്ഥാനം തിരുവിതാംകൂറിൽ ആരംഭിച്ച പ്രശസ്തനും പ്രഥമഗണനീയനുമായ ഒരു വ്യക്തിയാണ് ഈ സ്റ്റാർകഗ്രന്ഥത്തിലെ നായകൻ. സകലരുടേയും ശ്രദ്ധ ഇന്നത്തെ ജനകീയ നേതാക്കന്മാരിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ ആനന്ദവേളയിൽ, ആരുടെ ധൈര്യത്തിലും രാജ്യസ്നേഹത്തിലും ആത്മത്യാഗത്തിലും അടിയുറച്ച് തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനകീയപ്രസ്ഥാനം ഉടലെടുത്തുവോ, ആ മഹാനൈപ്പാരി നാം കൃതജ്ഞതാപുരസ്സരം സ്മരിക്കുന്നത് കേവലം ഔചിത്യമേ മാത്രമായിരിക്കും. പരിചാവനമായ ആ കർത്തവ്യം വഞ്ചിനാട്ടുകാരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ ഈ ലഘുഗ്രന്ഥം പര്യാപ്തമാണ്. അങ്ങനെ ഇത് അതിപ്രധാനമായ ഒരു ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയ ഒരു കാലോചിതപ്രസിദ്ധീകരണമാണ്.”

രാജശ്രീ. എം. രാജരാജവർമ്മ അവർകൾ:

“നിങ്ങളുടെ ലഘുഗ്രന്ഥം എന്റെ സ്മരണകളെ തട്ടിയുണർത്തി കാലം അതിവേഗം കൂതിച്ചു പറയുകയാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. പ്രിയപ്പെട്ട ജി. പി.-യുടെ കാലം കഴിഞ്ഞു, നാം വളരെയധികം മുന്നോട്ടു പോയിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് വികാരത്തിന്റെ ചൂടുപിടിച്ച ഒരു അന്തരീക്ഷത്തിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. അധസ്ഥിതന്റെ നില നന്നാക്കി, അങ്ങനെ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയിൽ ഒരു പരിവർത്തനം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ബിജാവാപംപെയ്ത മഹത്വം അദ്ദേഹത്തിന്റേതായിരുന്നു ”

ഷൈഖിയർ റാവുബഹദൂർ ഏ. എം. മുത്തുനായകം, കെ. എസ്. ജി. (റിട്ട: ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജി, തിരുവിതാംകൂർ):

“ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യ ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന പല സംഭവങ്ങളും ഞാൻ ഇന്നും കാക്കുന്നു. വിശദമായ പ്രതിപാദനം കൊണ്ട് എന്റെ ഓർമ്മ ഒരു പുതുക്കുവാൻ സാധിച്ചു. ജി. പി. തിരുവനന്തപുരം വിട്ടതിനു ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മദ്രാസിലെ ജീവിതകാലത്തു് എനിക്ക് അദ്ദേഹവുമായി നേരിട്ടുള്ള സമ്പർക്കമൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. പക്ഷെ ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനെന്ന നിലയ്ക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശോഭനജീവിതം ഞാൻ വലിയ താല്പര്യത്തോടുകൂടി വിക്ഷിപ്തകൊണ്ടാണിരുന്നത്.....ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഒരുഭാഗത്തു് ‘ഒരു അഭിഭാഷകനെന്ന നിലയിൽ ജി. പി. വളരെ വേഗത്തിൽ ഉയർന്ന്, ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനുള്ളിൽ അദ്ദേഹം ബാറിലെ പ്രാമുഖ്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയായിത്തീർന്നു, എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ അശേഷം അതിശയോക്തിയില്ല.”

സദസ്യതിലകൻ റി. കെ. വേലുപ്പിള്ള അവർകൾ:

“എത്ര ആനന്ദപ്രദമായ ഒരു ഗ്രന്ഥം! വസ്തുതകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലും ആകർഷകമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതിലും തികഞ്ഞ ഔചിത്യം തെളിഞ്ഞു കാണുന്നുണ്ട്. മഹാനായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ചില വശങ്ങൾ മനോഹരമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഈ ലഘുഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു വളരെയധികം പഠിക്കുവാനുണ്ട്.....

ഒരിക്കലുകിലും അദ്ദേഹത്തെ ഒരു കാണുകയോ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൂലികാവിലാസം ആസ്വദിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളവർക്ക് ആ വ്യക്തി പ്രഭാവം മറക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ആധുനിക യുഗത്തിലെ ഏറ്റവും മഹാനായ വ്യക്തികൾ ജി. പി.-യെ അറിഞ്ഞു് ആദരിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ അതൂർത്തില്ല. നമ്മുടെ ഖഗോളങ്ങൾ അതിവേഗത്തിൽ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷേ സ്വഭാവശുദ്ധിയേയും സംസ്കാരത്തെയും രാജ്യസ്നേഹത്തെയും അഭിനന്ദിക്കുവാൻ ദൈവദത്തമായി നമുക്കുള്ള കഴിവു് ബാഹ്യമായ മാറ്റങ്ങളെ അതിജീവിക്കും

അതെ, ജി. പി. തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭങ്ങളിന്റെ ജനയിതാവായിരുന്നു. ഇവിടെ മാത്രമല്ല, സഹ്യാദ്രിക്കുപ്പാത്തും അതിന്റെ അന്ധിവാദം അദ്ദേഹം ഉറപ്പായും വെടിപ്പായും പടുത്തുകെട്ടി. തന്റെ നാട്ടുകാരിൽ ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന രാജ്യസ്നേഹത്തെ സജീവമാക്കുവാനുള്ള കഴിവു് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. യൗവനത്തിന്റെ തികവിൽ നമ്മുടെ ഇടയ്ക്കുനിന്നു് അദ്ദേഹം അപഹൃതനായിട്ടു് നാല്പത്തിയഞ്ചു വർഷങ്ങളായി. പക്ഷേ ഇന്നും, എന്നും, മാസ്തരശക്തിയുള്ളതാണ് ആ നാമം. ആ സ്തരണയെ നിലനിർത്തുവാൻ ഈ ലഘുഗ്രന്ഥം ഉപകരിക്കുമെന്നുള്ളതു് സന്തോഷപ്രദമാണ്.”

മഹാകവി ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ അവർകൾ:

“പ്രമുഖനായ ആ ഭക്ഷിണേന്ത്യൻ പ്രചാരകന്റെ മഹത്തും ഉജ്വലവുമായ സ്തരണയുടെ മുമ്പിൽ കാലോചിതമായ ഒരു ബഹുമാനപ്രകടനമാണ് ഇതു്. മി. ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭങ്ങളിന്റെ ജനയിതാവു മാത്രമല്ലായിരുന്നു, അദ്ദേഹം മറ്റു പലതുംകൂടിയായിരുന്നു. നിങ്ങൾ എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുണ്യമായ ജീവചരിത്രം പ്രസിദ്ധീകൃതമാകുമ്പോൾ ഭാരതീയ ജനത സമുത്സുകമായ താത്പര്യത്തോടുകൂടി അതു വായിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഒരു രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭകന്റെ ജീവിതം പൂവിരിച്ചതല്ലാതിരുന്ന ആ കാലത്തു്, ഭാരതത്തിലെ പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപവത്കരിക്കുന്നതിൽ വിദൂരസ്ഥയായ തിരുവിതാംകൂറിനു ഗണ്യമായ ഒരു സ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് കാണിക്കുവാൻ അങ്ങനെ ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണം ആവശ്യമാണ്.”

ശ്രീ. കെ. നാരായണൻ പണ്ടാല, (റിട്ട: ചിഫ് സെക്രട്ടറി,
തിരുവിതാംകൂർ):

“ക്ഷിണിച്ചുവരുന്ന ഭേദാധിപതിയും അതിലും പരിക്ഷിണമായ കഷ്ടതയുമാകൊണ്ട് ഈയിടെയായി ഞാൻ അധികം വായിക്കാറില്ല. പക്ഷേ ഈ ലഘുഗ്രന്ഥം ഒരേ ഇരിപ്പിൽ മുഴുവൻ വായിച്ചുതിക്കത്തക്ക വിധം അതു അത്ര സൗകര്യമായി തോന്നി.....ജി. പി-യുടെ മഹാജ്യോതിസ്സിനു മുമ്പിൽ വെറും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രങ്ങളായി തോന്നുന്ന പലദൂരയും ഇന്ന് ആരാധ്യപുരുഷന്മാരായി കൊണ്ടാടാറുണ്ട്. ജി. പി-യുടേതുപോലെ അത്ര ഹ്രസ്വവും, അതേ സമയത്തു വമ്പിച്ച നേട്ടങ്ങൾകൊണ്ട് നിറഞ്ഞതും ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ സ്മരണ എന്നെന്നും നിലനിൽക്കും. സമ്പന്നമായ ഒരു ജീവചരിത്രം പ്രസിദ്ധീകൃതമായാൽ അദ്ദേഹത്തിന് അനുയോജ്യമായ ഒരു സ്തോത്രം സ്ഥാപിക്കുവാൻ യഥാർത്ഥമായ ഭേദഭക്തിയാൽ പ്രേരിതരായ പൊതു ജനങ്ങൾ മുന്പോട്ടു വരുമെന്നുള്ളതു നിസ്സന്ദേഹമാണ്.”

ഇക്കൈ കവിതാരൂപി. ലക്ഷ്മണൻപിള്ള:

“മി. ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള യഥാർത്ഥത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭങ്ങളിന്റെ ജനയിതാവായിരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, ഇന്ത്യയുടെ രാഷ്ട്രപിതാവായ മഹാത്മാഗാന്ധിയുമായി അടുത്ത സമ്പർക്കം പുലർത്തിയിരുന്ന ഒരു മഹാ വ്യക്തിയുമാകുകയായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതിൽ ഏറ്റവും വലിയ മഹാത്മാരിൽ ഒരാളുടെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വളരെ ചുരുങ്ങിയ തോതിലാണെങ്കിലും പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

ശ്രീ. ആർ. വാസുദേവൻപിള്ള, നെയ്യാറ്റിൻകര:

“തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏറ്റവും വലിയ ആ രാജ്യസ്തേഹിയെ— അല്ല, ഭാരതത്തിലെതന്നെ ഏറ്റവും വലിയ മഹാത്മാരിൽ ഒരാളായ ആ മഹാത്മാവിനെ—ആരാധിക്കുന്നവരിൽ ഒരാളാണു ഞാൻ. ഉപര വകാരികളായ വിവിധ ഘടകങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തെ രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭങ്ങളിന്റെ ജനകത്വത്തിന് അവകാശവാദം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും തിരുവിതാംകൂർ ആ ശ്രേഷ്ഠനായ രാജ്യസ്തേഹിയെ മറക്കുകയും

വിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ മനോഹരമായ ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് താങ്കളേയും രാധ-ഇന്ദ് പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളേയും ഞാൻ അനുമോദിക്കുന്നു.”

ഡാക്ടർ ജി. രാമൻപിള്ള :

“ജീവിതം അതിന്റെ അത്യുച്ചകോടിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ജി. പി. നമ്മെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം തന്റെ പക്കിൽ കൂടുതൽ നിവൃത്തിപ്പെട്ടു. പഴയയുടെ മുമ്പിൽ മുകരായി കിഴങ്ങിയിരുന്ന നമ്മെ അദ്ദേഹം തട്ടിയുണർത്തി. നമ്മെ അഭിമാനം കൊള്ളിക്കുന്ന ഭാരതീയ ദേശഭിമാനികളുടെ ഇടയ്ക്ക് അതിപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനമാണ് അദ്ദേഹം അലങ്കരിക്കുന്നത്.”

പ്രൊഫസർ ആർ. ശ്രീനിവാസൻ :

“ഒരു പ്രമുഖവ്യക്തിയുടെ ജീവിതചിത്രീകരണം ലളിതമായ ഭാഷയിലും അഭികാമ്യമായ രീതിയിലും ഈ ലഘുഗ്രന്ഥത്തിൽ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും ന്യായമായി അഭിമാനിക്കത്തക്ക ഇത്രയധികം നേട്ടങ്ങൾ ഇത്ര ചുരുങ്ങിയ ഒരു കാലത്തിനുള്ളിൽ ഒരുക്കിവച്ച ഒരു പുത്രനെപ്പറ്റി വഞ്ചിമാതാവിന് യഥാർത്ഥത്തിൽ അഭിമാനിക്കാം. ഈ പുസ്തകം മുഴുവനും വായിച്ചുതീർത്തിനുശേഷമേ അതു താഴെവയ്ക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിച്ചുള്ളൂ; അതു് അത്ര രസകരമായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറുകാരനായ ഓരോ യുവാവും അഥവാ, ഓരോ തിരുവിതാംകൂറുകാരനും ഇതു വായിക്കേണ്ടതാണ്.”

പ്രൊഫസർ പി. ജി. സഹസ്രനാഥയ്യർ, റിട്ട: പ്രിൻസിപ്പാൾ,
ജർട്ട്സ് കാളേജ്, തിരുവനന്തപുരം :

“ഇതു് എത്രയും ഭംഗിയായി രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു പുസ്തകം തന്നെ. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ദ്വിതീയപാദത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ലഘുജീവചരിത്ര പരമ്പരയിൽ അഗ്രിമസ്ഥാനമുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമാണിതു്.ഞാൻ മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസി കാളേജിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന കാലത്തു് ജി. പി. മദ്രാസിൽ സർവ്വത്ര ആകർഷകമായ ഒരു നാമമായിരുന്നു.....ജി. പി. ജനിച്ച പരിപാവനമായ നാട്ടിൽനിന്നു

വന്നവനാണ് തൻ എന്ന അഭിമാനത്താൽ അക്കാലം ഓരോ മലയാളിവിദ്യാർത്ഥിയും പുളകംപൂണ്ടിരുന്നു.”

പ്രി ഇൻഡ്യാ, മദ്രാസ്, (ഫൻഷ്വ ഫെബ്രുവരി ൨൯):

“പരേതനായ ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ഈ ജീവചരിത്ര സംഗ്രഹം പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലെ സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ വ്യവസ്ഥിതിയെ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ പുനസ്സംവിധാനം ചെയ്യുകയും തിരുവിതാംകൂറുകാരുടെ രാഷ്ട്രീയ പ്രബുദ്ധതയ്ക്കു മി: പിള്ളയോടുള്ള കടപ്പാട് എത്രമാത്രമെന്നു വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭർത്താക്കൾ ലോകസമക്ഷം തുറന്നുകാണിക്കുകയും ഭാരതത്തിന്റെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധ ആ സംസ്ഥാനത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹം മർദ്ദിതരുടെ അവകാശങ്ങൾ ക്ഷേവണി നിലകൊള്ളുകയും മർദ്ദകരെ വഗ്ദേഹമന്യേ നിഷ്കർഷണം വിമർശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ‘മദ്രാസ് സ്റ്റാൻഡാർഡിന്റെ’ പത്രാധിപരായിരുന്നു. തന്റെ പ്രവൃത്തികൊണ്ട് അന്നത്തെ പ്രമുഖ കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കളായ അതിരൻ പ്രശംസയാർജ്ജിച്ച ഒരു തികഞ്ഞ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തനമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. തിരുവിതാംകൂറിലെ നിശ്ചലമായിരുന്ന അന്തരീക്ഷത്തിൽ ചില ചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചത് മി: പിള്ളയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ഇപ്പോൾ ഫലിച്ചുതുടങ്ങി. അതുകൊണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ അദ്ദേഹത്തെ ‘തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ ജനയിതാവ്’ എന്നു ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കുന്നു.”

ലിഡർ, അലഹബാദ്, (ഫൻഷ്വ മാച്ച് ൨൧):

“സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യർ സംസ്ഥാനം വിട്ടുപോവുകയും സംസ്ഥാനം ഇന്ത്യൻ ഡൊമിനിയനിൽ ചേരുകയും ചെയ്തതോടു കൂടി തിരുവിതാംകൂറിൽ രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭണത്തിന് സ്ഥാനമില്ലാതെ ആയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആകർഷകതപ്രകാരം അതുകൊണ്ട് ഒരു കോട്ടവും തട്ടിയിട്ടില്ല. ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭണത്തിന് അസ്ഥിവാദം പടുത്തത്

എങ്ങനെയായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ സംഭവങ്ങൾ നമുക്കു കാണിച്ചുതരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നപ്പോൾതന്നെ ഗുപ്തനാമധേയത്തിൽ ലേഖനങ്ങളെഴുതി നാട്ടുകാരുടെ രാഷ്ട്രീയബോധത്തെ തട്ടിയുണർത്തി. ‘തിരുവിതാംകൂർ തിരുവിതാംകൂറുകാർ’ എന്ന അവകാശവാദവുമായി മുന്നോട്ടുവന്നതിന് അദ്ദേഹം വിദ്യാലയത്തിൽനിന്നും ബഹിഷ്കൃതനായി. ജി. പി. സംസ്ഥാനത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ അവരുടെ അവശതകളിലേക്കു കേന്ദ്രീകരിക്കുകയും അവർക്ക് അവരുടെ മേലികളായ അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റിയും ചുമതലകളെപ്പറ്റിയും വ്യക്തമായ ബോധമുണ്ടാക്കുവാൻ അവിശ്രമം പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് പല തിരുവിതാംകൂറുകാരും കൃതജ്ഞതാപുരസ്സരം സ്വീകിക്കുന്നുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഈ ശ്രേഷ്ഠ സന്താനം സുശക്തങ്ങളായ ലേഖനങ്ങൾക്കൊണ്ടും ഉജ്ജ്വലങ്ങളായ ലഘുലേഖകൾക്കൊണ്ടും അവശരുടെ ഉന്നമനത്തിനായി ദേശാഭിമാനികളെ പ്രവർത്തനാനുബരാഹ്ണിയത്തേങ്ങിനെയാണു പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം അത്യധികം രസകരമായിട്ടുണ്ട്.”

കോയമ്പത്തൂർ ടൈംസ്, (ഫൻഷ്യ മാച്ച് ൧൯):

“തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ജനയിതാവും ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ദേശഭക്തനുമായിരുന്ന ജി. പരമേശ്വരൻ പിള്ളയുടെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ ജീവചരിത്രമാണിത്.....ഈ ഗ്രന്ഥം അനർഹമാണ്. വായിച്ചുതുടങ്ങിയാൽ മുഴുവനാക്കാരെ നിർത്തുകയില്ല.”

ടി ഇൻഡ്യൻ റിവ്യൂസ് ഡെജസ്റ്റ്, ബാംബേ, (ഫൻഷ്യ മാച്ച്):

“ഭാരതീയ പത്രപ്രവർത്തനചരിത്രത്തിലെ ആദ്യനായകന്മാരിലൊരാളായിരുന്നു ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള. ‘മദ്രാസ് സ്റ്റാൻഡാർഡ്’ മായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധം പത്രലോകം സ്നേഹത്തോടും ബഹുമാനത്തോടും സ്വീകിക്കും.”

കേരളകൗമുദി, (ഫൻഷ്യ ഫെബ്രുവരി ൮):

“പരേതനായ ശ്രീമാൻ ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ ജീവചരിത്രമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം. വളരെ ജ്ജ്വലം പ്രസന്നവു

മായ ഇംഗ്ലീഷ് ശൈലിയിൽ രചിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ലഘുഗ്രന്ഥം തിരുവിതാംകൂറുകാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു സവിശേഷം പാത്രീഭവിക്കേണ്ട ഒന്നാണ്. ഇന്നുള്ള നമ്മുടെ സകല രാഷ്ട്രീയപ്രബുദ്ധതയ്ക്കും ബിജു വാപംചെയ്ത ശ്രീമാൻ ജി. പി. യുടെ ജീവചരിത്രവും സ്വഭാവവും മനസ്സിലാക്കുന്നത് രാഷ്ട്രീയമായും, ചരിത്രപരമായും വളരെ ആവശ്യവുമാണ്. സ്വാഭാശാലിമാനി കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കു വളരെ മുന്പു തന്നെ ഇന്നാട്ടിൽ രാഷ്ട്രീയപ്രബുദ്ധതയും ദിർഘവീക്ഷണവുമുള്ള ഒരു ഉജ്ജ്വലപ്രഭാവൻ ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ള കാര്യം ഇന്നത്തെ ലോകം ഇനിയും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിലെ സർക്കാർ സർവീസു മിക്കവാറും മരുന്നാട്ടുകാരുടെ കത്തകയായിരുന്ന അക്കാലത്തു്, ഏകശാസനാധികാരികളായിക്കഴിഞ്ഞ വിദേശീയരായ ദിവാൻജിമാരുടെ തോന്നിയവാസങ്ങൾക്കു് ഒരു അങ്കുശവും ശല്യവുമായിട്ടാണ് ജി. പി. യുടെ രാഷ്ട്രീയജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നത്. എന്നാൽ വ്യക്തിവിരോധത്തിനിടം കൊടുക്കാതെ ആ പ്രക്ഷോഭം എത്ര ശക്തിയായിത്തന്നെ ജി. പി. നയിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ളതു് ആ പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ പരിണതഫലമായി ഉടലെടുത്ത തിരുവിതാംകൂർ മെമ്മോറിയൽ തന്നെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ടു്. ‘തിരുവിതാംകൂർ തിരുവിതാംകൂറുകാർ’ എന്നു പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ ജി. പി. ആരംഭിച്ച പ്രക്ഷോഭം ഇനിയും സാധിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. സ്വന്തം പ്രയത്നം കൊണ്ടു് ഇന്ത്യയിലെ തദാനിന്തന രാഷ്ട്രമീമാംസകരിൽ അത്യുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കിയ ജി. പി.യെ തിരുവിതാംകൂർ ഇനിയും മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജി. പി.യുടെ സർവ്വംകക്ഷമായ ഒരു ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായ ശ്രീമാൻ ജി. പി. ശേഖർ ഏഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒരു കുറിപ്പുകാണുന്നത് ആശ്വാസകരമാണ്.....

“ഈ മഹാന്റെ ജീവചരിത്രം സമഗ്രമായി എഴുതേണ്ടതു് രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ആവശ്യമാണ്. ഈ ലഘുഗ്രന്ഥം മലയാളത്തിലേയ്ക്കുവിവർത്തനം ചെയ്യുന്നത് ഉചിതമായ ഒരു കൃത്യമായിരിക്കും.”

സ്വതന്ത്രകാഹളം, (൧൧൨൩ കുംഭം ൧൦):

“തിരുവിതാംകൂറിനു് എന്നെന്നും അഭിമാനംകൊള്ളാവുന്ന ഒരു പ്രശസ്തവ്യക്തിയുടെ, ‘ബാരിസ്റ്റർ ജി. പി. യുടെ’ ഹൃസ്വമെങ്കിലും

സംഭവബഹുലമായ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി 'കേരളീയൻ' ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു ചെറിയ ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥമാണ് ഇതു്.

“രാഷ്ട്രീയമായ ജ്ഞാനവും ഉത്സുഖതയും തിരുവിതാംകൂറിൽ മാത്രമല്ല ഇന്ത്യയിൽതന്നെ വളരെ വിരളമായിരുന്ന ഒരു കാലത്തു് എൺപത്തിനാലുസംവത്സരങ്ങൾക്കുമുമ്പു്, തിരുവിതാംകൂറിൽ ജനിച്ചു് സ്വന്തം സാമത്വവും ധീരതയും കൊണ്ടു് ഇൻഡ്യയിൽ മാത്രമല്ല അന്തർരാഷ്ട്രീയമണ്ഡലങ്ങളിൽപോലും തന്റെ ജയക്കൊടി നാട്ടിയ ഒരു രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകനായിരുന്നു മി: ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള.

“ഗാന്ധിജിയുടെ ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ സമരത്തിനു് ജി. പി. നൽകിയിട്ടുള്ള വിലയേറിയ സഹായസഹകരണങ്ങളെപ്പറ്റി മഹാത്മജി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മകഥാകഥനത്തിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മുപ്പത്തിയെൺപതുവർഷമാത്രം നീണ്ടുനിന്ന ആ ജീവിതം ഇന്ത്യയിലെ അന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയമണ്ഡലത്തിൽ വൻപിച്ചുസ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നതായി കാണാം.

“അനർഹരായ അനവധി വിദേശികളെ തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വീസിൽ കുത്തിച്ചെല്പയ്ക്കുക മുതലായി അന്നത്തെ ഗവൺമെൻറു് കൈക്കൊണ്ടിരുന്ന ഭർണ്യങ്ങളെ നിശിതമായി വിമർശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയതിനു് അദ്ദേഹത്തെ അന്നു കാളേജിൽനിന്നു ഖഫിഷ്കരിച്ചു. അതിനുശേഷം മദ്രാസിലാണു് അദ്ദേഹം തന്റെ വിദ്യാലയജീവിതം തുടർന്നു്. ഭിവാൻ രാമയ്യങ്കുരുടെ പ്രതികാരഭാഹം അവിടെയും അദ്ദേഹത്തെ അലട്ടി. പ്രയാസപ്രചുരങ്ങളായ പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലുകൾ പതറിയിട്ടില്ല; പിന്നോട്ടു വലിഞ്ഞിട്ടുമില്ല.

“‘മദ്രാസ്’ മെയിൽ,’ ‘മദ്രാസ്’സ്റ്റാൻഡാർഡു് മുതലായ പത്രങ്ങളുടെ പത്രാധിപരായും അദ്ദേഹം പ്രശസ്തമായ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മഹാത്മാഗാന്ധി, ആനന്ദമോഹൻബോസ്, ഭാഭാഭായി നവ

രോജി. ഡാ: പി. സി റേ തുടങ്ങിയ അന്നത്തെ ഒന്നാംകിട രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാർ ജി. പി-യ്ക്കുയച്ചിട്ടുള്ള ചില കത്തുകൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അന്നത്തെ പൊതുക്കാര്യജീവിതമണ്ഡലത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനം എന്തായിരുന്നു എന്ന് ആ കത്തുകൾ തെളിയിക്കുന്നു. വിപ്ലവകാരിയായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകൻ, അഭിജ്ഞാനം നിർഭയനായ ഒരു പത്രപ്രവർത്തകൻ സൃഷ്ടിച്ചുവന്നതായ ഒരു നിശിത നിരൂപകൻ എന്നീ നിലകളിൽ നിസ്തുലമായ രാജ്യസേവനം ജി. പി. നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“ഏതാണ്ട് ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് കാരനെപ്പോലെതന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ള കൈകളാണ് ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവായ കേരളീയനുള്ളതെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. ഒരു ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിന് അവശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഗുണഗണങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഗണ്യമായി കാണാത്തത് പുസ്തകം ചെറുതായതുകൊണ്ടാണെന്നു സമാധാനിക്കാം.

“ഇത്ര വലിയ ഒരു മഹാപുരുഷന്റെ ജീവചരിത്രം മലയാളത്തിൽതന്നെ കൂടുതൽ വിപുലമായ തോതിൽ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിവുള്ള കൈകൾ മുന്നോട്ടുവരണമെന്ന് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.”

മലയാളരാജ്യം (ഫൻറവ്-മാർച്ച് ൨൨)

“.....കൌമാരപ്രായം കഴിഞ്ഞ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നകാലം മുതൽ കേവലം നന്ദംമത്തെ വയസ്സിൽ പരലോകപ്രാപ്തനാകുന്നതുവരെയുള്ള ഹ്രസ്വകാലത്തിനുള്ളിൽ ബഹുവിധ മണ്ഡലങ്ങളിൽ ജി. പി. അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള സേവനങ്ങളേയും സാഹസങ്ങളേയും കാഴ്ചയ്ക്കുകയുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഏറ്റവും ഭംഗിയായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു വായിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിയുവാൻ കഴിയുന്നില്ലല്ലോ എന്നൊരു മനഃസ്സാധം വായനക്കാർക്ക്

ഉണ്ടായേക്കാം. എന്നാൽ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്തു ചേർത്തിരിക്കുന്ന ഒരു കുറിപ്പ് ഈ വേദം പരിഹരിക്കുന്നതാണ്. എന്നെന്നാൽ ജി. പി.-യുടെ പുത്രൻ ജി. പി. ശേഖരൻ വിദഗ്ദ്ധമായ തുലിക സൂര്യപുരസ്കാരം ബഹുമാനമായ ഒരു ജീവചരിത്രം രചിക്കുന്നതിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നും അതിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

“ജി. പി.-ക്കു മുമ്പും തിരുവിതാംകൂറിൽ രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭകർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വേലുത്തമ്പി ദളവം അവരിൽ അഗ്രഗണ്യനത്രേ. എന്നാൽ ആധുനികരീതിയിലും അർത്ഥത്തിലും ഉള്ള ഒരു പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ ആരംഭം ഇട്ടത് ജി. പി. തന്നെയാണെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. രാജ്യത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥദുഷ്ടപ്രഭുത്വത്തെയും ഉത്തരവാദിത്വപശുനൃതത്തെയും വിദ്വേഷിയാധിപത്യത്തെയും മറ്റു പലവിധ അനീതികളേയും, അക്രമങ്ങളേയും അദ്ദേഹം എതിർത്തു പോരാടി. അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ച ആ പ്രക്ഷോഭണം ഇന്നിതാ ഉത്തരവാദിത്വഭരണപ്രാപ്തിയോടെ ഫലപ്രദമായി എന്നു കാണുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവ് തീർച്ചയായും കൃതാർത്ഥതയാർന്നിരിക്കണം.”

ഇൻഡ്യൻ എക്സ്പ്രസ്സ്, (മദ്രാസ്, ഏപ്രിൽ ൧൧, ൧൯൪൮)

“തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശം നടപ്പിലാക്കിയിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ മിക്കവാറും വിസ്തൃതകോടിയിൽ പെട്ടിരുന്ന പ്രസ്തുത രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭകാരിയുടെ ജീവചരിത്രം മുഖേന അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണകൾ തിരുവിതാംകൂറിലെ യുവഹൃദയങ്ങളിൽ സജീവമാക്കുവാൻ പ്രസംഗകന്മാർ ചെയ്തിരിക്കുന്ന ശ്രമം സമൂഹിതം തന്നെ. തന്റെ ജീവിതചരിത്രയുടെ പ്രാരംഭഭാഗത്തിൽ നമുക്കു രാഷ്ട്രീയ സംസ്കാരബോധം നൽകുവാൻ ശ്രമിക്കുക മാത്രമല്ല, ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സുമായി ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇൻഡ്യയെക്കുറിച്ച് ബ്രിട്ടീഷ് കാക്കു അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഭീമമായ അജ്ഞത നികംചെയ്യാത്തക്കവിധം അവർക്കു ഭാരതീയകാര്യങ്ങളിൽ വേണ്ടുന്ന ബോധനം നൽകേണ്ടതാണെന്നുള്ള വസ്തുത അദ്ദേഹം

ത്തിന് ബോധ്യമായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ ചരിത്രം ഇനിയും രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതായിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ജി. പി.-യുടെ ഈ ജീവചരിത്രസംഗ്രഹംകൊണ്ട് ഒരു നവസരണി തെളിക്കുന്ന ഈ പ്രസാധകർ അക്കാര്യം വേണ്ടവിധം നിവ്ഹിച്ചാൽ കൊള്ളാം.”

സൺഡേ ടൈംസ്, മദ്രാസ് (ഏപ്രിൽ ൪, ൧൯൪൮)

“അറുപത്തിയാറു സംവത്സരം | മുൻപേതന്നെ തിരുവിതാംകൂറിലെ പൗരവലിയുടെ രാഷ്ട്രീയബോധം തട്ടിയുണർത്തിയ ഒരു മഹാപുരുഷന്റെ ജീവചരിത്രം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പ്രസാധകന്മാരോട് തിരുവിതാംകൂർ ജനത കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു വിദ്യാത്മി, രാഷ്ട്രീയ യോദ്ധാവ്, ലേഖകൻ, പത്രപ്രവർത്തകൻ എന്നീ വിവിധ നിധികളിലും അദ്ദേഹം നയിച്ച പ്രശസ്ത ജീവിതത്തിന്റെ ജംജപലമാനങ്ങളായ അവസ്ഥാന്തരങ്ങളെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

മൈസീൻഡ്യം, ബാംഗ്ലൂർ, (ഏപ്രിൽ ൨൫, ൧൯൪൮)

“ജി. പി. പിള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതദശയിൽ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തു് രാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളും മദ്രാസിൽ കൺഗ്രസ് പ്രസ്ഥാനവും, പത്രപ്രവർത്തനവും, ലണ്ടനിൽ ഭാരത രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭങ്ങളും നയിക്കുക എന്ന പ്രാധാന്യമേറിയ കൃത്യം നിവ്ഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. തികച്ചും പ്രശംസാർഹവും സ്വാഭാവികമായവയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിനചര്യ. അദ്ദേഹം ഒരു ഒന്നാംകിട പത്രപ്രവർത്തകനായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു മറ്റു തെളിവുകൾ ആവശ്യമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷാഭിതി കമനീയവും ആനന്ദദായകവുമായിരുന്നു എന്നു ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിർദ്ധാരിതങ്ങളായ ലേഖനങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം ജീവചരിത്രത്തിനു പററിയ ഒരു നായകൻ തന്നെയാണു്. അതുകൊണ്ടും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസാധനം സമുചിതം തന്നെയാണു്.”

